

ČESKÁ REPUBLIKA

T R E S T N Í P Ř Í K A Z

Samosoudkyně Okresního soudu v Pardubicích vydala dne 18. února 2013 podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX, XXX,

je v i n e n , ž e

dne XXX 2012 kolem XXX hod. v XXX, okr. Pardubice, na komunikaci č. XXX ul. XXX řídil osobní vozidlo zn. XXX, RZ XXX, při kontrole, kdy byl řešen strážníkem Městské policie XXX pro jednání naplňující znaky přestupku na úseku dopravy, kdy překročil maximálně povolenou rychlost v obci, bylo dalším šetřením zjištěno, že vozidlo řídil přesto, že mu byl rozhodnutím Magistrátu města Pardubic ze dne XXX pod č. j. XXX uložen zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců, které nabylo právní moci dnem XXX,

t e d y

mařil výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

č í m ž s p á c h a l

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **p ě t i (5) m ě s í c ů**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **o s m n á c t i (18) m ě s í c ů**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obviněnému dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu o s m n á c t i (18) m ě s í c ů**.

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor.

Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 18. února 2013

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. dubna 2013 samosoudkyní Mgr. Annou Sobotkovou, t a k t o :

Obžalovaný

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je v i n e n , ž e

dne XXX 2012 kolem XXX hod. v XXX, okr. Pardubice, na komunikaci č. XXX ul. XXX řídil osobní vozidlo zn. XXX, RZ XXX, při kontrole, kdy byl řešen strážníkem Městské policie XXX pro jednání naplňující znaky přestupku na úseku dopravy, kdy překročil maximálně povolenou rychlost v obci, bylo dalším šetřením zjištěno, že vozidlo řídil přesto, že mu byl rozhodnutím Magistrátu města Pardubic ze dne XXX pod č. j. XXX uložen zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců, které nabylo právní moci dnem XXX,

t e d y

mařil výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

č í m ž s p á c h a l

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku ***k peněžitému trestu ve výši*** dvaceti denních sazeb po 1.000,- Kč, tedy ***20.000,- Kč (d v a c e t t i s í c)*** a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, se *stanoví* podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku ***náhradní trest odnětí svobody v trvání p ě t i (5) měsíců.***

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se stanovuje, že trest bude zaplacen v měsíčních splátkách *po 4.000,- Kč.*

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá ***trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu o s m n á c t i (18) měsíců.***

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

Obžalovaný v přípravném řízení využil svého práva a ve věci nevyprávěl. U hlavního líčení posuzované jednání zcela doznal, když potvrdil, že předmětného dne jel z XXX přes XXX, kde byl kontrolován pro překročení rychlosti v obci, do XXX, kde byla jeho XXX, který XXX. Proto sedl do vypůjčeného vozidla a přes vyslovený zákaz řízení, o kterém věděl, řídil. Z XXX domů již řídila XXX. Svědkyně XXX – strážnice Městské policie XXX potvrdila předmětnou kontrolu na místě, včetně identifikace řidiče. Obžalovaný nebyl kontrolován přes centrální registr řidičů, proto se až následně dověděli o vysloveném zákazu řízení. Tato skutečnost byla ověřena i předmětnými rozhodnutími správního orgánu, kdy prvostupňové rozhodnutí citované ve výroku rozsudku, kterým byl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu šesti měsíců, obžalovaný osobně převzal dne XXX 2012 a rozhodnutí o odvolání, kterým bylo toto rozhodnutí potvrzeno, také osobně převzal dne XXX 2012, tedy rozhodnutí nabylo právní moci a začal běžet uložený zákaz činnosti, což zcela koresponduje s doznáním obžalovaného.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť mařil

výkon rozhodnutí orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána, o zakazu jednoznačně věděl, přesto řídil. Pokud na svoji obhajobu uváděl, že řídil kvůli XXX, tak toto jeho jednání rozhodně nespadá pod jednání v krajní nouzi ve smyslu § 28 tr. zákoníku, neboť stěžlí lze přiřadit problémy XXX, se kterými se léčí, pod akutní nebezpečí života, když obžalovaný jel relativně dlouhou trasu z XXX a i poté vezli XXX zpět a nikoli přímo k lékaři. Pokud by byl tento ohrožen na životě, zcela jistě by byla volána záchranná služba, případně by bylo možno navštívit lékaře v XXX.

Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného přečinu a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, když je určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, která předmětné jednání zcela doznala, avšak nachází se ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, když tento vykonával pro zcela jiný druh trestné činnosti. Bylo přihlédnuto i k pohnutce pachatele, k jeho osobním poměrům a k možnosti jeho nápravy. Soud dále přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku, soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit alternativním druhem trestu - když státním zástupcem navrhovaný nepodmíněný trest odnětí svobody se v tomto případě jeví jako nepřiměřeně přísný - i po zjištění výdělkových možností a schopností obžalovaného u hlavního líčení, proto byl s ohledem na všechny tyto skutečnosti podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku uložen peněžitý trest ve výši dvaceti denních sazeb po 1.000,- Kč, tedy 20.000,- Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců. Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku bylo stanoveno, že trest bude zaplacen v měsíčních splátkách po 4.000,- Kč. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku byl obžalovanému dále uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu osmnácti měsíců, neboť se dopustil přečinu právě v souvislosti s touto činností, když bylo přihlédnuto i k záznamům v evidenční kartě řidiče.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro

nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 15. dubna 2013

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v Pardubicích vydala dne 19. dubna 2013 podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX

narXXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

v období od XXX 2011 do XXX 2012 včetně ve XXX, okr. Pardubice ani jinde s výjimkou měsíce XXX 2011, kdy uhradil 450,-Kč, neplatil výživné na XXX, ačkoliv mu tato povinnost, stanovená rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 23.11.1992 pod č.j. 15 Nc 1202/92-17, právní moc dne 29.12.1992, na základě kterého mu bylo uloženo přispívat na výživu tehdy nezletilé XXX částkou 450,-Kč měsíčně vždy do každého 15.dne v měsíci předem k rukám matky XXX, dále mu byla tato povinnost stanovena rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 26.1.2011 č.j. 18P 31/2008-123 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10.5.2012č.j. 13 Co 297/2011-157, právní moc dne 9.7.2012, jímž byl změněn rozsudek Okresního soudu v Teplicích ze dne 23.11.1992 a částka výživného byla zvýšena s účinností od 1.9.2007 na částku 1.900,-Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám XXX za období od měsíce července 2011 do měsíce června 2012 tak dluží na výživném XXX, matce XXX, částku 4.950,-Kč a nezaopatřené XXX dluží na výživném za období od měsíce XXX 2012 do měsíce XXX 2012 částku 11.400,-Kč, celkem tak dluží na výživném částku 15.350,-Kč, přičemž ve výše uvedeném období pracoval jako XXX a k dalším svým nezletilým dětem si vyživovací povinnost plnil,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **s e d m i (7) m ě s í c ů**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **o s m n á c t i (18) m ě s í c ů**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obviněnému ukládá, aby v průběhu zkušební doby postupně hradil dlužné výživné a platil řádně běžné výživné své nezaopatřené dceři XXX.

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 19. dubna 2013

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

U S N E S E N Í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl mimo hlavní líčení dne 22. května 2013 v trestní věci obviněného **XXX**, nar. XXX, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX, XXX, t a k t o :

Podle § 231 odst. 1 a § 223 odst. 2 a § 172 odst. 2 písm. c) trestního řádu **s e z a s t a v u j e trestní stíhání** obviněného pro skutek spočívající v tom, že

v období od měsíce XXX 2011 do měsíce XXX 2012 včetně ve XXX, okr. Pardubice ani jinde s výjimkou měsíce XXX 2011, kdy uhradil 450,-Kč, neplatil výživné na nezaopatřenou dceru XXX, nar. XXX, ačkoliv mu tato povinnost, stanovená rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 23.11.1992 pod č.j. 15 Nc 1202/92-17, právní moc dne 29.12.1992, na základě kterého mu bylo uloženo přispívat na výživu tehdy nezletilé XXX částkou 450,-Kč měsíčně vždy do každého 15.dne v měsíci předem k rukám matky XXX, dále mu byla tato povinnost stanovena rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 26.1.2011 č.j. 18P 31/2008-123 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 10.5.2012č.j. 13 Co 297/2011-157, právní moc dne 9.7.2012, jímž byl změněn rozsudek Okresního soudu v Teplicích ze dne 23.11.1992 a částka výživného byla zvýšena s účinností od 1.9.2007 na částku 1.900,-Kč měsíčně splatnou vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám XXX za období od měsíce XXX 2011 do měsíce XXX 2012 tak dluží na výživném XXX, matce XXX, částku 4.950,-Kč a nezaopatřené XXX dluží na výživném za období od měsíce XXX 2012 do měsíce XXX 2012 částku 11.400,-Kč, celkem tak dluží na výživném částku 15.350,-Kč, přičemž ve výše uvedeném období pracoval jako XXX a k dalším svým nezletilým dětem si vyživovací povinnost plnil,

v němž je obžalobou spatřován přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 8. 4. 2013 byla státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podána obžaloba na obviněného XXX pro skutek, který je popsán ve výroku tohoto usnesení, v němž je obžalobou spatřován přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Proti vydanému trestnímu příkazu si obviněný podal včas odpor, proto byl podle § 314g odst. 2 tr. řádu trestní příkaz zrušen.

Z rozsudků ve výroku citovaných byla ověřena výše vyživovací povinnosti obviněného na nezaopatřenou XXX.

Obviněný předložil soudu doklad, ze kterého bylo zjištěno, že dlužné výživné bylo v plné výši uhrazeno – dne XXX 2013 uhradil k rukám zletilé dcery částku ve výši 16.800,-Kč, což představuje dlužné výživné za posuzované období v plné výši – 15.350,- Kč plus 1.450,- Kč. Tato skutečnost byla u XXX ověřena.

Podle § 172 odst. 2 písm. c) tr. řádu lze zastavit trestní stíhání, jestliže vzhledem k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobu provedení činu a jeho

následku, nebo okolnostem, za nichž byl čin spáchán, a vzhledem k chování obviněného po spáchání činu je zřejmé, že účelu trestního řízení bylo dosaženo.

Ze zjištěných skutečností soud uzavřel, že obviněný v předmětném období výživné na svou nezaopatřenou dceru XXX skutečně řádně nehradil. Tuto povinnost si však splnil dodatečně, což bylo prokázáno nejen tvrzením obviněného, ale i předloženým dokladem, když převzetí dlužného výživného za posuzované období potvrdila i zletilá dcera. Vzhledem k významu chráněného zájmu, který byl trestným činem dotčen, způsobu provedení trestného činu a jeho následku, zejména však s ohledem, že trestný čin neměl trvale nepříznivých následků na nezaopatřenou dceru a s ohledem na skutečnost, že obviněný dlužné výživné v plné výši uhradil, je tedy zřejmé, že účelu trestního řízení bylo dosaženo, proto soud využil ustanovení § 172 odst. 2 písm. c) tr. řádu a trestní stíhání obviněného mimo hlavní líčení zastavil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení může státní zástupce do tří dnů od jeho oznámení podat ke zdejšímu soudu stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Prohlásí-li obviněný do tří dnů od oznámení tohoto usnesení, že na projednání věci trvá, v trestním stíhání se pokračuje.

V Pardubicích dne 22. května 2013

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

U S N E S E N Í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. listopadu 2014 v trestní věci obžalovaného **XXX**, nar. XXX, trvale bytem XXX, XXX, XXX, stíhaného pro přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku, t a k t o :

Podle § 223a odst. 1 tr. řádu a § 307 odst. 1 tr. řádu se trestní stíhání obžalovaného XXX pro skutek spočívající v tom, že

dne XXX 2013 jako XXX podnikající pod XXX se sídlem XXX, ve své provozovně „XXX“ v XXX, ul. XXX, skladoval, nabízel k prodeji a prodával výrobky, které byly neoprávněně označeny ochrannými známkami, k nimž přísluší výhradní právo jinému, kdy se jednalo o:

- 1 ks peněženky neoprávněně označené registrovanými ochrannými známkami XXX, zapsanými v databázi komunitárních ochranných známek OHIM pod číslem přihlášky XXX a dále registrovanými v databázi komunitárních ochranných známek OHIM pod čísly přihlášek XXX, XXX, XXX, XXX a XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Rovio Entertainment Oy., Keilaranta 17 C, 021 50 ESPOO, Finsko, která je v České republice zastoupena advokátem JUDr. Jiřím Čermákem, se sídlem Klimentská 1216, Praha,
- 2 ks peněženek neoprávněně označených registrovanými ochrannými známkami, zapsanými v databázi komunitárních ochranných známek OHIM pod čísly přihlášek XXX a XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost LOUIS VUITTON MALLETTIER, se sídlem Rue Du Pont-Neuf, Paříž, Francie, která je v České republice zastoupena Patentovou známkovou a advokátní kancelář Rott, Růžička & Guttman, s.r.o., IČ: 64581594, se sídlem Vinohradská 938, Praha,

- 10 ks plyšových hraček neoprávněně označených registrovanou ochrannou známkou XXX, zapsanou v databázi komunitárních ochranných známek OHIM pod číslem přihlášky XXx, jejímž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Twentieth Century Fox Film Corporation, se sídlem West Pico Boulevard 1020, California-Los Angeles, Spojené státy americké, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, podnikající pod IČ: 71056882, se sídlem Terasovitá 957, Praha,
- 195 ks náplní do elektronických cigaret (30 ml) a 119 ks náplní do elektronických cigaret (10 ml) neoprávněně označených registrovanou ochrannou známkou XXX, zapsanou v databázi komunitárních ochranných známek OHIM pod číslem přihlášky 11124195, jejímž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Richty Group Limited, se sídlem Room 805, Lockhart Road, Wanchai, Hong Kong, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, podnikající pod IČ: 71056882, se sídlem Terasovitá 957, Praha,
- 9 ks parfémů neoprávněně označených registrovanou ochrannou známkou XXX, zapsanou v mezinárodní databázi ochranných známek WIPO pod číslem zápisu XXX, jejímž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Parfums Christian Dior, se sídlem Avenue Hoche 33, Paříž, Francie, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, podnikající pod IČ: 71056882, se sídlem Terasovitá 957, Praha,

když zboží neoprávněně označené ochrannými známkami, k nimž přísluší výhradní právo jinému, zakoupil osobně a prodával za ceny podstatně nižší, než jsou prodávány originální výrobky poškozených majitelů ochranných známek, přičemž jako osoba samostatně výdělečně činná podniká v České republice od roku 1992 a uvedl tak do oběhu výrobky neoprávněně označené ochrannými známkami, k nimž přísluší výhradní právo jinému a tím porušil ustanovení § 8 odst. 2 písm. a), b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách,

v němž je obžalobou spatřován přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku **podmíněně zastavuje**.

Podle § 307 odst. 3 tr. řádu se obžalovanému stanoví zkušební doba v trvání **jednoho (1) roku**.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal dne 18. 8. 2014 obžalobu na obžalovaného XXX, pro jednání, které je popsáno ve výrokové části tohoto usnesení.

Podle § 307 odst. 1 tr. řádu může soud podmíněně zastavit trestní stíhání za předpokladu, že se jedná o řízení o přečinu, obviněný s takovým postupem souhlasí, obviněný se k činu doznal, nahradil škodu, pokud byla činem způsobena, nebo o její náhradě uzavřel dohodu, anebo učinil jiná potřebná opatření k její náhradě a pokud lze důvodně považovat takové rozhodnutí vzhledem k osobě obviněného a

s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu za dostačující.

Po provedeném dokazování u hlavního líčení soud zjistil, že obžalovaný svoji trestnou činnost zcela doznal a podrobně ji popsal, svého jednání lituje, jedná se o řízení o přečinu a obžalovaný s takovým postupem – podmíněným zastavením trestního stíhání, souhlasí. Obžalovaný je osobou, která doposud žila řádným životem, nemá žádný záznam v rejstříku trestů. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný dne XXX 2014 způsobenou škodu - dle požadavků poškozených společností - zcela uhradil. Tato skutečnost byla ověřena jednak výpisem z účtu obžalovaného a také zprávami poškozených společností, resp. jejich zástupců.

S ohledem na tyto skutečnosti lze považovat toto rozhodnutí soudu za dostačující a obžalovaný může v přiměřeně dlouhé zkušební době podmíněného zastavení trestního stíhání prokázat, zda se skutečně jednalo pouze o mimořádné vybočení z jeho jinak řádného života.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení u Okresního soudu v Pardubicích. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení. Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

Toto právo nemá ten, jenž se jej platně vzdal.

V Pardubicích dne 4. listopadu 2014

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 9. května 2013 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Milana Špryňara a soudců JUDr. Davida Čejky a JUDr. Šárky Pfeiferové **odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX, trvale XXX**, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 18. března 2013, č.j. 1T 208/2012-118, a rozhodl takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 257 odst. 1 písm. b) tr. řádu **zrušuje** a z důvodu uvedeného v § 222 odst. 2 tr. řádu se trestní věc obžalovaného XXX stíhaného pro skutek spočívající v tom, že*

dne XXX 2012 v době od XXX hod. do XXX hod. v restauraci XXX na ul. XXX v XXX poté, co oba požili alkohol, nejprve slovně hrubými výrazy uráželi přítomné hosty a následně XXX fyzicky napadl údery otevřenou dlaní do obličeje XXX, kterému tímto způsobil drobná poranění kůže na nose, která si však nevyžádala lékařské ošetření a dále mu rozbil dioptrické brýle v hodnotě 3.000,- Kč, přičemž XXX během tohoto napadání ze strany XXX se choval agresivně, kopal do vybavení restaurace a zároveň přitom kopl do zad i přítomného XXX, čemuž byli po celou dobu přítomni hosté restaurace a jejich jednání odsuzovali,

v němž byl obžalobou spatřován přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

postupuje Magistrátu města Pardubic, neboť zažalovaný skutek by mohl být posouzen jako přešupek.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen peněžitý trest ve výši dvaceti denních sazeb po 800,- Kč, tedy 16.000,- Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců.

Dle skutkových zjištění okresního soudu se uvedeného jednání dopustil tím, dne XXX 2012 v době od XXX. do XXX. v restauraci XXX na ul. XXX v XXX poté, co oba požili alkohol, XXX fyzicky napadl údery otevřenou dlaní do obličeje XXX, kterému tímto způsobil drobná poranění kůže na nose, která si však nevyžádala lékařské ošetření a dále mu rozbil dioptrické brýle v hodnotě 3.000,- Kč, přičemž XXX během tohoto napadání ze strany XXX se choval agresivně, kopal do vybavení restaurace a zároveň přitom kopl do zad i přítomného XXX, čemuž byli po celou dobu přítomni hosté restaurace a jejich jednání odsuzovali.

Proti tomuto rozsudku podal odvolání obžalovaný, a to do výroku o vině i do výroku o trestu. Uvedl, že je pravda, že se účastnil potyčky v restauraci XXX v XXX, avšak jeho role nezpůsobila žádnou výraznou škodu na majetku či dokonce na zdraví. Přesto uhradil veškerou škodu, která vznikla chováním jiných zúčastněných. Z výpovědi XXX vyplynulo, že neví, zda ho někdo vůbec kopl do zad a přesto v odůvodnění rozsudku se praví, že jej měl kopnout do zad. Domnívá se, že nenaplnil objektivní a subjektivní stránku posuzovaného přečinu a navrhl, aby byl napadený rozsudek zrušen a vrácen okresnímu soudu k novému projednání, případně aby jeho jednání bylo posouzeno pouze jako přestupek.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, jež jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad a dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je důvodné. Krajský soud pak k žádosti obžalovaného doplnil dokazování o výslech svědka XXX, který se rovněž daného incidentu účastnil a který v řízení před okresním soudem slyšen nebyl a nebyl ani čten úřední záznam o jím podaném vysvětlení. Tento svědek byl v dané restauraci společně s obžalovaným XXX i XXX a účastnil se tak jednání, které se v restauraci odehrálo.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal řadu důkazů nutných pro zjištění skutkového stavu věci, přičemž tyto důkazy zhodnotil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech.

Skutková zjištění soudu prvního stupně jsou správná a mají oporu v provedeném dokazování avšak s tou odchylkou, že z provedených důkazů nevyplývá jednoznačně a nade vše pochybnost, že to byl právě obžalovaný, kdo měl kopnout do zad poškozeného XXX. Z provedených důkazů vyplynulo, že hlavním aktérem byl spoluobžalovaný XXX, který fyzicky zaútočil proti poškozenému XXX pro jeho údajně

nevhodné vyjádření na adresu obžalovaných. Obžalovaný XXX byl v silně podnapilém stavu a podle svědeckých výpovědí i čtených úředních záznamů se do celého incidentu zapojil až v době, kdy již spoluobžalovaný XXX fyzicky zaútočil proti poškozenému XXX. Jeho aktivita spočívala v tom, že měl kopat do vybavení restaurace a přitom poničit majetek restaurace. Pokud však jde o kopnutí do zad XXX, toto prokázáno nebylo. V podstatě jediný, kdo tvrdil, že byl kopnut do zad, byl právě poškozený XXX. Ten však u hlavního líčení uvedl, že neví, kdo z obžalovaných jej do zad kopl. Nikdo z dalších slyšených svědků o kopu do zad tohoto poškozeného vůbec nehovoří. Proto krajský soud měl za to, že daná skutečnost jednoznačně prokázána nebyla a zůstalo tak pouze u kopání do vybavení restaurace. Také z výpovědi svědků slyšených soudem, a to jak XXX, tak XXX, jakož i svědka XXX, který byl slyšen až před odvolacím soudem, vyplynulo, že do daného incidentu se zapojili i další hosté restaurace, tudíž nedošlo k situaci, že by útočili pouze obžalovaní a ostatní se před nimi schovávali, ale v podstatě došlo po prvním fyzickém útoku k následnému vzájemnému fyzickému útoku mezi obžalovaným XXX a ostatními, minimálně třemi hosty restaurace. Sám svědek XXX popsal danou situaci rovněž obdobně, kdy on se pokoušel obžalovaného XXX od ostatních hostů odtrhávat a ukončit incident. I tento svědek potvrdil, že obžalovaný XXX se do fyzických útoků nepouštěl, pouze zaznamenal, že měl rozbit, resp. rozšlápnout jednu židli, ale neviděl jej útočit proti ostatním hostům restaurace. Sám poškozený XXX označil danou situaci za „normální hospodskou rvačku“, kdy nějací lidé napadli další a s majitelem restaurace se pak dohodli, že oni to uhradí, což také učinili. Sám svědek uvedl, že měla být rozbita jedna židle a dva půllitry.

Z výpovědí slyšených svědků i čtených úředních záznamů tedy vyplývá, že hlavním aktérem, který rovněž fyzicky útočil a napadl jiného hosta restaurace, byl spoluobžalovaný XXX, avšak pokud jde o účast obžalovaného XXX, ohledně něho svědci potvrdili jen silnou podnapilost a skutečnost, že měl kopat do vybavení restaurace.

Vzhledem ke shora zjištěným skutečnostem, kdy nebylo prokázáno fyzické napadení poškozeného XXX ze strany obžalovaného XXX, lze považovat jeho jednání spočívající pouze „v kopání do vybavení restaurace“ za jednání ryze přestupkové a nikoliv jednání trestné, neboť intenzita jeho jednání i následné chování po incidentu nesvědčí pro závěr, že by dané jednání bylo nutné posuzovat jako přečin výtržnictví, když hlavní formální znak tohoto přečinu spočívající v „napadení jiného“ prokázán nebyl. Zjištěné chování obžalovaného tak po objektivní ani subjektivní stránce nenaplňuje znaky jednání trestného, a to ani z hlediska jeho formálního pojetí. Nicméně dané jednání vykazuje znaky jednání přestupkového, a proto krajský soud dospěl k závěru, že je na místě danou věc postoupit příslušnému orgánu k projednání věci jako možného přestupku.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto krajský soud zrušil rozsudek okresního soudu a sám znovu ve věci rozhodl způsobem uvedeným ve výroku rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 9. května 2013

JUDr. Milan Špryňar v.r.
předseda senátu

Zpracovala
JUDr. Šárka Pfeiferová

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v Pardubicích vydala dne 10. října 2012 podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obvinění

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX,

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX

jsou vinni, že

dne XXX 2012 v době od XXX hod. do XXX hod. v restauraci XXX na ul. XXX v XXX poté, co oba požili alkohol, nejprve slovně hrubými výrazy uráželi přítomné hosty a následně XXX fyzicky napadl údery otevřenou dlaní do obličeje XXX, kterému tímto způsobil drobná poranění kůže na nose, která si však nevyžádala lékařské ošetření a dále mu rozbil dioptrické brýle v hodnotě 3.000,- Kč, přičemž XXX během tohoto napadání ze strany p. XXX se choval agresivně, kopal do vybavení restaurace a zároveň přítom kopl do zad i přítomného XXX, čemuž byli po celou dobu přítomni hosté restaurace a jejich jednání odsuzovali,

tedy

dopustili se veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a výtržnosti

zejména tím, že napadli jiného,

č í m ž s p á c h a l i

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j í s e

každý z nich

podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu za použití § 67 odst. 2 písm. b), 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku ***k peněžitému trestu ve výši*** dvaceti denních sazeb po 1.000,-Kč, tedy ***20.000,- Kč (dvacet tisíc)*** a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, se *stanoví* podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku ***náhradní trest odnětí svobody*** v trvání ***d v o u (2) měsíců.***

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor.

Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 10. října 2012

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

Tento trestní příkaz ze dne 10. 10. 2012, č.j. 1 T 208/2012 – 61 nabyl právní moci dne 21. 11. 2012 – XXX.

Připojení doložky právní moci provedla Zdeňka Chládková dne 30.11.2012.

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18. března 2013 samosoudkyní Mgr. Annou Sobotkovou, t a k t o :

Obžalovaný

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je v i n e n , ž e

s již pravomocně odsouzeným XXX, nar. XXX - dne XXX 2012 v době od XXX hod. do XXX hod. v restauraci XXX na ul. XXX v XXX poté, co oba požili alkohol, XXX fyzicky napadl údery otevřenou dlaní do obličeje XXX, kterému tímto způsobil drobná poranění kůže na nose, která si však nevyžádala lékařské ošetření a dále mu rozbil dioptrické brýle v hodnotě 3.000,- Kč, přičemž XXX během tohoto napadání ze strany XXX se choval agresivně, kopal do vybavení restaurace a zároveň přitom kopl do zad i přítomného XXX, čemuž byli po celou dobu přítomni hosté restaurace a jejich jednání odsuzovali,

t e d y

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a výtržnosti zejména tím, že napadl jiného,

č í m ž s p á c h a l

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b), 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku **k peněžitému trestu ve výši** dvaceti denních sazeb po 800,-Kč, tedy **16.000,- Kč (šestnáct tisíc)** a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, se stanoví podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku **náhradní trest odnětí svobody v trvání d v o u (2) měsíců.**

O d ů v o d n ě n í

Na obviněné XXX a XXX byl státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podán návrh na potrestání pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku. Obviněný XXX byl již odsouzen trestním příkazem zdejšího soudu ze dne 10. 10. 2012, č.j. 1 T 208/2012 – 61 k peněžitému trestu ve výši dvaceti denních sazeb po 1.000,- Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 21. 11. 2012.

Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný XXX dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

Obžalovaný v přípravném řízení potvrdil, že v XXX 2012 byl v XXX na XXX, kdy v předmětné restauraci popíjeli tvrdý alkohol a pivo. Potvrdil slovní potyčku mezi ním a dalšími hosty, když však vypověděl, že jeden z hostů vzal židli a chtěl jej udeřit, proto se do incidentu zapojil jeho kamarád XXX a dotyčného zpacifikoval. Připustil, že hmotnou škodu způsobil také, když rozbil židli. U hlavního líčení již prakticky potvrdil průběh jednání tak, jak jej popsán ve výrokové části rozsudku. Potvrdil, že poničil židle a vybavení restaurace, když však byl nejdříve slovně napaden on, pouze se bránil a jeho kamarád dal facku poškozenému, myslí, že nikoho nekopl. Štamgastům koupil dva sudy piva a rovněž nahradil veškerou způsobenou škodu. Má za to, že jeho jednání nemá takovou společenskou nebezpečnost, aby bylo hodnoceno jako přečin výtržnictví.

S doznáním obžalovaného koresponduje a i ve sporných bodech jej usvědčuje veškeré další provedené dokazování, když z výpovědi svědka – poškozeného XXX bylo ověřeno, že to byl právě on, který hodnotil opilost obžalovaného a jeho kolegů větou, že jsou tak opilí, že nemůžou XXX. Rozhodně nikdo z ostatních návštěvníků nepoužil žádné násilí, ani jinak slovně věc nehodnotil, naopak, ihned po těchto slovech dostal první ránu od kamaráda obžalovaného. Tento jej udeřil opakovaně a mimo jiné mu rozbil dioptrické brýle v hodnotě 3.000,- Kč, když škodu uhradil obžalovaný. I další svědek – poškozený XXX potvrdil tento průběh děje, kdy potvrdil i to, že jej obžalovaný při tom, jak demoloval zařízení restaurace, kopl do zad. I další slyšený svědek XXX potvrdil, že první rána určitě byla od kamaráda obžalovaného, který se poté probudil a

začal se také prát. I další svědci, jejichž výpovědi byly za splnění podmínek § 211 odst. 6 tr. řádu u hlavního líčení čteny, a to XXX, XXX, XXX, XXX, XXX a XXX shodně uvedli, že to byl právě obžalovaný se svým kamarádem, kteří napadli ostatní hosty restaurace, když předchozí slovní projev téměř nikdo ani nezaregistroval, potvrdili útoky obou, jak na hosty, tak na zařízení restaurace, kdy byly rozmlácené židle, püllitry, kdy všichni hosté se různě ukrývali a obávali se napadení útočníků, schovávali se zejména za bar nebo k toaletám, než přijela policie. Bylo ověřeno i to, že útočníci uhradili veškerou způsobenou škodu. Výpověď svědka (pravomocně odsouzeného spolupachatele) XXX, soud hodnotil jako částečně účelovou, když ostatními důkazy nebylo prokázáno, že by před jeho napadením měly padat arogantní narážky a vulgární výrazy na jejich adresu a poznámka poškozeného XXX, která byla navíc pouze na doslech zúčastněných, rozhodně nebyla poznámkou, která by je opravňovala na tuto osobu fyzicky zaútočit a ničit zařízení restaurace a kopnout do zad dalšího poškozeného. I tento svědek však potvrdil svůj fyzický útok, i skutečnost, že obžalovaný XXX vzal židli, touto se napřáhl, rozbil několik skleniček apod. Je však také pravdou, že si obžalovaný se spolupachatelem naprostou nevhodnost svého jednání uvědomili hned následný den, když je zřejmé, že na náhradu škody vynaložili nemalé prostředky. Od toho se odvíjí i jistá váhavost slyšených svědků u hlavního líčení, kteří již s ohledem na dobu, která od skutku uplynula a na okamžitou náhradu škody útočníky, považují celou věc za uzavřenou.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, neboť dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti a výtržnosti zejména tím, že napadl jiného, když jeho jednání a jednání jeho kolegy sledovalo mnoho osob v restauraci, kteří se obávali o svoje fyzické zdraví, když byli nuceni schovávat se v různých částech restaurace před fyzickými útoky obou útočníků.

Jednání obžalovaného rozhodně nelze hodnotit jako jednání málo společensky nebezpečné či málo společensky škodlivé, jak se snažil v obhajobě naznačit, naopak, v jeho případě se jedná o společenskou škodlivost, kdy se nemůže jednat o postih pouze za přestupek, kdy základ trestní odpovědnosti ve smyslu § 12 a § 13 tr. zákoníku, se zdůrazněním jeho formálního pojetí, je zcela naplněn.

Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného přečinu a jako forma zavinění byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, když je určován zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele - který doposud žil řádným životem, neboť k jeho odsouzení v rejstříku trestů nelze přihlížet. Bylo přihlédnuto i k míře zavinění obžalovaného, jakožto druhého útočníka i k jeho chování po činu, zejména k tomu, že veškerou způsobenou škodu obžalovaný uhradil a štangastům navíc poskytl zadostiučinění v podobě dvou sudů piva. Soud dále přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr.

zákoníku, soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit pouze výchovným trestem, i s přihlédnutím ke všem polehčujícím okolnostem naznačeným shora, byl uložen podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. b), 3 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku peněžitý trest ve výši dvaceti denních sazeb po 800,- Kč, tedy 16.000,- Kč a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl stanoven podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku přiměřený náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou měsíců.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. v
O
odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

V Pardubicích dne 18. března 2013

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudkyně Okresního soudu v Pardubicích vydala dne 4. října 2013 podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněná

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je vinna, že

dne XXX v době okolo XXX hodin v XXX v ulici XXX po předchozím požití alkoholických nápojů řídila osobní motorové vozidlo značky XXX, přičemž dechovými zkouškami provedenými při silniční kontrole bylo zjištěno v jejím dechu nejprve v XXX hodin 1,75 promile alkoholu v dechu a poté v XXX hodin 1,67 promile alkoholu v dechu, a nebyla tedy schopna bezpečného řízení motorového vozidla ,

t e d y

vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky činnost, při které by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

č í m ž s p á c h a l a

prečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu za použití § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku **k peněžitému trestu ve výši** dvaceti denních sazeb po 800,-Kč, tedy **16.000,- Kč (š e s t n á c t tisíc)** a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, se *stanoví* podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku **náhradní trest odnětí svobody v trvání č t y ř (4) měsíců.**

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se stanovuje, že trest bude zaplacen v měsíčních splátkách *po 2.000,-- Kč.*

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obviněné dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu o s m n á c t i (18) měsíců .**

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 4. října 2013

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samostatně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

J M É N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. ledna 2014 samosoudkyní Mgr. Annou Sobotkovou, t a k t o :

Obžalovaná

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX

je vinna, že

dne XXX 2013 v době okolo XXX hodin v XXX v ulici XXX po předchozím požití alkoholických nápojů řídila osobní motorové vozidlo značky XXX, přičemž dechovými zkouškami provedenými při silniční kontrole bylo zjištěno v jejím dechu nejprve v XXX hodin 1,75 promile alkoholu v dechu a poté v XXX hodin 1,67 promile alkoholu v dechu, a nebyla tedy schopna bezpečného řízení motorového vozidla ,

t e d y

vykonávala ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodila vlivem návykové látky činnost, při které by mohla ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

č í m ž s p á c h a l a

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku **k peněžitému trestu ve výši** dvaceti denních sazeb po 1.000,-Kč, tedy **20.000,- Kč** (*d v a c e t tisíc*) a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, se stanoví podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku **náhradní trest odnětí svobody v trvání č t y ř (4) měsíců.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalované dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu j e d n o h o (1) roku.**

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu se po vyhlášení rozsudku státní zástupkyně a obžalovaná vzdaly odvolání a prohlásily, že netrvají na vyhotovení odůvodnění rozsudku, a obžalovaná zároveň prohlásila, že si nepřeje, aby v její prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby, proto byl vyhotoven zjednodušený rozsudek.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. v
O
odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Toto právo nemá ten, jenž se jej platně vzdal.

V Pardubicích dne 9. ledna 2014

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Okresní soud v Pardubicích vydal dne 30. 5. 2011 v Pardubicích podle § 314e) odst.1 tr.řádu následující **trestní příkaz**:

Obviněná

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX, zdravotní sestra XXX, XXX,

je vinna, že

si ponechala finanční částku ve výši 20.230,-Kč, která jí byla omylem opakovaně zaslána společností Viktoria Logistik s.r.o. se sídlem v Děčíně, dne XXX2010 a XXX2010 na účet č. XXX u Komerční banky vedený na jméno XXX, za fakturu č. XXX vystavenou za přepravu u firmy XXX a přestože firma o chybné platbě informovala, ponechala si ji i přes opakované výzvy až do XXX2010,

tedy

přisvojila si cizí věci nikoli nepatrné hodnoty, která se dostala do její moci omylem,

čímž spáchala

přečin zatajení věci dle § 219 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 219 odst. 1 tr.zákoníku s přihlédnutím k § 314 e) odst.2 tr. k trestu odnětí svobody v délce **šesti měsíců**.

Podle § 81 odst.1 tr.zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá**.

Podle § 82 odst.1 tr.zákoníku se při podmíněném odsouzení stanoví zkušební doba v trvání **jednoho a půl roku**.

Podle § 229 odst. 1 tr.řádu se odkazuje poškozená společnost VIKTORIA LOGISTIK s.r.o. se sídlem Březiny čp. 193, Děčín XXVII s nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Poučení:

Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor.

Právo podat odpor nenáleží poškozenému.

Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení.

Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze.

Nebude-li odpor podán řádně a včas, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným.

V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 30. 5. 2011

JUDr.Irena Šťastná,v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Daniela Špatenková

U S N E S E N Í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 8.7.2011 trestní věci obžalované XXX, nar. XXX, bytem XXX,

t a k t o :

Podle § 223a) odst. 1 tr. řádu z důvodu uvedených v ustanovení § 307 odst. 1 tr. řádu

se podmíněně zastavuje

trestní stíhání obžalované XXX pro jednání právně kvalifikované jako přečin zatajení věci podle § 219 odst. 1 tr. zákoníku spočívající v tom, že

- si ponechala finanční částku ve výši 20.230,-Kč, která jí byla omylem opakovaně zaslána společností Viktoria Logistik s.r.o. se sídlem v Děčíně dne XXX2010 a XXX2010 na účet č. XXX u Komerční banky vedený na jméno XXX, za fakturu č. XXX vystavenou za přepravu u firmy XXX a přestože firma o chybné platbě informovala, ponechala si ji i přes opakované výzvy až do XXX2010.

Podle § 307 odst. 2 tr. řádu se při podmíněném zastavení trestního stíhání stanoví zkušební doba v délce **p a t n á c t i (15) měsíců.**

Podle § 307 odst. 3 tr. řádu se obžalované ukládá **uhradit** v průběhu zkušební doby způsobenou škodu.

O D Ů V O D N Ě N Í

Obžalovaná byla Okresní státní zástupkyní v Pardubicích stíhána pro jednání, které je patrné z výrokové části tohoto usnesení a které právně kvalifikovala jako přečin zatajení věci dle § 219/1 tr. zákoníku. Soud nařídil hlavní líčení ve kterém vyslechl obžalovanou a zástupkyni poškozené společnosti.

Obžalovaná se k jednání doznala. Uvedla, že si je vědoma toho, že porušila své povinnosti. Poškozené společnosti na způsobenou škodu dosud nahradila částku ve výši 12.000 Kč. Zbývající částku, 8.230 Kč, se zavázala uhradit do jednoho týdne.

Zástupkyně poškozené společnosti XXX s obžalovanou následně uzavřela dohodu o náhradě zbývající škody na účet společnosti Viktoria Logistik s.r.o.

K osobě obžalované bylo zjištěno, že dosud nebyla trestně postižena, neboť v opise rejstříku trestů nemá žádný záznam. Z výpisu ze Živnostenského rejstříku bylo zjištěno, že má povolené dvě živnosti – koncesovanou od XXX1998 silniční motorová doprava a dále ohlašovací volnou - zprostředkování obchodu a služeb,

údržba motorových vozidel a jejich příslušenství, zasílatelství a zastupování v celním řízení.

Podle § 307 odst.1 tr. řádu může soud podmíněně zastavit trestní stíhání za předpokladu, že obžalovaný s takovým postupem souhlasí, horní hranice trestní sazby nepřevyšuje pět let, obžalovaný se k trestnému činu dozná a nahradí škodu, kterou činem způsobil nebo uzavře s poškozeným dohodu o náhradě škody či učiní potřebná opatření k její náhradě, pokud lze důvodně považovat takové rozhodnutí vzhledem k osobě obžalovaného a s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a k okolnostem případu za dostačující.

Podle § 307 odst.2 tr.řádu se v rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání stanoví zkušební doba na šest měsíců až dva roky.Zkušební doba počíná právní mocí tohoto rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání.

Podle § 307/3 tr.řádu obviněnému, který uzavřel s poškozeným dohodu o způsobu náhrady škody, se v rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání uloží, aby škodu v průběhu zkušební doby nahradil.

Soud postupoval v souladu se shora citovaným ustanovením § 307/1,2,3 tr. řádu a podmíněně zastavil trestní stíhání obžalované.

Obžalovaná je stíhána pro přečin, za který je možné uložit trest odnětí svobody v nepřesahující výměře pěti let, dosud nebyla projednávána ve správním řízení, v rejstříku trestů nemá žádný záznam. Jedná se tedy o občanský i trestně bezúhonnou osobu. Poškozené společnosti byla způsobena škoda z větší části uhrazena a na zbývající část obžalovaná se zástupkyní poškozené společnosti uzavřela dohodu o její náhradě.

Soud má za to, že obžalovaná splňuje podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání, proto rozhodl tak, jak je zřetelné z výrokové části usnesení, přičemž obžalované stanovil zkušební dobu v délce patnácti měsíců, během které musí prokázat, že se jednalo o exces v dosud řádném vedení způsobu života.

Pokud se tak nestane, může soud na konci zkušební doby, případně ještě v jejím průběhu, rozhodnout o pokračování v trestním stíhání a poté v hlavním líčení rozhodnout o vině a trestu. Povinností obžalované je také nahradit způsobenou škodu v souladu s uzavřenou dohodou, neboť nesplnění této povinnosti by rovněž mohlo vést k rozhodnutí o pokračování v trestním stíhání.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení u Okresního soudu v Pardubicích.

O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Nestanoví-li zákon něco jiného, stížnost může podat osoba, které se usnesení přímo dotýká, nebo která k usnesení dala podnět svým návrhem, k němuž ji zákon opravňuje, a též státní zástupce.

Usnesení lze napadnout též pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

Stížnost lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy.

V Pardubicích dne 8.7.2011

Za správnost:
D.Špatenková

JUDr.Irena Šťastná, v.r.
samosoudkyně

ČESKÁ REPUBLIKA

T R E S T N Í P Ř Í K A Z

Samosoudkyně Okresního soudu v Pardubicích vydala dne 28. dubna 2014 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je v i n e n , ž e

v období od měsíce XXX 2012 do měsíce XXX 2014 v XXX ani jinde úmyslně neplnil zákonnou vyživovací povinnost ke svému XXX ve výši 3.000,- Kč měsíčně, stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č.j. 21 P 95/2005-113 ze dne 29.10.2007, který nabyl právní moci dne 12.1.2008, splatnou vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem k rukám jeho matky XXX, když za toto období dluží na výživném celkem částku 54.500,- Kč, neboť v měsících XXX 2012 a v měsíci XXX a XXX 2013 uhradil vždy na výživné částku 1.000,- Kč a v měsíci XXX 2012 částku 1.500,- Kč, výživné nehradil, ačkoliv o své zákonné vyživovací povinnosti věděl, nevyvinul však dostatečnou aktivitu, aby si zajistil finanční příjem, z kterého by mohl výživné hradit, neboť po celé období, kdy výživné nehradil, nepracoval v pracovním či obdobném poměru, nepodnikal jako osoba samostatně výdělečně činná, i když vlastnil až do XXX2014 platné živnostenské oprávnění a na úřadu práce byl sice evidován jako uchazeč o zaměstnání v době od XXX2012 do XXX.2013, kdy byl z evidence sankčně vyřazen a opětovně je zde evidován od XXX.2013, do pracovního poměru však nenastoupil, i když Úřad práce v XXX nabízel volná, pro něho vhodná, pracovní místa,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **s e d m i (7) m ě s í c ů .**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **o s m n á c t i (18) m ě s í c ů .**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obviněnému ukládá, aby v průběhu zkušební doby postupně uhradil dlužné výživné a platil řádně běžné výživné na svého XXX.

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. **Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze.** Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 28. dubna 2014

Mgr. Barbora Kocourková, v.r.
samosoudkyně

*Za správnost vyhotovení:
Tereza Dvořáková*

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. srpna 2014 samosoudkyní Mgr. Barborou Kocourkovou, *t a k t o* :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je v i n e n , ž e

v období od měsíce XXX 2012 do měsíce XXX 2014 v XXX ani jinde úmyslně neplnil zákonnou vyživovací povinnost ke svému nezletilému XXX ve výši 3.000,- Kč měsíčně, stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č.j. 21 P 95/2005-113 ze dne 29.10.2007, který nabyl právní moci dne 12.1.2008, splatnou vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem k rukám jeho matky XXX, když za toto období dluží na výživném celkem částku 54.500,- Kč, neboť v měsících XXX 2012 a v měsíci XXX a XXX 2013 uhradil vždy na výživné částku 1.000,- Kč a v měsíci XXX 2012 částku 1.500,- Kč, výživné nehradil, ačkoliv o své zákonné vyživovací povinnosti věděl, nevyvinul však dostatečnou aktivitu, aby si zajistil finanční příjem, z kterého by mohl výživné hradit, neboť po celé období, kdy výživné nehradil, nepracoval v pracovním či obdobném poměru, nepodnikal jako osoba samostatně výdělečně činná, i když vlastnil až do XXX2014 platné živnostenské oprávnění a na úřadu práce byl sice evidován jako uchazeč o zaměstnání v době od XXX2012 do XXX.2013, kdy byl z evidence sankčně vyřazen a opětovně je zde evidován od XXX.2013, do pracovního poměru však nenastoupil, i když Úřad práce v XXX nabízel volná, pro něho vhodná, pracovní místa,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **s e d m i (7) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **o s m n á c t i (18) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby postupně uhradil dlužné výživné na svého XXX.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal obžalobu na XXX pro jednání, jímž se jmenovaný měl dopustit přečinu zanedbání povinné výživy dle § 196 odst. 1 trestního zákoníku. Soudem vydaný trestní příkaz obžalovaný napadl včasným odporem. Následně soud konal hlavní líčení. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

Hlavní líčení soud konal dne 15.8.2014, obžalovaný se k hlavnímu líčení bez omluvy nedostavil. Při splnění podmínek § 202 odst. 2 tr. řádu konal soud jednání v jeho nepřítomnosti.

V přípravném řízení obžalovaný sdělil, že vyživovací povinnost vůči jeho XXX je mu známa včetně její výše. Potvrdil, že vyživovací povinnost na svého syna neplnil od XXX 2012 do XXX 2014, kdy výše dluhu na výživném činí 54.500,- Kč. S výší souhlasil, potvrdil platby na výživném uvedené XXX. V době kdy výživné neplnil, nepracoval v pracovním ani jiném obdobném poměru ani nepodnikal jako OSVČ. Prostředky na obživu si obstarával sběrem druhotných surovin. Je proti němu vedena exekuce, která se však výživného netýká. Asi od XXX 2012 do XXX 2013 byl evidován na úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání, byl však z evidence sankčně vyřazen. Opětovně je veden od XXX2013. Od XXX 2012 do XXX 2013 pobíral sociální dávky ve výši 3.410,- Kč. Dlužné výživné se pokusí uhradit nejpozději do XXX 2014. Dokud výživné platil, se XXX se stýkal pravidelně, od doby kdy jej neplatil, XXX neviděl.

Svědkyň XXX, matka XXX, se vyjádřila k období, po které obžalovaný neplnil výživovací povinnost na nezletilého XXX a k celkové výši dlužného výživného. Sdělila, že obžalovaný dluží na výživném za období od XXX 2012 do XXX 2014, celkově částku 54.500,- Kč. Na dlužném výživném ničeho neuhradil. Běžné výživné vůbec nehradí. Dluh odpovídá tomu, co již řekla na policii. Jednotlivé úhrady výživného odpovídají tomu, jak uvedla na policii a jak jsou uvedeny v obžalobě. O syna obžalovaný zájem nemá, XXX viděl naposledy v r. 2012, ona mu ve styku se XXX nebrání. Dvakrát obžalovaný žádal o snížení výživného, ale návrh byl zamítnut. Od XXX 2012 do začátku tohoto roku byla svědkyně vedena na úřadu práce, práci nemohla sehnat. Zaměstnaná je až od XXX 2014 jako XXX v provozovně XXX na XXX. Průměrný čistý výdělek má asi 10 tis. korun čistého měsíčně. Než získala práci, tak pobírala příspěvek na bydlení a doplatek do životního minima, příspěvek na dítě, dávky činily celkem asi 10.500,- Kč. Ve společné domácnosti žila pouze se XXX. Z rodiny jí nikdo nepomáhal, protože již nikoho nemá. Školu XXX zvládala platit, i kroužky, nebyla nucena si kvůli neplacení výživného půjčit. Průměrné měsíční výdaje se školou měl XXX asi tisíc korun i s obědy, když byla doma, tak mu vařila. XXX, kam XXX chodil, stálo 2,5 tis. korun ročně, plus někdy 200,- Kč měsíčně na XXX pomůcky, dále syn chodil čtvrt roku na XXX, ale z finančních důvodů ho musela odhlásit. Syn už nosí dva roky XXX, pořizovala mu je za 1.500,- Kč. Jinak je syn XXX. Obžalovaného zkoušela osobně i písemně kontaktovat, vyhýbá se jí, nereaguje, podala návrh na exekuci, ale z té není nic strháváno, protože nic nemá. Obžalovaný již 12 let nepracuje. Z exekuce do dnešního dne nic nedostala, je zastavena. Z předchozího období, tj. do XXX 2012, obžalovaný ničeho na výživném nedluží.

Z předmětného jednání je obžalovaný usvědčován rovněž listinnými důkazy. Výše úpravy výživného je patrná z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích č.j. 21 P 95/2005 - 113 ze dne 29.10.2007, který nabyl právní moci dne 12.1.2008. Obžalovaný byl uznán povinným hradit výživné na svého nezletilého XXX XXX ve výši 3.000,- Kč měsíčně, splatných vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem k rukám jeho matky XXX. Povinnost hradit výživné v této výši počínala dnem 1.7.2007. Z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích č.j. 21 P 95/2005-205 ze dne 25.4.2013, který nabyl první moci dne 12.6.2013, je patrné, že byl zamítnut jak návrh obžalovaného na snížení výživného, tak návrh matky na zvýšení výživného pro nezletilého XXX. Úřad práce v XXX sdělil, že obžalovaný byl evidován jako uchazeč o zaměstnání v době od XXX2012 do XXX2013, kdy byl z evidence sankčně vyřazen a dále je zde evidován od XXX.2013. Byla doložena i nabídka volných míst pro obžalovaného. Obžalovanému byly vypláceny dávky pomoci v hmotné nouzi od XXX 2012 do XXX 2013. XXX byl vyplácen od XXX 2013 od XXX 2014 příspěvek na živobytí, od XXX 2013 do XXX 2013 doplatek na bydlení, od XXX 2012 příspěvek na bydlení. OSSZ XXX sdělila, že obžalovaný zde není evidován jako zaměstnanec ani jako osoba samostatně výdělečně činná. Magistrát města XXX sdělil, že obžalovaný zde byl evidován v době, kdy výživné nehradil, jako OSVČ do XXX2014.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednáním, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť

úmyslně neplnil svoji zákonnou vyživovací povinnost po dobu delší než 4 měsíce. Obžalovaný výživné neplnil, ačkoliv o své zákonné vyživovací povinnosti věděl, nevyvíjel však dostatečnou činnost, aby si zajistil finanční příjem, z kterého by měl stálý příjem a mohl plnit vyživovací povinnost, neboť po celou dobu, kdy výživné nehradil, byl bez pracovního poměru, nepodnikal jako osoba samostatně výdělečně činná i když vlastnil až do XXX2014 platné živnostenské oprávnění. Zaevidován jako uchazeč o zaměstnání byl na příslušném úřadu práce od XXX2012 do XXX2013, kdy byl sankčně vyřazen a opětovně se zaevidoval od XXX.2013. Do pracovního poměru nenastoupil, ač úřad práce nabízel volná místa, pro něho vhodná. Výživné pro nezletilého XXX ve výši 3.000,- Kč měsíčně je odpovídající. Jedná se přitom o výživné, které bylo vyměřeno již v roce 2007, kdy byly XXX dva roky. Je evidentní, že ani takto stanovené výživné absolutně nemůže krýt ani základní potřeby oprávněného dítěte školního dítěte, které tak musí nést v podstatně ve vyšší částce matka dítěte, jenž nepříznivou finanční situaci způsobenou chybějícím výživným je nucena zvládat sama. Je zřejmé, že obžalovaný ke své elementární povinnosti hradit výživné zaujal zcela laxní přístup. Jednáním obžalovaného byla naplněna objektivní i subjektivní stránka trestného činu, jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Polehčující okolnost na straně obžalovaného bylo shledáno doznání a dosavadní řádný život. Přitěžující okolnost shledána nebyla, avšak nelze odhlédnout od té skutečnosti, že obžalovaný nadále neplatí ani běžné výživné. Odpovídající se s ohledem na všechny uvedené skutečnosti jeví soudu podmíněný trest odnětí svobody ve výměře sedmi měsíců (trestní sazba až 1 rok). Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. Uložením výchovného trestu dal soud obžalovanému ještě šanci své jednání napravit. Soud však obžalovanému zdůrazňuje, že jde o šanci poslední, neboť bude-li obžalovaný v daném jednání i nadále pokračovat, a to s poukazem na neplacení běžného výživného v současné době, lze předpokládat uložení již daleko důraznějšího trestu. Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v průběhu zkušební doby postupně uhradil dlužné výživné na svého nezl. XXX. Placení běžného výživného soud jako zvláštní podmínku osvědčení neukládá, neboť tato povinnost vyplývá přímo ze zákona. Soud tedy uložil obžalovanému stejný trest jako v původně vydaném trestním příkaze, neboť dokazováním v hlavním líčení se ničeho nezměnilo.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho obsahu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že

takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 15. srpna 2014

Mgr. Barbora Kocourková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Tereza Dvořáková

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 7. ledna 2015 o odvolání **obžalovaného XXX, nar. XXX v XXX**, trvale bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 15. 8. 2014, č.j. 2T 92/2014-108, **takto:**

*Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku byla obžalovanému uložena povinnost, aby v průběhu zkušební doby postupně uhradil dlužné výživné na XXX.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se obžalovaný shora uvedeného přečinu dopustil tím, že

v období od měsíce XXX 2012 do měsíce XXX 2014 v XXX ani jinde úmyslně neplnil zákonnou vyživovací povinnost ke svému XXX ve výši 3.000 Kč měsíčně, stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č.j. 21 P 95/2005-113 ze dne 29. 10. 2007, který nabyl právní moci dne 12. 1. 2008, splatnou vždy do každého patnáctého dne v měsíci předem k rukám jeho matky XXX, když za toto období dluží na výživném celkem částku 54.500 Kč, neboť v XXX 2012 a v XXX 2013 uhradil vždy na výživné částku 1.000 Kč a v měsíci XXX 2012 částku 1.500 Kč, výživné nehradil, ačkoliv o své zákonné vyživovací povinnosti věděl, nevyvinul však dostatečnou aktivitu, aby si zajistil finanční příjem, z kterého by mohl výživné hradit, neboť po celé období, kdy výživné nehradil, nepracoval v pracovním či obdobném poměru, nepodnikal jako osoba samostatně výdělečně činná, i když vlastnil až do XXX 2014 platné živnostenské oprávnění a na úřadu práce byl sice evidován jako uchazeč o zaměstnání v době od XXX 2012 do XXX2013, kdy byl z evidence sankčně vyřazen a opětovně je zde

evidován od XXX. 2013, do pracovního poměru však nenastoupil, i když Úřad práce v XXX nabízel volná, pro něho vhodná, pracovní místa.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, a to do všech jeho výroků. Svě odvolání odůvodnil tím, že okresní soud rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci, když obžalovaného nevyslechl a rozhodl v jeho nepřítomnosti pouze na základě výpovědi jedné strany. V rozsudku se uvádí, že stanovené výživné ve výši 3.000 Kč nemůže krýt ani základní potřeby oprávněného školního dítěte, s tímto závěrem obžalovaný nesouhlasí, neboť existenční minimum pro dospělého člověka je státem stanovené na 2.200 Kč a dítě nemá pouze jednoho rodiče. Obžalovaný nesouhlasí s výrokem, že mu matka nebrání ve styku se XXX. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě a opak je skutečností. Rovněž nesouhlasí s tvrzením, že se ho matka zkoušela osobně i písemně kontaktovat a že se jí obžalovaný vyhýbá a nereaguje. Do dnešního dne ho matka osobně ani písemně nekontaktovala. Obžalovaný odmítá obvinění z úmyslného neplnění zákonné vyživovací povinnosti ke svému XXX, když sám je osobou v hmotné nouzi. Pokud okresní soud tvrdí, že mu úřad práce nabízel volná místa, tak mu ve skutečnosti byla nabídnuta dvě pracovní místa, která však již byla obsazena. Konečně nesouhlasí s výrokem, že je zřejmé, že má laxní přístup k zákonné vyživovací povinnosti, neboť ztíženou situaci chtěl řešit snížením alimentů, ale to bylo zamítnuto z důvodu, že má pracovat a že by jeho příjem mohl dosahovat 15.000 Kč. S výše uvedenými závěry okresního soudu nesouhlasí, a proto navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

Z podnětu podaného odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1, 3 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a to zejména z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nebyly odvoláním vytýkány, přihlížel, pokud měly vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání.

Napadený rozsudek je výsledkem řízení, v němž bylo postupováno podle trestního řádu a v němž nedošlo k žádným podstatným vadám, zejména pokud by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném dokazování okresní soud postupně vykonal všechny důkazy nutné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro jeho rozhodnutí, přičemž tyto zhodnotil jednotlivě, ve vzájemných souvislostech i v celém souhrnu logickým a zároveň podrobně zdůvodněným způsobem, kterému z hlediska pravidel stanovených pro hodnocení důkazů nelze nic vytknout.

Okresní soud postupoval správně, pokud dospěl k závěru o vině obžalovaného tím, že od měsíce XXX 2012 do měsíce XXX 2014 v XXX ani jinde úmyslně neplnil zákonnou vyživovací povinnost ke svému XXX ve výši 3.000 Kč měsíčně stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 29. 10. 2007 č.j. 21P 95/2005-113 k rukám jeho matky XXX, když za toto období dluží na výživném celkem částku 54.500 Kč. Provedeným dokazováním byla zcela vyvrácena obhajoba obžalovaného,

že důvodem neplacení výživného byl pouze nedostatek finančních prostředků na jeho straně. Naopak krajský soud zcela přisvědčil závěru okresního soudu, že obžalovaný nevyvinul dostatečnou aktivitu v žalovaném období k získání pravidelného příjmu, který by mu umožnil řádně platit výživné. V případě obžalovaného nelze přehlédnout, že dlouhodobě nikde nepracuje a naposledy byl zaměstnán v roce 2003. Poté žil z prostředků získaných z dědictví po XXX a následně po XXX. Krajský soud neuvěřil tvrzení obžalovaného, že nemůže sehnat práci, když nebyly zjištěny žádné objektivní překážky, např. špatný zdravotní stav (takovou skutečnost obžalovaný nenamítal ve své výpovědi v přípravném řízení, v odvolání ani při registraci na úřadu práce), které by mu bránily ve výkonu práce. Naopak ze skutečnosti, že obžalovaný dlouhodobě nikde nepracuje, je zřejmé, že aktivně práci nehledá, což může souviset se zjištěním, že jsou proti jeho osobě vedeny exekuce a případný legální příjem by byl těmito exekucemi zatížen. Rovněž nelze přehlédnout, že obžalovaný byl sankčně vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání, když z přehledu volných pracovních míst je zřejmé, že by v případě skutečného zájmu obžalovaného pracovat bylo možné pro něj práci najít. Není důvodná námitka obžalovaného, že by na úřadu práce byla volná pouze pracovní místa s nízkým příjmem (např. na pozici uklízečky za 4.000 Kč měsíčně), neboť z přehledu volných pracovních míst a příjmů u nich uvedených je zřejmé, že by obžalovaný mohl dosahovat podstatně vyššího příjmu, který by mu umožňoval řádné a bezproblémové placení výživného. Krajský soud nemohl přisvědčit tvrzení obžalovaného, že pobírá pouze sociální dávky, které mu neumožňují hradit výživné, a to ani zčásti, neboť jak bylo výše uvedeno, obžalovaný mohl získat zaměstnání, které by mu umožňovalo výživné platit a bylo tak v možnostech a schopnostech obžalovaného dostat své zákonné vyživovací povinnosti. V této souvislosti nelze přehlédnout, že i matka nezletilého byla v žalovaném období odkázána na příjem ze sociálních dávek a byla z nich schopna uspokojit nejenom své potřeby, ale i potřeby svého syna. Na rozdíl od obžalovaného navíc matka zajišťovala vedle materiálních potřeb XXX i jeho výchovu. To, že skutečným důvodem neplnění vyživovací povinnosti není nedostatek finančních prostředků na straně obžalovaného, odůvodňuje i zjištění, že obžalovaný o svého XXX neprojevuje žádný zájem, když ho po celé žalované období nenavštívil, nepodílí se na jeho výchově, neinformuje se na jeho školní prospěch ani zdravotní stav. Samotná výše výživného v částce 3.000 Kč měsíčně odpovídá potřebám nezletilého, což mimo jiné vyplývá i z toho, že v průběhu žalovaného období byla opakovaně zamítnuta žádost obžalovaného o snížení výživného. V rámci opatrovnického řízení totiž bylo přihlédnuto k tomu, že obžalovaný nemá žádnou jinou vyživovací povinnost a jak bylo již výše uvedeno, bylo v možnostech a schopnostech obžalovaného dosahovat příjmu, který by mu umožnil řádné placení výživného.

K dalším námitkám obžalovaného v podaném odvolání krajský soud uvádí, že pokud obžalovaný nesouhlasí s tvrzením matky, že mu nebylo bráněno ve styku se synem, tak obžalovaný oproti žádostem na snížení výživného se nijak, a to ani prostřednictvím soudu, nedomáhal úpravy styku se svým nezletilým XXX.

Z těchto důvodů krajský soud dospěl k závěru, že výrok o vině obžalovaného v rozsudku okresního soudu je správný a odpovídá zákonu.

Správně zjištěný skutkový stav okresní soud posoudil po právní stránce v souladu se zákonem s tím, že jednáním obžalovaného byl spáchán přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku.

K tvrzení obžalovaného, že okresní soud porušil jeho právo na obhajobu, když konal hlavní líčení v jeho nepřítomnosti, ačkoliv obžalovaný byl v den konání hlavního líčení u lékaře, krajský soud uvádí, že obžalovaný byl k hlavnímu líčení konanému dne 15. 8. 2014 včas a řádně předvolán a svou neúčast neomluvil a případnou žádost o odročení hlavního líčení okresnímu soudu v den konání hlavního líčení nedoručil. Pokud tak učinil dodatečně, nic to nemění na oprávněnosti postupu okresního soudu, který za splnění podmínek uvedených v § 202 odst. 2 tr. řádu konal hlavní líčení v jeho nepřítomnosti.

Krajský soud neshledal pochybení ani ve výroku o trestu, pokud jde o jeho druh a výměru. Okresní soud pečlivě hodnotil všechny rozhodné skutečnosti významné pro určení druhu a výše trestu, když vzal na jedné straně v úvahu to, že obžalovaný doposud nebyl soudně trestán ani projednáván pro přestupky, ale na druhé straně nemohl ani krajský soud přehlédnout délku doby (téměř dva roky), po kterou obžalovaný neplnil svou základní rodičovskou povinnost. Pokud byl obžalovanému za této situace uložen trest odnětí svobody pouze jeden měsíc nad polovinou zákonné trestní sazby uvedené v § 196 odst. 1 tr. zákoníku, tedy ve výměře sedmi měsíců, a jeho výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců za současného stanovení zvláštní podmínky osvědčení, aby v průběhu zkušební doby uhradil dlužné výživné na svého nezletilého XXX, nejde v žádném případě o trest nepřiměřeně přísný.

Protože v napadeném rozsudku ani jemu předcházejícím řízení neshledal krajský soud žádné pochybení, bylo odvolání obžalovaného jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém

rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 7. ledna 2015

JUDr. David Čejka v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Palkovská

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 22. února 2012 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

XXX,

nar. XXX, státní příslušník XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

v období od XXX ledna 2010 do XXX listopadu 2011 včetně v XXX ani jinde úmyslně neplnil zákonem stanovenou vyživovací povinnost, když neplatil výživné na svého nezletilého XXX, nar. XXX, určené mu rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 17. 6. 2008, sp.zn. 9 P 90/2008, který nabyl právní moci dne 21. 7. 2008, ve výši 3.000,- Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky dítěte XXX, a takto za dobu 23 měsíců na výživném dluží, s přihlédnutím k poskytnutí částek 3.000,- Kč v měsících XXX, XXX a XXX 2010 a částky 2.000,- Kč v měsíci XXX 2010, celkem 58.000,- Kč, přičemž v uvedeném období pracoval a měl dostatečný měsíční příjem, z něhož mohl výživné hradit,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu **o dněti svobody** v trvání **šesti (6) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně** **o dkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **dvou (2) let.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obviněnému na dobu trestu **ukládá povinnost** uhradit dlužné výživné.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 22. února 2012

JUDr. Petr Vaněček, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 21. března 2012 samosoudcem JUDr. Petrem Vaněčkem, Ph.D., *t a k t o* :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, státní příslušník XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

v období od měsíce XXX 2010 do měsíce XXX 2011 včetně v XXX ani jinde úmyslně neplnil zákonem stanovenou vyživovací povinnost, když neplatil výživné na svého nezletilého XXX, určené mu rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 17. 6. 2008, sp.zn. 9 P 90/2008, který nabyl právní moci dne 21. 7. 2008, ve výši 3.000,- Kč měsíčně, splatné vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky XXX, a takto za dobu 23 měsíců na výživném dluží, s přihlédnutím k poskytnutí částek 3.000,- Kč v měsících XXX 2010 a částky 2.000,- Kč v měsíci XXX 2010, celkem 58.000,- Kč, přičemž v uvedeném období pracoval a měl dostatečný měsíční příjem, z něhož mohl výživné hradit,

tedy

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **o d n ě t í s v o b o d y** v trvání **o s m i (8) m ě s í c ů .**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu **p o d m í n ě n ě o d k l á d á** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **d v o u (2) l e t .**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému na dobu trestu **u k l á d á p o v i n n o s t** uhradit dlužné výživné.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Poškozená **XXX** se řádně a včas připojila k trestnímu řízení se svým nárokem na náhradu škody. Z dokazování provedeného v průběhu hlavního líčení vyplynulo, že obžalovaný má povinnost hradit výživné, tu v předmětném období nesplnil, avšak vyživovací povinnost není klasickou škodou způsobenou trestným činem, nýbrž jedná se o povinnost vyplývající přímo ze zákona, resp. soudního rozhodnutí v opatrovnickém řízení.

Obžalovaný je povinen dlužné výživné uhradit, nicméně poškozené nemohlo být ze shora uvedených důvodů vyhověno v jejím návrhu na přiznání náhrady škody. Proto byla s celým svým nárokem na náhradu škody odkázána dle § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Kromě odůvodnění výroku, proti kterému může podat odvolání poškozený, neobsahuje rozsudek další odůvodnění, neboť se po vyhlášení rozsudku nebo v soudem stanovené lhůtě po vyhlášení rozsudku státní zástupce a obžalovaný vzdali

odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaný zároveň prohlásil, že si nepřeje, aby v jeho prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby (§ 129 odst. 2 tr. řádu).

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 21. března 2012

JUDr. Petr V a n ě ě k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 13. února 2015 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

XXX,

nar. XXX, bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX 2015 v XXX hod. v obci XXX - XXX, okr. Pardubice řídil na pozemní komunikaci č. XXX osobní motorové vozidlo zn. XXX vlastníka Louda Auto a.s., ačkoliv před jízdou požíval alkoholické nápoje a věděl, že nesmí po požití alkoholických nápojů motorové vozidlo řídit, při jízdě ve směru od obce XXX nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, na přímém úseku komunikace před pravotočivou zatáčkou přešel s vozidlem do protisměru a následně v pravotočivé zatáčce vyjel vlevo mimo komunikaci, kde s vozidlem narazil nejprve do řetězového oplocení pomníku, vlastníka obce XXX a následně i do oplocení soukromého objektu č.p. XXX, vlastníka XXX, při šetření dopravní nehody hlídkou policie byla u něj v XXX hod. provedena orientační dechová zkouška přístrojem Dräger s pozitivním výsledkem 2,56 promile alkoholu v dechu, ve XXX hod. dechová zkouška s pozitivním výsledkem 2,02 promile alkoholu v dechu a ve XXX hod. s pozitivním výsledkem 1,84 promile alkoholu v dechu, z čehož je zřejmé, že nebyl schopen bezpečného řízení motorového vozidla,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky činností, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu,

čímž spáchal

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst.1, 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu a za použití § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku **k peněžitému trestu** v celkové výměře **40.000,-- Kč** tvořeného 80 denními sazbami po 500,-- Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán stanoví **náhradní trest** odnětí svobody **čtyř (4) měsíců**.

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v měsíčních **splátkách ve výši 5.000,-- Kč**. Zároveň se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu **odpadá**, jestliže pachatel nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu se obviněnému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu **dvou (2) let**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. **Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze.** Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 13. února 2015

JUDr. Petr V a n ě č e k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. března 2015 samosoudcem JUDr. Petrem Vaněčkem, Ph.D., *t a k t o* :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem a adresa pro doručování: XXX

je vinen, že

dne XXX 2015 v XXX hod. v obci XXX - XXX, okr. Pardubice řídil na pozemní komunikaci č. XXX osobní motorové vozidlo zn. XXX vlastníka Louda Auto a.s., ačkoliv před jízdou požíval alkoholické nápoje a věděl, že nesmí po požití alkoholických nápojů motorové vozidlo řídit, při jízdě ve směru od obce XXX nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, na přímém úseku komunikace před pravotočivou zatáčkou přešel s vozidlem do protisměru a následně v pravotočivé zatáčce vyjel vlevo mimo komunikaci, kde s vozidlem narazil nejprve do řetězového oplocení pomníku, vlastníka obce XXX a následně i do oplocení soukromého objektu č.p. XXX, vlastníka XXX, při šetření dopravní nehody hlídkou policie byla u něj v XXX hod. provedena orientační dechová zkouška přístrojem Dräger s pozitivním výsledkem 2,56 promile alkoholu v dechu, ve XXX hod. dechová zkouška s pozitivním výsledkem 2,02 promile alkoholu v dechu a ve XXX hod. s pozitivním výsledkem 1,84 promile alkoholu v dechu, z čehož je zřejmé, že nebyl schopen bezpečného řízení motorového vozidla,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu,

čímž spáchal

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst.1, 2 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 2 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku **k peněžitému trestu** v celkové výměře **40.000,-- Kč** tvořeného 80 denními sazbami po 500,-- Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán stanoví **náhradní trest** odnětí svobody **čtyř (4) měsíců**.

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v měsíčních **splátkách ve výši 5.000,-- Kč**. Zároveň se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu **odpadá**, jestliže pachatel nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu **dvou (2) let**.

Odůvodnění:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal návrh na potrestání XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku, kterým se jmenovaný měl dopustit přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst.1, 2 písm. a) trestního zákoníku. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům:

Sám obžalovaný se ke spáchání přečinu v plném rozsahu doznal. Uvedl, že věci lituje, šlo o zkratovité jednání, XXX. Odpor proti trestnímu příkazu podával jen

ohledně trestu, má finanční závazky a vzhledem k zaměstnání potřebuje řidičské oprávnění.

Skutek je prokazován nejen výpovědí obžalovaného, ale i listinnými důkazy. Jiné důkazní návrhy strany neměly a ani soud sám nezjistil žádných dalších důkazních prostředků k bližšímu objasnění trestní věci. K popisu skutku ani právní kvalifikaci nebyly žádné výhrady. Oproti výsledkům přípravného řízení se tak u hlavního líčení nic nezměnilo. Obžalovaný svým zaviněným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, protože vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky (alkoholu), činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku (řídil motorové vozidlo) a způsobil takovým činem dopravní nehodu.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédně ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

Přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako polehčující okolnost bylo shledáno vedení řádného života před spácháním činu (pouhý jeden záznam v EKŘ staršího data a tři již zahlazená odsouzení rovněž staršího data), projevená lítost nad vlastním pochybením a doznání obžalovaného.

K uložení trestu obecně prospěšných prací nemá odsouzený kladné stanovisko. Podmíněně odložený trest odnětí svobody nepovažuje soud za přiměřený povaze a závažnosti činu, neboť v případě, kdyby se obžalovaný dopustil podobného jednání se zjištěním nižší hladiny alkoholu k krvi, jenž by bylo posouzeno jako přestupek, byla by mu jistě uložena peněžité sankce ve správním řízení a zákaz řízení. Obžalovaný disponuje finančním a nikoliv zanedbatelným příjmem. Soud dospěl k závěru, že zásadám pro ukládání trestu nejlépe odpovídá uložení trestu peněžitého. Tento trest se ukládá v denních sazbách a činí nejméně 20 a nejvíce 730 celých denních sazeb. Denní sazba činí nejméně 100 Kč a nejvíce 50 000 Kč. Počet denních sazeb soud určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Výši jedné denní sazby peněžitého trestu stanoví soud se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Přitom vychází zpravidla z čistého příjmu, který pachatel má nebo by mohl mít průměrně za jeden den. Příjmy pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby mohou být stanoveny odhadem soudu.

Zaplacené částky peněžitého trestu připadají státu. S přihlédnutím k povaze a závažnosti jednání obžalovaného byl počet denních sazeb určen při dolní hranici zákonného rozpětí, a to ve výši 80 celých denních sazeb. Zde nebylo možné přehlédnout, že obžalovaný se dopustil přečinu v kvalifikované podobě, kdy pod vlivem alkoholu nejenže vozidlo řídil, ale také způsobil dopravní nehodu. Nižší počet denních sazeb je ukládán těm obžalovaným, kteří se dopustili podobného jednání, avšak bez kvalifikovaných okolností (bez způsobení dopravní nehody). Náhradní trest pro případ nezaplacení peněžitého trestu činí čtyři měsíce.

Pouze pro připomenutí, v přestupkovém řízení, tedy v řízení o protiprávním jednání nižší společenské škodlivosti než je trestný čin hrozí pachateli přestupku dle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích (tedy tomu, kdo řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem, pokud se nejedná o trestný čin) pokuta od 10 000 Kč do 20 000 Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. U trestného činu se z podstaty věci jedná o jednání vyšší škodlivosti (zejména pokud obžalovaný spáchá přečin dle § 274 odst. 1 i 2 tr. zákoníku), proto by i peněžitý postih měl být zásadně vyšší než v řízení přestupkovém.

Výše denní sazby byla stanovena se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného. Jeho čistý měsíční příjem dle jeho vyjádření činí 20.000,--Kč. Denní čistý příjem při 20 pracovních dnech je proto cca 1000,-- Kč. Soud stanovil denní sazbu na 500,-- Kč tak, aby mu zbylo dostatek prostředků pro obživu sebe a osob, které je povinen vyživovat. Výsledná výše peněžitého trestu proto činí 40.000,- -Kč, tedy pouhý dvojnásobek jeho čistého měsíčního příjmu. Aby obžalovaný nezůstal zcela bez prostředků, bylo mu umožněno splácet peněžitý trest ve splátkách po 5.000,- - Kč měsíčně.

Jako další trest byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti, při které došlo ke spáchání trestného činu, tedy řízení motorových vozidel. Obžalovanému bylo zakázáno další řízení všech motorových vozidel. Tento trest uložen v dolní polovině zákonného rozpětí, v konkrétní výměře dvou let. Protože obžalovaný má právo po výkonu poloviny trestu požádat o podmíněné upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, může být faktická délka trestu mnohem kratší.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní

obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 25. března 2015

JUDr. Petr Vaňček, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. června 2015 **odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX**, trvale bytem XXX proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 25. 3. 2015, č. j. 3T 17/2015 – 69 a rozhodl takto:

*Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, a to pro skutek spočívající v tom, že dne XXX 2015 v XXX hod. v obci XXX - XXX, okr. Pardubice řídil na pozemní komunikaci č. XXX osobní motorové vozidlo zn. XXX vlastníka Louda Auto a.s., ačkoliv před jízdou požíval alkoholické nápoje a věděl, že nesmí po požití alkoholických nápojů motorové vozidlo řídit, při jízdě ve směru od obce XXX nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem, vlastnostem vozidla a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, na přímém úseku komunikace před pravotočivou zatáčkou přešel s vozidlem do protisměru a následně v pravotočivé zatáčce vyjel vlevo mimo komunikaci, kde s vozidlem narazil nejprve do řetězového oplocení pomníku, vlastníka obce XXX a následně i do oplocení soukromého objektu č.p. XXX, vlastníka XXX, při šetření dopravní nehody hlídkou policie byla u něj v XXX hod. provedena orientační dechová zkouška přístrojem Dräger s pozitivním výsledkem 2,56 promile alkoholu v dechu, ve XXX hod. dechová zkouška s pozitivním výsledkem 2,02 promile alkoholu v dechu a ve XXX hod. s pozitivním výsledkem 1,84 promile alkoholu v dechu, z čehož je zřejmé, že nebyl schopen bezpečného řízení motorového vozidla.

Za to byl odsouzen k peněžitému trestu v celkové výměře 40.000 Kč se stanovením náhradního trestu odnětí svobody v rozsahu 4 měsíců pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán. Okresní soud současně obžalovanému povolil splátky ve výši 5.000 Kč a určil, že výhoda splátek odpadá, jestliže pachatel nezplatí dílčí splátku včas. Týmž rozsudkem obžalovanému uložil též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu motorových vozidel na dobu dvou let.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolání obžalovaný, přičemž jeho odvolání směřuje pouze proti výroku o trestu, jemuž vytýká nepřiměřenou přísnost. Poukazuje

na skutečnost, že poslední přestupek spáchal již před osmi lety. V daném případě je nutno hodnotit jeho faktickou bezúhonnost. Lze mít za to, že k dopravní nehodě jakoby nedošlo, neboť její následky odstranil, resp. nahradil. Je možno dospět k přesvědčení hraničícímu téměř s jistotou, že obžalovaný se v budoucnu již nedopustí obdobného jednání. Proto žádá, aby odvolací soud přehodnotil úvahu o výši a druhu trestu a přihlédl ke všem polehčujícím okolnostem na straně obžalovaného.

V průběhu veřejného zasedání obžalovaný cestou svého obhájce zdůraznil polehčující okolnosti a poukázal na to, že byl v pozdějším období sankcionován ztrátou zaměstnání. S přihlédnutím k polehčujícím okolnostem žádá, aby odvolací soud přezkoumal výrok o trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a tento uložil v kratším rozsahu.

Krajský soud z podnětu odvolání obžalovaného podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které tomuto předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Jestliže obžalovaný ve svém odvolání sporuje pouze výrok o uloženém trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel, pak je třeba zkonstatovat, že řízení před okresním soudem odpovídá trestnímu řádu, zde nedošlo k vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci, popř. na možnost obžalovaného uplatnit svá práva na obhajobu. Výrok o vině není podaným odvoláním napadán, a proto jej odvolací soud ani blíže nepřezkoumával.

Odvolací soud však neshledal ani žádný důvod pro změnu výroku o uloženém trestu, neboť okresní soud při svém rozhodování respektoval ustanovení § 38 i § 39 tr. zákoníku. Je pravdou, že obžalovanému výrazně polehčuje jeho doznání, kdy tímto aktivně napomáhal při objasňování svojí trestné činnosti, avšak podle názoru krajského soudu toto se dostatečným způsobem promítlo do uloženého trestu, který je obžalovanému ukládán ve formě alternativní, a to ve formě peněžitého trestu, přičemž ani jeho výši nelze hodnotit jako nepřiměřenou. S ohledem na charakter projednávané trestné činnosti, kdy obžalovaný se svého jednání dopustil pod vlivem značného množství požitého alkoholu, nezbývá než konstatovat, že na místě je též uložení trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel a tento trest je ukládán okresním soudem ještě blíže spodní hranici trestní sazby stanovené v § 73 odst. 1 tr. zákoníku a s ohledem na množství požitého alkoholu obžalovaným krajský soud není toho názoru, že by takto stanovená výměra trestu byla nepřiměřenou.

Za této situace odvolací soud konstatuje, že v napadeném rozsudku okresního soudu nedošlo k žádnému pochybení, a proto bylo odvolání obžalovaného krajským soudem zamítnuto jako nedůvodné s odkazem na ustanovení § 256 tr. řádu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 2. června 2015

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Roman Drahný

Za správnost vyhotovení:
Pavla Josková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 14. března 2011 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

XXX,

nar. XXX, bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX2009 kolem XXX hodin v XXX, okr. Pardubice, na XXX fyzicky napadl XXX, a to tak, že ji XXX, čímž jí způsobil tržnou ránu na dásni horní čelisti v délce 1,5 cm se zhmožděním okolí rány a zlomeninu kořene pravého středního řezáku, následně ji XXX, v důsledku čehož XXX utrpěla lehkou komoci (otřes) mozku s krátkodobým bezvědomím, distorzi (podvrtnutí) krční páteře a zhmoždění levé poloviny hrudníku a bederní krajiny, což si vyžádalo lékařské ošetření a hospitalizaci na Traumatologickém oddělení Pardubické krajské nemocnice a.s., která trvala od XXX2009 do XXX2009, a následnou pracovní neschopnost do XXX2009, přičemž uvedená zranění XXX podstatně omezovala v obvyklém způsobu života bolestivostí XXX, která přetrvávala i po dvou týdnech po zranění, bolestmi XXX, nutností dodržovat klidový režim, nošením fixačního límce a nemožností řídit motorové vozidlo,

tedy

jinému úmyslně ublížil na zdraví,

čímž spáchal

trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12.

2009

a odsuzuje se

podle § 221 odst. 1 tr. zákona a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu **odnětí svobody** v trvání **šesti (6) měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona se výkon uloženého trestu **p o d m í n ě n ě o d k l á d á** a podle § 59 odst. 1 tr. zákona se stanoví zkušební doba v trvání **d v o u (2) l e t.**

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 14. března 2011

JUDr. Petr V a n ě č e k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Andrea Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. dubna 2011 samosoudcem JUDr. Petrem Vaněčkem, Ph.D. *t a k t o* :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, bytem XXX,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu

z p r o š ť u j e o b ž a l o b y ,

pro skutek spočívající v tom, že dne XXX2009 kolem XXX hodin v XXX, okr. Pardubice, na XXX fyzicky napadl XXX, a to tak, že ji XXX, čímž jí způsobil tržnou ránu na dásni horní čelisti v délce 1,5 cm se zhmožděním okolí rány a zlomeninu kořene pravého středního řezáku, následně ji XXX, v důsledku čehož Kateřina Kubínová utrpěla lehkou komoci (otřes) mozku s krátkodobým bezvědomím, distorzi (podvrtnutí) krční páteře a zhmoždění levé poloviny hrudníku a bederní krajiny, což si vyžádalo lékařské ošetření a hospitalizaci na Traumatologickém oddělení Pardubické krajské nemocnice a.s., která trvala od XXX2009 do XXX2009, a následnou pracovní neschopnost do XXX2009, přičemž uvedená zranění XXX podstatně omezovala v obvyklém způsobu života bolestivostí XXX, která přetrvávala i po dvou týdnech po zranění, bolestmi XXX, nutností dodržovat klidový režim, nošením fixačního límce a nemožností řídit motorové vozidlo,

č í m ž m ě l s p á c h a t

restný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 trestního zákona účinného do 31. 12. 2009,

n e b o ť

nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená **Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR**, Krajská pobočka pro Pardubický kraj, se sídlem Karla IV. 73, Pardubice, a poškozená **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, **o d k a z u j í** se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal obžalobu na XXX pro skutek popsany ve výroku rozhodnutí, jímž se měl jmenovaný dopustit trestného činu ublížení na zdraví dle § 221 odst. 1 tr. zákona. Ve věci konal soud hlavní líčení a po provedení dokazování dospěl k následujícím zjištěním a závěrům:

Obžalovaný rozhodně popřel, že by se dopustil jednání, které je mu kladeno obžalobou za vinu. Uvedl, že se na něm poškozená domáhala finančního vyrovnání. V předmětný den za ním přišla XXX s XXX v okamžiku, kdy byl ve XXX, pozvání nebyli a měl zájem, aby odešli. XXX do něho v XXX, poškozená mu strhla zlatý řetízek. Když se mu podařilo se obléci a vytrhnout poškozené z ruky zpět řetízek, snažil se je vytlačit z domu. Na XXX stál proti XXX, poškozená byla až za ním. S XXX se strkal a má zato, že poškozená spadla, protože do ní mohl XXX strčit, ale není si tím jistý. Jednoznačně však popírá, že by poškozenou udeřil či strčil z terasy dolů. Vše sledoval XXX, po činu volal obžalovaný policii.

Poškozená XXX uvedla, že do XXX přijela s XXX. Psala v předmětný den obžalovanému SMS zprávu a on ji odpověděl, ať nejezdí. Přesto k němu bez pozvání poškozená s XXX dorazili. Obžalovaný byl na XXX a křičel na ně, ať jdou pryč, že jim žádné peníze nedá. Potom se začali na XXX hádat obžalovaný s XXX, obžalovaný do XXX strčil s tím, ať odejde. Došlo i k "pošťuchování" mezi obžalovaným a poškozenou a poškozená byla od obžalovaného XXX. Dostala poté ještě jednu nebo dvě rány, upadla na zem a XXX ji zvedl a opřel o XXX. Následně ví, že ležela na zemi XXX. Obžalovaný jí XXX. Dále poškozená popsala, jaká poranění utrpěla. Děj sledoval kamarád obžalovaného XXX, který se strkal s XXX a také chtěl, aby šli pryč. V XXX obžalovaného s XXX nebyli.

Svědék XXX v obecných bodech potvrdil výpověď poškozené. Na XXX u obžalovaného se nepohodli a navzájem se udeřili. Z jeho pohledu šlo o "chlapskou výměnu názorů, nic velkého". Spor XXX s obžalovaným ukončil XXX. Potom obžalovaný několikrát XXX poškozenou, která spadla na zem. Když ji chtěl XXX zvednout, byl XXX. Snažil se dostat poškozenou z XXX, opřel ji o XXX. Nato se dohadoval s XXX a když se otočil, viděl, jak obžalovaný XXX.

Oproti tomu svědek XXX potvrdil obhajobu obžalovaného. Při příjezdu k domu obžalovaného viděl vozidlo poškozené, věděl, že mu opakovaně vyhrožovala likvidací i poštváním XXX. Již před domem slyšel slova „dej sem prachy“. Poškozená s XXX byla v koupelně obžalovaného, vulgárně se napadali a XXX na obžalovaného útočil. Obžalovaný byl XXX, resp. následně v XXX. Přítomné osoby XXX zjevně zaskočil. Když se poškozená a XXX otočili, v ruce poškozené viděl řetízky obžalovaného. Obžalovaný na ně začal křičet, že jsou u něho v bytě, ať vypadnou. Z koupelny odešli na XXX, kde na obžalovaného XXX křičel, že ho XXX a ohnal se po něm rukou. Obžalovaný útok vykryl, XXX zavrával a došlo k pádu poškozené, která stála za XXX, ze schodů. XXX sám se do děje nezapojil, neboť obžalovaný fyzickou pomoc zjevně nepotřeboval.

Jako poslední byl slyšen svědek XXX. Událost viděl z lavičky vzdálené 300 až 400 metrů, XXX. Již si nepamatuje, zda byl na kole či pěšky. Jednoznačně viděl, jak muž a žena (XXX a XXX) vešli zadním vchodem do bytu poškozeného. Poté vyšli s obžalovaným, který byl v XXX, hádali se a venku byl ještě kamarád obžalovaného (XXX), který jen přihlížel. Svědek potvrdil, že obžalovaný byl v okamžiku vstupu na terasu v XXX.

Z listin byl přečten protokol o ohledání, z něhož vyplynulo, že na podlaze v XXX byly stopy od bláta z obuvi. Z přepisu záznamu tísňové linky vyplynulo, že v XXX hodin v předemtný den obžalovaný nahlásil "vloupání" s tím, že byl ve XXX a XXX jej napadl. Okamžitě po tomto hovoru nahlásila poškozená napadení obžalovaným když si k němu přijela pro peníze. Z lékařských zpráv vyplynula poranění, která byla na těle poškozené diagnostikována.

Z rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 15.3.2010, sp. zn. 1T 229/2009, vyplynulo, že XXX a XXX byli odsouzeni pro trestný čin porušování domovní svobody, který spáchali dne XXX2009, když v XXX hodin v obci XXX XXX bytu poškozeného XXX a dále pak otevřenými dveřmi vešli do bytu jmenovaného, to vše bez jeho souhlasu a vědomí.

Jiné důkazní návrhy strany neměly a ani soud, aniž by rezignoval na řádné zjištění skutkového stavu, nenalezl dalších důkazních pramenů. Po zhodnocení provedených důkazů, a to jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemných souvislostech, dospěl soud k závěru, že není bezpečně prokázáno, že by se stal skutek, pro který byla podána státním zástupcem obžaloba.

Vina obžalovaného je prokazována výpovědí poškozené a svědka XXX. Soud však má k obsahu a věrohodnosti těchto výpovědí následujících výhrad. Dle XXX obžalovaný poškozené ani XXX nikdy neřekl, ať jdou pryč. Nicméně samotná poškozená připouští, že již na počátku na ně obžalovaný pokřikoval, ať pryč jdou. Jak poškozená tak svědek XXX uvedli, že v bytě obžalovaného nebyli. O opaku svědčí nejen pravomocné rozhodnutí zdejšího soudu ze dne 15.3.2009, ale zejména stopy obuvi od bláta v XXX a telefonické nahlášení incidentu obžalovaným na tísňovou linku. O tom, že se jednalo o bezprostřední nahlášení po spáchání skutku, je zřejmé z toho, že poškozená sama se dovolala na linku až po obžalovaném. Obžalovaný tedy věc hlásil bezodkladně a již tehdy uvedl, že "byl napadený ve XXX". Nelze proto důvodně očekávat, že po činu měl dostatek prostoru na konstrukci své případně nepravdivé verze, na tvorbu stop a teprve poté by věc nahlásil policii. Také klíče poškozené od jejího vozidla byly nalezeny v koupelně obžalovaného a soud se nedomnívá, že by bylo od obžalovaného logické a pro jeho obhajobu vhodné, aby si

klíče, pokud by k nim přišel např. na XXX jak uvádí poškozená, ukrýval právě ve svém bytě v XXX.

Jisté je, že poškozená s XXX nebyli očekáváni, o čemž kromě místa prvotního setkání (v XXX obžalovaného) svědčí mimo jiné i oblečení obžalovaného, který byl nejprve XXX, poté pouze v XXX. Poškozená se zjevně neúspěšně snažila s obžalovaným spojit a dohodnout na pro ni akceptovatelném vyrovnání ohledně peněz. Pokud nemohla s obžalovaným uzavřít dohodu, měla jistě volit jinou legální cestu řešení sporu než přijít neočekávána a nežádána do bytu obžalovaného v přítomnosti XXX a ačkoliv zjevně byla vykazována, domáhala se, a to i slovním napadáním a fyzickým strkáním s obžalovaným, svého údajného nároku. Poškozená svůj finanční nárok vůči obžalovanému blíže nedoložila, např. průkaznými listinami. I kdyby se tak stalo, jistě neměla zákonné oprávnění bez jeho souhlasu vniknout do jeho bytu (za což byla pravomocně odsouzena a o čemž kromě výpovědí obžalovaného, svědků XXX a XXX svědčí i stopy v koupelně a místo nálezu klíčů od vozidla poškozené) a násilím se vyrovnání domáhat.

Ohledně XXX poškozené shledal soud (kromě vyvíňujících výpovědí obžalovaného a svědků XXX a XXX) rozporů ve výpovědích poškozené a XXX, když poškozená pouze připustila, že se s obžalovaným o klíče tahala a došlo k poranění, přičemž XXX jednoznačně viděl více úderů od obžalovaného. V návaznosti na nepřilíš vysoce posouzenou věrohodnost obou jmenovaných nemá soud za bezpečně prokázané, že k poranění úst poškozené došlo tak, jak tvrdí obžaloba, neboť k poranění mohlo snadno dojít i následným XXX.

K incidentu u XXX je třeba adekvátně shora konstatovanému uvést, že provedené důkazy, a to nejen svědecké výpovědi, jednoznačně nesvědčí o vině obžalovaného. Kromě výpovědi obžalovaného je přímým vyvíňujícím důkazem výpověď svědka XXX, jenž byl v souhrnu důkazů s přihlédnutím k jejich kvalitě, soudem vyhodnocen jako důkaz nejméně věrohodnější, a to s ohledem na úplnost jeho výpovědi, její konkrétnost a soulad s dalšími důkazy. Za méně věrohodnou má již soud výpověď XXX, který XXX, podal výpověď osobitým způsobem, nicméně až na to, že si svědek nepamatoval, zda na místě byl na kole či pěšky, vypovídal logicky a podrobně. Oproti tomu kromě shora uvedeného výpověď XXX je hodnocena jako méně důkazně hodnotná i vzhledem k tomu, že svědek podrobnosti děje neuvedl. XXX sice uvedl, že obžalovaný uchopil poškozenou, vytrhl ji od XXX a XXX. Nicméně konkrétně si nepamatoval, jak se obžalovaný k poškozené dostal, když na relativně malém prostoru (jak vyplynulo z protokolu o ohledání i fotodokumentace obhajoby) mezi obžalovaným a poškozenou stál právě XXX, který byl v potyčce s XXX. Navíc nebyl svědek XXX schopen přesně uvést, kdo kde na XXX stál. Přestože ostatní svědci vypovídali o postavení osob konkrétně, pro XXX to bylo podle jeho slov již dávno a děj se pro něho odehrál velmi rychle. O charakteru osoby svědka XXX svědčí i jeho vyjádření, že za běžnou výměnu názorů považuje, když jeden člověk druhého udeří. Takovéto řešení sporu hodnotí svědek XXX jako "nic velkého".

Oproti tomu je třeba vzít do úvahy svědectví XXX, jehož výpověď potvrzuje XXX a výpovědi jednoznačně vyznívají ve prospěch obžalovaného s tím, že jej jako pachatele činu vylučují. V souladu s verzí obhajoby je i nález klíčů a nález stop v XXX. Ku prospěchu řádného zjištění skutkového stavu bylo předloženo podrobné fotodokumentace místa události předložené obhájcem obžalovaného.

V trestním řízení musí být skutkový stav zjištěn ze strany orgánů činných v trestním řízení bez důvodných pochybností, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Vina obžalovaného musí být aktivně ze strany obžaloby prokázána procesně bezvadnými důkazy. Sám obžalovaný nemusí předkládat důkazy o své nevině. Dle § 89 odst. 1 tr. řádu je v rámci trestního řízení třeba především dokazovat, zda se stal skutek, v němž je spatřován trestný čin a zda tento skutek spáchal obžalovaný.

Podle § 226 soud zproští obžalovaného obžaloby, jestliže na základě důkazů předložených v hlavním líčení státním zástupcem a případně doplněných soudem, a to i k návrhům ostatních stran, a) nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán, b) v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem, c) nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný, d) obžalovaný není pro nepřičetnost trestně odpovědný, nebo e) trestnost činu zanikla.

V projednávaném případě měl soud o průběhu projednávané události takové pochybnosti, které neumožňovaly učinit dostatečně odůvodněný a zjištěnými skutečnostmi podpořený závěr o vině obžalovaného. Po vyčerpání všech důkazních pramenů existovaly minimálně dvě možné skutkové verze vzniku poranění poškozené, když vedle verze přednesené státním zástupcem, jenž byla založena na výpovědi poškozené, zůstávala druhá reálná možnost založená na XXX poškozené ze XXX v důsledku zjevně nechtěného XXX, který stál mezi poškozenou a obžalovaným, a to v okamžiku, kdy pokračovalo strkání mezi XXX a XXX a po odražení výpadu XXX proti XXX ten zakolísal a nechtěně sestrčil XXX. Poranění, která poškozená utrpěla, se dají mimo děj uvedený v obžalobě také vysvětlit pádem ze XXX v důsledku strčení XXX či neopatrným sestupováním ze XXX spojeným s pádem. Naopak, pokud by došlo k průběhu děje tak, jak uváděl kromě poškozené zejména svým barvitým popisem svědek XXX (uchopení poškozené XXX, XXX, bylo by dle názoru soudu velmi pravděpodobné, že poškozená by utrpěla poranění vážnější než ta, která utrpěla pouhým strčením ze schodů, kdy měla poškozená větší možnost eliminace následků pádů prostřednictvím XXX. I tato skutečnost byla soudem vyhodnocena jako svědčící ve prospěch obhajoby.

V hlavním líčení nebylo bez důvodných pochybností prokázáno, že se stal skutek tak, jak uvádí obžaloba. K pádu a poranění poškozené mohlo dojít i jiným způsobem, než úmyslným jednáním obžalovaného. S ohledem na všechny výše uvedené skutečnosti nezbylo soudu, než obžalovaného zprostit obžaloby podle § 226 písm. a) tr. řádu. Tento důvod zproštění obžaloby je důsledkem uplatnění zásady presumpce nevinoty podle čl. 40 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a § 2 odst. 2 tr. řádu, která mimo jiné spočívá v tom, že v demokratickém právním státě má neprokázaná vina stejný význam jako prokázaná nevina.

Nad rámec tohoto odůvodnění soud dodává, že i v případě jiného závěru svědčícího o vině obžalovaného tak, jak uvádí státní zástupce, by bylo na místě pečlivě hodnotit, zda takové jednání lze posoudit jako trestný čin, a to zejména s přihlédnutím k ustanovení tr. zákona či tr. zákoníku o nutné obraně. K události došlo v místě chráněném domovní svobodou obžalovaného. Poškozená přišla vymáhat peníze a přišla se svým XXX. Do domu vnikla neoprávněně a i kdyby byla poškozená s XXX násilně vykázána za současného způsobení poranění komukoliv z nich ze strany obžalovaného, s ohledem na situaci, důvod návštěvy i zjevný projev nesouhlasu ze strany obžalovaného by bylo teoreticky možné dovodit, že případným novým trestným činem obžalovaný pouze chránil svůj vlastní oprávněný zájem a jeho

jednání tak nelze posoudit jako trestný čin v důsledku nutné obrany. Za zcela zjevně nepřiměřenou obranu svého obydlí nelze dle soudu první instance posoudit vykazování nežádáných návštěvníků, a to i formou strkání, pokud tito nejsou ochotni respektovat příkaz oprávněné osoby k opuštění místa. Je potom rizikem toho, kdo neoprávněně na pozemek či do domu jiného vniká, že při svém trestném činu v podobě porušení domovní svobody, utrpí přiměřenou škodu nejen na majetku, ale i na zdraví.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 27. dubna 2011

JUDr. Petr V a n ě ě k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 28. června 2011 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Pavla Peláka a Mgr. Romana Drahného v **trestní věci obžalovaného XXX, nar. XXX**, bytem XXX, odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích a poškozené XXX, nar. XXX, bytem XXX proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 27.4.2011, č.j. 3T 43/2011 – 136, a rozhodl takto:

*I. Z podnětu odvolání státního zástupce se napadený **rozsudek** podle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr. řádu **v celém rozsahu zrušuje** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje** tak, že se obžalovaný XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX, podle § 226 písm. b) tr. řádu **zprošťuje obžaloby** pro skutek spočívající v tom, že*

dne XXX kolem XXX hodin v XXX, okres Pardubice, na XXX fyzicky napadl XXX, a to tak, že XXX, čímž jí způsobil tržnou ránu na dásni horní čelisti v délce 1,5 cm se zhmožděním okolí rány a zlomeninu kořene pravého středního řezáku, následně ji XXX, v důsledku čehož XXX utrpěla lehkou komoci (otřes) mozku s krátkodobým bezvědomím, distorzi (podvrtnutí) krční páteře a zhmoždění levé poloviny hrudníku a bederní krajiny, což si vyžádalo lékařské ošetření a hospitalizaci na Traumatologickém oddělení Pardubické krajské nemocnice a.s., která trvala od XXX2009 do XXX2009, a následnou pracovní neschopnost do XXX2009, přičemž uvedená zranění XXX podstatně omezovala v obvyklém způsobu života bolestivostí XXX, která přetrvávala i

po dvou týdnech po zranění, bolestmi XXX, nutností dodržovat klidový režim, nošením fixačního límce a nemožností řídit motorové vozidlo,

v němž byl obžalobou spatřován trestný čin ublížení na zdraví podle § 221 odst. 1 tr. zákona,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR, pobočka po Pardubický kraj, se sídlem Karla IV. č.p. 73, Pardubice, a poškozená XXX, nar. XXX, bytem XXX, odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

II. Odvolání poškozené XXX se podle § 253 odst. 1 tr. řádu **zamítá.**

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX podle § 226 písm. a) tr. řádu zproštěn obžaloby pro skutek spočívající v tom, že dne XXX2009 kolem XXX hodin v XXX, okres Pardubice, na XXX fyzicky napadl XXX, a to tak, že XXX, čímž jí způsobil tržnou ránu na dásni horní čelisti v délce 1,5 cm se zhmožděním okolí rány a zlomeninu kořene pravého středního řezáku, následně ji XXX, v důsledku čehož XXX utrpěla lehkou komoci (otřes) mozku s krátkodobým bezvědomím, distorzi (podvrtnutí) krční páteře a zhmoždění levé poloviny hrudníku a bederní krajiny, což si vyžádalo lékařské ošetření a hospitalizaci na Traumatologickém oddělení Pardubické krajské nemocnice a.s., která trvala od XXX2009 do XXX.2009, a následnou pracovní neschopnost do XXX.2009, přičemž uvedená zranění XXX podstatně omezovala v obvyklém způsobu života XXX, která přetrvávala i po dvou týdnech po zranění, bolestmi XXX, nutností dodržovat klidový režim, nošením fixačního límce a nemožností řídit motorové vozidlo, neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro něj je obžalovaný stíhán. Současně soud odkázal poškozené s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Rozsudek napadl svým odvoláním státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, a to v neprospěch obžalovaného. S napadeným rozsudkem nesouhlasí, neboť neodpovídá skutkovým zjištěním. Namítá, že obžalovaný je usvědčován výpověďmi poškozené XXX a svědka XXX, které považuje za zcela věrohodné. Připomíná i lékařskou zprávu z XXX, která dokládá úraz poškozené XXX. Za nevěrohodnou považuje výpověď svědka XXX. Rovněž tak sporuje věrohodnost výpovědi svědka XXX. Navrhuje, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Rozsudek napadla svým odvoláním rovněž poškozená XXX, která žádá, aby odvolací soud sám uložil obžalovanému povinnost nahradit jí škodu ve výši 6.840,-Kč.

Krajský soud z podnětu podaných odvolání přezkoumal ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, zabýval se z tohoto hlediska i správností postupu řízení, které vydání předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, jež bylo provedeno zcela v souladu s trestním řádem a v němž nedošlo k vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci, nebo na možnost uplatnění práva obhajoby. V takto provedeném řízení okresní soud vykonal veškeré důkazy nezbytné pro zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Tyto důkazy zhodnotil jednotlivě, ve vzájemných souvislostech, ale i v celém souhrnu logickým a zároveň podrobně a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž z hlediska pravidel stanovených pro hodnocení důkazů nelze nic vytknout. Nad rámec shora uvedeného odvolání odvolací soud podotýká, že rozsah dokazování napadeným odvoláním není sporován a v této souvislosti je třeba konstatovat, že státní zástupce klade okresnímu soudu za vinu pouze nesprávné hodnocení již provedených důkazů.

Na shora uvedeném podkladě okresní soud vyvodil skutková zjištění, která jsou správná a odpovídají zákonu, přičemž při jejich právním posouzení se důvodně řídil zásadní zásadou soudního řízení tedy in dubio pro reo, která ve svých důsledcích a v návaznosti na zásadu presumpce neviny znamená, že meze dokazování si stanoví procesní orgán tak, aby jím zjištěný skutkový stav věci umožňoval beze vší pochybnosti rozhodnout. Pokud má být rozhodnuto o vině, musí důkazy k takovému rozhodnutí postačovat. Jestliže nepostačují a není možné opatřit důkazy další, které by pochybnosti vyvrátily, a v posuzovaném případě tvrzení obžalovaného vyvráceno nebylo, je nutno jej v řízení před soudem obžaloby zprostit. Odvolací soud v této souvislosti považuje za nadbytečné znovu opakovat a znovu rozebírat jednotlivé důkazy, které okresní soud ve svém rozhodnutí rozebral a vyvodil z nich již citované závěry. Nepochybné je, že došlo ke konfliktu mezi obžalovaným a poškozenou a dále pak mezi dalším přítomným svědkem XXX. Úzkou vazbu s projednávanou trestní věcí má i věc vedená před Okresním soudem v Pardubicích pod sp.zn. 1T 229/2009, přičemž pod touto spisovou značkou byl vyhlášen rozsudek dne 15.3.2010, jenž nabyl právní moci dne 19.3.2010, a tímto rozsudkem byli obžalovaní XXX a XXX uznáni vinnými trestným činem porušování domovní svobody podle § 238 odst. 1 tr. zákona, a to pro skutek spočívající v tom, že dne XXX.2009 kolem XXX hodin v obci XXX společně vystoupali po vnějším schodišti XXX na terasu bytu poškozeného XXX, ze které otevřenými dveřmi vešli do bytu jmenovaného bez jeho souhlasu a bez jeho vědomí a za to byli oba odsouzeni k trestu odnětí svobody na dobu tří měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku. Poškozený XXX byl odkázán se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Z uvedeného je zřejmé, že jak poškozená XXX i další přítomný XXX se v nemovitosti obývané nyní obžalovaným XXX nacházeli neoprávněně, jak citoval již výše uvedený rozsudek. Za toto jednání byli pravomocně odsouzeni. Odsouzení byli dne XXX2010. Ve světle tohoto dřívějšího rozhodnutí je třeba mít za pochybnou věrohodnost nyní konstatovaných svědků XXX a XXX, které jsou zcela zřejmě motivováni i výsledkem předchozí trestní věci. Naopak sám obžalovaný XXX uvádí, že v XXX byl napaden svědkem XXX, on sám se bránil a jeho snahou bylo vypudit oba přítomné ze svého bytu. Jestliže došlo ke konfliktu na terase, neví, za jakých okolností došlo k pádu poškozené. Zaregistroval ji pouze po tomto pádu. Ve prospěch obžalovaného

vypovídá nejen svědek XXX, který situaci sledoval, ale i svědek XXX, přičemž na rozdíl od státního zástupce krajský soud neshledal žádných důvodů pro snížení věrohodnosti jejich výpovědi. Na rozdíl od závěrů okresního soudu však krajský soud konstatuje, že ke skutku došlo, neboť došlo k fyzickému konfliktu mezi obžalovaným, poškozenou a svědkem XXX, v důsledku čehož následně za blíže nevyjasněných okolností poškozená upadla a způsobila si poranění, které bylo objektivně prokázáno. Tento konflikt však nebyl vyprovokován obžalovaným. Obžalovaný byl pouze obráncem. Jeho snahou bylo docílit odchodu jak poškozené, tak jejího XXX z místa jeho obydlí, kde se oba nacházeli neoprávněně, což lze dovodit i s odkazem na odsuzující rozsudek Okresního soudu v Pardubicích, č.j. 1T 229/2009-100. Obžalovaný svým vlastním násilným jednáním odvrátil trvajícím útok na nedotknutelnost svého obydlí i svoji tělesnou integritu. Že se nejednalo o obranu nepřiměřenou lze dovodit z toho, že proti obžalovanému stáli osoby dvě a obžalovaný sám se nacházel pouze v nedostatečném oblečení bez jakékoli zbraně. Jeho čin tak nelze považovat za trestný.

Okresní soud pochybil pouze při jinak důvodné aplikaci ustanovení § 226 tr. řádu, jestliže dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že se stal skutek, který je obžalovanému kladen za vinu ve znění ustanovení § 226 písm. a) tr. řádu, ač v odůvodnění napadeného rozsudku sám konstatuje, že k jednání obžalovaného v zásadě došlo.

Podle názoru odvolacího soudu z důvodů výše uvedených je na místě aplikovat ustanovení § 226 písm. b) tr. řádu a proto krajský soud z podnětu odvolání státního zástupce napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 258 odst. 1 písm. a), b) tr. řádu sám podle § 259 odst. 3 tr. řádu nově rozhodl, a to zprošťujícím rozsudkem tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Shodně pak rozhodl o odkazu poškozených ohledně jejich nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních podle § 229 odst. 3 tr. řádu.

Oprávnění poškozeného vyvozuje ustanovení § 43 odst. 1, 2, 3, 4 tr. řádu. Podle § 43 odst. 3 tr. řádu, poškozený, který má podle zákona proti obviněnému nárok na náhradu škody, která mu byla trestným činem způsobena, je oprávněn také navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit tuto škodu. Uvedený rozsah oprávnění poškozeného je vyjádřen i v ustanovení § 246 odst. 1 písm. d) tr. řádu, podle něhož může rozsudek odvoláním napadnout poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Z těchto zákonných ustanovení vyplývá, že poškozený může uplatňovat svá práva jenom v tomto zákonem vymezeném rozsahu. Proto jen v případech, kdy je rozhodováno o jeho nároku na náhradu škody, opravňuje ho zákon k podání opravného prostředku jako osobu, jíž se rozhodnutí přímo dotýká. Tak tomu v posuzovaném případě není, přičemž za situace, kdy byl obžalovaný zproštěn obžaloby, pak i odvolání, které by směřovalo do výroku o náhradě škody, by svým obsahem směřovalo i do výroku o vině, a proto krajskému soudu nezbylo než rozhodnout způsobem uvedeným ve výrokové části tohoto rozsudku a odvolání poškozené zamítnout ve smyslu ustanovení § 253 odst. 1 tr. řádu jako odvolání osoby neoprávněné.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 28. června 2011

JUDr. Aleš Holík, v.r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Roman Drahný

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 15. července 2010 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX, XXX,

je vinen, že

- v blíže nezjištěné době počátkem měsíce XXX 2007 v obci XXX čp. XX, okr. Pardubice po předchozí domluvě s XXX na vedení od hlavní domovní skříně k elektroměru připojil před elektroměr na přívodní kabel v zadní části rozvodné skříně umístěné v domě rozvod, který vyvedl do bytu XXX, když tento rozvod nebyl měřen elektroměrem a takto umožnil XXX připojení a následné užívání různých elektrospotřebičů, pomocí kterých XXX do XXX2009 odebírala neměřenou elektrickou energii, když za uvedené období vznikla společnosti ČEZ Distribuce a.s., Teplická 874/8, Děčín 4 škoda ve výši 129.112,-Kč,

- a dále ve stejné době na stejném místě po předchozí domluvě s XXX na vedení od hlavní domovní skříně k elektroměru připojil před elektroměr na přívodní kabel v zadní části rozvodné skříně umístěné v domě rozvod, který vyvedl do bytu XXX, když tento rozvod nebyl měřen elektroměrem a takto umožnil XXX připojení a následné užívání různých elektrospotřebičů, pomocí kterých XXX do XXX 2009 odebíral neměřenou elektrickou energii, když za uvedené období vznikla společnosti ČEZ Distribuce a.s., Teplická 874/8, Děčín 4 škoda ve výši 67.449,-Kč,

tedy

úmyslně poskytl jinému pomoc, aby si присvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak

škodu nikoli malou,

č í m ž s p á c h a l

trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1,2 trestního zákona spáchaný ve formě pomoci dle § 10 odst. 1 písm. c) trestního zákona

a o d s u z u j e s e

podle § 247 odst. 2 tr. zákona s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu **o d n ě t í s v o b o d y** v trvání **š e s t i (6) m ě s í c ů**

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona se výkon uloženého trestu **p o d m í n ě n ě** **o d k l á d á** a podle § 59 odst. 1 tr. zákona se stanoví zkušební doba v trvání **d v o u (2) l e t .**

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 15. července 2010

JUDr. Petr V a n ě č e k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. prosince 2010 samosoudcem JUDr. Petrem Vaněčkem, Ph.D. *takto*:

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX, XXX,

je vinen, že

I.

v blíže nezjištěné době počátkem měsíce XXX 2007 v obci XXX, okr. Pardubice po předchozí domluvě s již pravomocně odsouzeným XXX na vedení od hlavní domovní skříně k elektroměru připojil před elektroměr na přívodní kabel v zadní části rozvodné skříně umístěné v domě rozvod, který vyvedl do bytu XXX, když tento rozvod nebyl měřen elektroměrem a takto mu pomohl a umožnil připojení a následné užívání různých elektrospotřebičů, pomocí kterých XXX do XXX2009 odebíral neměřenou elektrickou energii a za uvedené období způsobil společnosti ČEZ Distribuce a.s., Teplická 874/8, Děčín 4, škodu ve výši 67.449,-Kč,

t e d y

úmyslně poskytl jinému pomoc, aby si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak škodu nikoli malou,

II.

v blíže nezjištěné době počátkem měsíce XXX 2007 v obci XXX, okr. Pardubice po předchozí domluvě s již pravomocně odsouzenou XXX na vedení od hlavní domovní skříňe k elektroměru připojil před elektroměr na přívodní kabel v zadní části rozvodné skříňe umístěné v domě rozvod, který vyvedl do bytu XXX, když tento rozvod nebyl měřen elektroměrem a takto ji pomohl a umožnil připojení a následné užívání různých elektrospotřebičů, pomocí kterých XXX do XXX 2009 odebírala neměřenou elektrickou energii a za uvedené období způsobila společnosti ČEZ Distribuce a.s., Teplická 874/8, Děčín 4 škodu ve výši 129.112,-Kč,

t e d y

úmyslně poskytl jinému pomoc, aby si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak škodu nikoli malou,

č í m ž s p á c h a l

ad I.

trestný čin krádeže dle § 247 odst.1 písmeno a), odst. 2 trestního zákona spáchaný formou pomoci dle § 10 odst.1 písm. c) trestního zákona,

ad II.

trestný čin krádeže dle § 247 odst.1 písmeno a), odst. 2 trestního zákona spáchaný formou pomoci dle § 10 odst.1 písm. c) trestního zákona

a o d s u z u j e s e

podle § 247 odst. 2 tr. zákona a za použití § 35 odst. 1 tr. zákona k úhrnnému trestu **o d n ě t í s v o b o d y** v trvání **š e s t i (6) m ě s í c ů .**

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona se výkon uloženého trestu **p o d m í n ě ě** o **d k l á d á** a podle § 59 odst. 1 tr. zákona se stanoví zkušební doba v trvání **d v o u (2) l e t .**

Odůvodnění:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal obžalobu na XXX, XXX a XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku. Ve věci obviněné XXX bylo rozhodnuto trestním příkazem, který nabyl právní moci. Trestní věc obžalovaných XXX a XXX byla skončena rozsudkem zdejšího soudu ze dne 18.8.2010. Ve věci XXX bylo podáno odvolání a v důsledku usnesení odvolacího soudu byla věc XXX vrácena okresnímu soudu k dalšímu doplnění dokazování a rozhodnutí.

Po provedení doplňujícího dokazování v souladu se závazným pokynem odvolacího soudu okresní soud dospěl k následujícím zjištěním.

Obžalovaný XXX setrval na své popěrné obhajobě. K věci sám uvedl, že žádný odběr elektřiny na černo pro nikoho nedělal. XXX i XXX zná, jedná se o jeho příbuzné. Ani s jedním z nich nemá žádné problémy. V roce 2007 sice bydlel na adrese XXX, ale co se týká zásahů do elektroinstalace domu, pouze XXX a následně i XXX zapojoval boiler. Jednalo se o zásahy za elektroměrem, vždy vyvedl příslušný vodič a spotřebič zapojil. Ví o tom, že ČEZ (VČE) dělal kontrolu domu v době, kdy už XXX měla boiler zapojený. Nicméně jednalo se o měření jiné budovy. XXX o elektřině nic nevěděla, XXX něco málo. Co je důvodem obsahu výpovědi XXX z přípravného řízení, neví. Ví o tom, že v místě bydliště byly některé spotřebiče zapojeny na prodlužovací kabely, jednalo se o topení a počítač u XXX, kabel byl vyveden z koupelny. XXX elektřině dle XXX rozumí, i když XXX sám tvrdí, že nikoliv. XXX v předmětný čas boiler zapojoval proto, že XXX je s XXX rozvedena a v domě jej nechce.

Ještě v době, kdy bylo vedeno společné řízení proti XXX i XXX byla v souladu s § 207 odst. 2 tr. řádu u hlavního líčení přečtena výpověď spoluobžalovaného XXX. Ten k věci uvedl, že v roce 2009 proběhla kontrola pracovníků ČEZu v jejich domě a bylo zjištěno, že je na černo odebírána elektřina. V roce 2007 za ním přišla sestra XXX s tím, že s XXX, který přišel s ní, domluvila, že napojí na černo odběr elektrické energie, aby neplatili tolik peněz. XXX to provede, protože tomu rozumí. Sám XXX věděl, že by z toho mohl být nějaký problém, ale XXX jej přesvědčila, že z toho žádný problém nebude. XXX proto pustil do domu, který pracoval asi hodinu a poté řekl, že to je již hotové. XXX mu v bytě ukázal bílou dvojjásuvku, ze které mohl odebírat proud na černo. Dvojjásuvka nebyla měřená elektroměrem. Na tuto zásuvku připojil prodlužovací kabel a na něho napojil elektrický boiler. Za zapojení XXX nic nechtěl.

Po formální stránce nezjistil okresní soud žádných vad, které by mohly způsobit procesní neúčinnost výslechu XXX pro další řízení. Obviněný byl řádně poučen, k věci souvisle vypovídal a protokol o svém výslechu podepsal. Obžalovaný XXX v té době nebyl zastoupen obhájcem, nelze proto namítnout, že by byla obhájci znemožněna účast u úkonu.

Přesto soud provedl výslech policisty, který protokol o výsledku XXX v přípravném řízení sepisoval. Svědek XXX uvedl, že XXX byl před samotným výslechem poučen, poučení rozuměl a poté měl možnost se k celé záležitosti vyjádřit. Jak obviněný vypovídal, on protokoloval, výpověď byla čtena nahlas, jmenovaný proto věděl, co se protokoluje. Žádné změny či opravy obviněný nepožadoval. Policista se snažil, aby obviněný všemu rozuměl. Má zato, že vždy obsahu otázek rozuměl. XXX se výslechu účastnit nechtěl, trestní stíhání již bylo vůči jeho osobě zahájeno.

K pokynu odvolacího soudu vyslechl soud okresní i svědky XXX, XXX a XXX.

Svědék XXX sdělil, že o neoprávněném odběru nic neví, bydlel v předmětné době v XXX a předtím byl delší dobu v nemocnici. Ví o tom, že v domě na čp. XXX proběhla kontrola od společnosti ČEZ, s ním se však nikdo nebavil, kontrola trvala celý den. Pamatoval si, že ještě před provedením kontroly viděl v domě nějakého elektrikáře, jehož nezná a prováděl nějaké zapojení. Sám XXX elektřině nerozumí, XXX se tím živí, je v oboru vyučený. O tom, že by XXX prováděl nějaké práce v domě nic neví. Na společnost ČEZ nehlásil žádné podezření z černého odběru. Jen jednou je žádal, ať věc prověří, aby se opět on sám nedostal do problémů. Z listiny na čl. 193 soud zjistil, že XXX skutečně XXX2009 nahlásil podezření z neoprávněného odběru elektřiny a zanechal na sebe telefonický kontakt. Skutečnost, že XXX byl nejen prověřován, ale i odsouzen pro neoprávněný odběr elektřiny, vyplynula ze zprávy poškozené společnosti založené na čl. 194. Z uvedených důkazů soud dovodil, že pokud by nyní projednávaný neoprávněný odběr elektrické energie provedl sám XXX, bylo by zcela nelogické a pro něho velmi nebezpečné, aby sám nahlásil v XXX 2009 podezření z neoprávněného odběru na uvedené adrese. Navíc z jeho výpovědi sice nevyplývalo, že by skutek spáchal XXX, nicméně ani tuto skutečnost bezpečně nevyloučil. Nic o tom v tomto směru neví, kdo neoprávněné zapojení provedl, neví.

Soud předvolal a vyslechl dále svědky XXX a XXX. Jejich trestní stíhání je již pravomocně skončeno, nejsou tedy spoluobžalovanými a byli vyslýcháni v postavení svědků. Protože byli oba pravomocně v této věci odsouzeni, byli poučeni o svém právu odepřít vypovídat dle § 100 odst. 2 tr. řádu. Oba jmenovaní toto svoje právo využili a nevypovídali.

Pro konečné rozhodnutí měl tak soud k dispozici výpovědi XXX, XXX (ještě v pozici obviněného, přečtenou u hlavního líčení v době, kdy byl ještě spoluobžalovaný), XXX a XXX. Dále byly k dispozici listinné důkazy.

Výpověď XXX a výpověď XXX hodnotil soud v kontextu dalších důkazů. Z protokolu o ohledání a přiložené fotodokumentace bylo zjištěno, že rozvody elektrické energie jsou v domě čp. XXX v obci XXX provedeny formou prodlužovacích kabelů natažených ze zásuvek. Ze zprávy poškozené společnosti soud zjistil, že v bytě XXX bylo provedeno

neoprávněné, neměřené odbočení kabelu přívodu elektřiny a neměřený kabel byl ukončen třemi zásuvkami 230V a sporákovou kombinací, ze které byl napojen boiler. Ze zásuvek byla pomocí prodlužovacích kabelů rozvedena neměřená elektřina po celém domě. Smluvní vztah je s obžalovaným XXX, ale jedná se o dvě samostatná odběrná místa. Dále poškozená společnost vyčíslila způsobenou škodu. Spis rovněž obsahuje záznam o návštěvě XXX v zákaznickém centru, kdy upozornil na možnost neoprávněného odběru elektřiny v předmětném domě (čl. 80 spisu). O tom, že měl XXX povědomí o možném neoprávněném odběru již v březnu 2009 svědčí zpráva z čl. 193. Výše způsobené škody je stanovena vedle vyjádření poškozené společnosti i znaleckým posudkem Miroslava Samka, který dospěl k výsledným částkám 129.112,-- Kč u XXX a 67.449,-- Kč u XXX. Protože tyto výsledné částky jsou nižší než jak je určila poškozená společnost, bylo v souladu se zásadou in dubio pro reo vycházeno z těchto nižších částek.

Je tak zjevné, že skutek (neoprávněné napojení elektřiny v domě čp. XXX v obci XXX) se stal. Otázkou potom je, kdo zapojení provedl. Obžalovaný XXX vinu popírá. Připustil však, že boilery u obou osob, XXX i XXX, zapojoval, nejednalo se však o černý odběr. Oproti tomu stojí výpověď spoluobžalovaného XXX, který se sám k trestné činnosti doznal a přímo usvědčuje spoluobžalovaného XXX jako osobu, která neoprávněné vývody elektřiny provedla. Výpověď XXX není povrchní, jedná se o podrobnou výpověď s uvedením jednotlivých detailů s časovou sousledností. O tom, že výslech probíhal nejen v souladu s trestním řádem, ale zejména tak, aby i XXX řádně pochopila, svědčí výpověď svědka XXX. Soud se nedomnívá, že by bylo nezbytné zkoumat duševní stav svědka XXX. V obecné rovině soud konstatuje, že samotná skutečnost, že je vyslýchána osoba s XXX neznamena, že by taková osoba nemluvila pravdu. Důležité je, aby osoba, která výslech provádí, dbala na to, aby vyslýcháný řádně předmětu výslechu rozuměl a jeho přednes byl řádně zaprotokolován.

Navíc nelze souhlasit s tím, že by XXX v pozici obviněného vypovídal bez jakékoliv sankce a mohl tak beztrestně lhát. Ačkoliv v pozici obviněného není tento postižitelný za křivou výpověď, pokud by nepravdivě označil jinou osobu (např. XXX) ze spáchání trestného činu, byl by snadno postižitelný pro křivé obvinění.

Jaká byla situace na místě v domě je zřejmé z protokolu o ohledání a fotodokumentace. Boiler, o kterém u hlavního líčení tvrdil sám XXX, že jej zapojoval, byl zapojen do sítě tak, aby nedocházelo k měření spotřeby elektrické energie. Stejně tak byly zapojeny další zásuvky a spotřebiče.

Pokud vyjdeme z výpovědi XXX, lze uzavřít, že XXX ani XXX nebyli odborníci v oblasti elektřiny ("XXX rozvodům elektřiny nerozuměla, nevím, zda XXX něco věděl o elektřině..."). Tyto dvě osoby soud nepovažuje s ohledem na provedené dokazování za osoby, které zapojení provedly. Navíc nepravdivým určením jiné osoby, která měla zapojení provést se nijak nezbavili vlastní trestní odpovědnosti, což snižuje motiv případného nepravdivého označení XXX jako osoby, která rozvody upravila.

Zbývající osobou, která teoreticky mohla neoprávněný odběr provést, byl bývalý manžel XXX, XXX. Ačkoliv ten mohl mít s realizací podobného zapojení určité zkušenosti, soud považuje za vyloučené, že čin provedl, a to z několika důvodů. Především se dne XXX2009 osobně dostavil na obchodní kancelář ČEZ zákaznické služby s.r.o. v XXX a sdělil příslušné pracovníci své podezření na neoprávněný odběr elektřiny v předmětném domě. Pokud by on sám byl strůjce neoprávněného zapojení, neshledal soud jediný motiv, proč šel neoprávněný odběr nahlásit. Navíc, jak sám XXX u hlavního líčení uvedl, XXX se s XXX rozvedla a nechtěla jej v bytě. Proto úpravy elektřiny dělal XXX, se kterým měla XXX dobré vztahy a nikoliv XXX samotný. Pokud byly vztahy XXX a XXX napjaté do té míry, že XXX si XXX nepřála ve svém bytě, jistě by mu neshledala provedení nelegálních zásahů do elektroinstalace v domě, navíc za situace, kdy z úprav neměl XXX žádných výhod. Konečně XXX byl na uvedené práce odborně vhodnější, neboť je vyučený elektrikář.

Že by zapojení provedla jiná, blíže nezjištěná osoba, nebylo podloženo konkrétním důkazem. Jedná se pouze o spekulaci obhajoby, která je navíc v přímém rozporu s procesně použitelnou výpovědí XXX.

Obhajobou navržené zkoumání duševního stavu XXX odmítl soud jako nadbytečné, neboť provedené důkazy postačují ke skončení trestní věci.

Aniž je jistě třeba blíže rozebírat důkazní zásady současného trestního práva je zřejmé, že i pouhý jeden důkaz, pokud je vyhodnocen jako zákonný, zásadní, průkazný a věrohodný, může být podkladem pro odsuzující či zprošťující rozhodnutí. Takovým jediným zásadním přímým usvědčujícím důkazem je výpověď spoluobžalovaného XXX. Tuto výpověď soud vyhodnotil jako věrohodnou, podrobnou, ucelenou a logickou. Zákonnost průběhu výslechu byla podpořena výpovědí svědka XXX. Navíc tato výpověď je podporována dalšími provedenými důkazy, zejm. situací na místě události. Z výpovědi svědka XXX nezjistil soud skutečnosti pro ani proti možnému odsouzení XXX. XXX ani XXX (již v pozici svědka) nevypovídali, a toto odmítnutí vypovídat posoudil okresní soud jako oprávněné. S ohledem na popis místa není naopak pravdivá výpověď XXX o tom, že zejména boiler byl zapojen řádně. Jiné do úvahy přicházející osoby, které mohly nelegální zapojení spotřebičů do sítě provést, byly provedeným dokazováním vyloučeny, buď pro neodbornost, následné chování po činu či pro špatné rodinné vztahy. Naopak XXX je pro uvedenou činnost nejen odborně zdatný, ale měl a má s XXX a XXX dobré osobní vztahy, a to do té míry, že lze očekávat, že právě bude taková nelegální práce na elektroinstalaci zadána. Okresní soud uzavírá, že provedené důkazy tvoří uzavřený a logický celek, určující obžalovaného XXX jako pomocníka trestné činnosti již pravomocně odsouzených XXX a XXX.

Při úvaze o druhu trestu a jeho výši přihlédl soud ke stupni společenské nebezpečnosti trestného činu pro společnost, možnosti nápravy a poměrům

obžalovaného (§ 31 odst. 1 tr. zákona). Dále vzal do úvahy účel trestu dle § 23 tr. zákona, a to zejména ochranu společnosti, zabránění v páčání další trestné činnosti a výchovu obžalovaného k vedení řádného života a preventivní působení na ostatní členy společnosti. K osobě XXX bylo zjištěno, že se na něho hledí, jako by nebyl soudně trestán. U XXX nebyly zjištěny ani polehčující ani přitěžující okolnosti. XXX musel být uložen úhrnný trest, neboť spáchal více trestných činů. S ohledem na všechny výše uvedené okolnosti případu uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody při samé dolní hranici zákonné trestní sazby, a to v trvání šesti měsíců. Účelu trestu bude dle názoru okresního soudu dosaženo i bez jeho okamžitého výkonu, proto soud výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu kratšího trvání v délce dvou let. XXX se sice jednáním neobohatil, nicméně bez jeho pomoci by ani XXX, ani XXX nemohli svůj čin (krádež elektřiny) provést, neboť k zapojení neoprávněného odběru neměli dostatek odborných znalostí a stěží lze očekávat, že by k činu (zapojení) přiměli někoho jiného než XXX, se kterým byli v blízkém příbuzenském vztahu, a který byl v oboru elektro vyučen. O povinnosti k náhradě škody nebylo u XXX rozhodováno.

Závěrem a v obecné rovině je třeba připomenout, že okresní soud stále plně respektuje nejen trestní řád a další zákonné předpisy, ale i ústavní pořádek a rozhodnutí soudů vyšších stupňů, zejména pak Ústavního soudu ČR. Z rozhodnutí Ústavního soudu ČR sp. zn. II.ÚS 2014/07 ze dne 14.05.2008 jednoznačně vyplývá, že odsouzení pachatele trestné činnosti je v souladu s čl. 80 Ústavy České republiky *primárně* věcí státního zastupitelství. Je to tedy státní zastupitelství, kdo nese odpovědnost za to, aby soudu předložená trestní věc byla podložena procesně použitelnými důkazy potřebnými k rozhodnutí o vině a trestu v souladu s podanou obžalobou. Obecné soudy se proto nikdy nesmějí stavět do pozice pomocníka veřejné žaloby usilujícího rovněž o odsouzení, a *nelze k takovému výkladu rolí těchto institucí dospět ani výkladem § 2 odst. 5 alinea ultima (část poslední) trestního řádu* (stále citováno z rozhodnutí Ústavního soudu ČR), tedy že takový postup "nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí". Posledně uvedené zákonné ustanovení totiž v souladu s ústavními principy spravedlivého procesu a z nich vyplývajících rozvržení rolí jeho jednotlivých účastníků nutno vykládat tak, že je soud povinen doplňovat dokazování v rozsahu potřebném pro spravedlivé rozhodnutí, které nemusí být nutně odsuzující. *Ústavní soud tak dává obecným soudům jednoznačné vodítko pro výklad konkrétního ustanovení trestního řádu.*

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho obsahu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže

toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 10. prosince 2010

JUDr. Petr Vaněček, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, projednal ve veřejném zasedání konaném dne 8. února 2011 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Holíka a soudců Mgr. Romana Drahného a JUDr. Pavla Peláka odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX v XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 10.12.2010, č.j. 3T 71/2010 -203, a rozhodl takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného se **napadený rozsudek** podle § 258 odst. 1 písm. a), d) tr. řádu **zrušuje v celém rozsahu** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že se podle § 226 písm. c) tr. řádu obžalovaný*

XXX
zprošťuje obžaloby

pro skutky spočívající v tom, že
I.

v blíže nezjištěné době počátkem měsíce XXX 2007 v obci XXX, okr. Pardubice po předchozí domluvě s XXX na vedení od hlavní domovní skříně k elektroměru připojil před elektroměr na přívodní kabel v zadní části rozvodné skříně umístěné v domě rozvod, který vyvedl do bytu XXX, když tento rozvod nebyl měřen elektroměrem a takto ji pomohl a umožnil připojení a následné užívání různých elektrospotřebičů, pomocí kterých XXX do XXX 2009 odebírala neměřenou elektrickou energii a za uvedené období způsobila společnosti ČEZ Distribuce a.s., Teplická 874/8, Děčín 4 škodu ve výši 129.112,-Kč,

II.

v blíže nezjištěné době počátkem měsíce XXX 2007 v obci XXX, okr. Pardubice po předchozí domluvě s již pravomocně odsouzeným XXX na vedení od hlavní domovní skříně k elektroměru připojil před elektroměr na přívodní kabel v zadní části rozvodné skříně umístěné v domě rozvod, který vyvedl do bytu XXX, když tento rozvod nebyl měřen elektroměrem a takto mu pomohl a umožnil připojení a následné užívání různých elektrospotřebičů, pomocí kterých XXX do XXX.2009 odebíral neměřenou elektrickou energii a za uvedené období způsobil společnosti ČEZ Distribuce a.s., Teplická 874/8, Děčín 4, škodu ve výši 67.449,-Kč,

v nichž byly obžalobou spatřovány dva trestné činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) odst. 2 tr. zákona spáchaný formou pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) trestního. zákona, neboť nebylo prokázáno, že tyto skutky spáchal obžalovaný.

O d ů v o d n ě n í:

Napadeným rozsudkem uznal okresní soud obžalovaného XXX vinným dvěma trestnými činy krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) odst. 2 tr. zákona spáchaných formou pomoci podle § 10 odst. 1 písm. c) tr. zákona, jichž se měl dopustit jednáním, které je popsáno pod bodem ad I), II) výrokové části tohoto rozsudku.

Okresní soud uložil obžalovanému za tyto trestné činy podle § 247 odst. 2 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona úhrnný trest odnětí svobody

v trvání šesti měsíců. Podle § 58 odst.1 a § 59 odst. 1 tr. zákona výkon uloženého trestu podmínečně odložil na zkušební dobu v trvání dvou let.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolání, které směřovalo do výroku o vině a trestu. Uvedl, že podle něho okresní soud nesprávně posoudil a zhodnotil provedené důkazy, na základě toho nesprávně zjistil skutkový stav a nesprávně rozhodl o vině obžalovaného. Po provedeném dokazování v novém hlavním líčení zůstala důkazní situace prakticky shodná jako při vynesení původního rozsudku ze dne 18.8.2010. Jediným důkazem, který byl při hlavním líčení proveden a který nasvědčoval vině obžalovaného, bylo čtení protokolu o výslechu obžalovaného XXX z přípravného řízení.

Pokud jde o tento důkaz, pak obžalovaný především vznáší námitku, že čtení protokolu o výslechu spoluobžalovaného v takovém případě trestní řád vůbec neumožňuje. Kdy je možno číst výpověď spoluobžalovaného je stanoveno pouze ustanovením § 211 odst. 2 tr. řádu a důvody uvedené v tomto zákonném ustanovení v dané věci nenastaly. Ustanovení § 211 odst. 4 pak v daném případě rovněž nelze použít, neboť se nejedná o čtení výpovědi svědka, ale právě jen spoluobžalovaného. Obžalovaný znovu opakuje, že ustanovení § 207 odst. 2 tr. řádu je nutno vykládat v souvislosti s ustanovením § 211 tr. řádu a základními zásadami trestního řízení. Pokud zákon dává obžalovanému právo trvat na osobním výslechu svědka podle § 211 tr. řádu, měl by mít takovou možnost i u výslechu spoluobžalovaného zvlášť, když tento výslech má být jediným důkazem, který ho usvědčuje. Ustanovení § 207 odst. 2 je nutno chápat jako účinné jen právě vůči obžalovanému, jehož výslech má být čten, nikoliv však vůči ostatním obžalovaným, které má tento výslech usvědčovat, jak již rozvedeno shora, zaujetí jiného stanoviska by bylo narušením základních zásad trestního řízení, zejména ústnosti hlavního líčení a hodnocení důkazů před soudem.

I když (podle přesvědčení obžalovaného nesprávně) soud uzavřel, že je možno tento protokol číst, pak tento důkaz je naprosto nedostatečný k uznání na vinu obžalovaného.

V průběhu řízení se vyskytly vážné pochybnosti o tom, zda spoluobžalovaný XXX je XXX, zda dokáže vůbec XXX. Tyto skutečnosti vyplývají nejen z tvrzení obžalovaného, ale i například z výslechu svědka XXX. To, že vyslyšající policista tvrdil, že výslech probíhal standardně, nemůže být dostatečným důkazem, protože je pochopitelné, že ten prohlásil úkon, který prováděl za zákonný. Jeho tvrzení však není popřeno žádným objektivním důkazem. Pokud za této situace soud chtěl opírat svoje rozhodnutí o tento jediný listinný důkaz, měl vyhovět návrhu obhajoby a nařídil zkoumání duševního stavu svědka.

Obžalovaný nijak nepolemizuje se závěry okresního soudu v tom směru, že se skutek, který je předmětem obžaloby skutečně stal, trvá však na tom, že nebylo prokázáno, že by ho spáchal on. Neoprávněné připojení elektrické energie mohla provést kterákoliv osoba, která má jen základní znalosti o způsobu rozvodu elektřiny, nemusí to být ani vyučený elektrikář, takovou věc zvládne kterýkoliv jen průměrně

technicky nadaný jedinec. Není povinností obžalovaného dokazovat, kdo jiný spáchal nebo mohl spáchat trestný čin, naopak je na státním zástupci, aby vinu obžalovaného prokázal.

V této věci již krajský soud jednou rozhodoval a došel k závěru, že důkazy provedené v předchozím hlavním líčení nejsou dostatečné pro uznání na vinu obžalovaného. V novém hlavním líčení se situace nikterak nezměnila, zůstává zde nadále pouze osamocená výpověď spoluobžalovaného z přípravného řízení, u které, podle přesvědčení odvolatele, ani nebyly splněny zákonné podmínky pro její čtení a v každém případě není zajištěna její spolehlivost a objektivnost. Vzhledem k zásadám ústnosti hlavního líčení a hodnocení důkazů před soudem nemůže být přečtení takovéto listiny jediným důkazem pro uznání na vinu obžalovaného. Ze všech těchto důvodů je obžalovaný přesvědčen, že v hlavním líčení nebyly provedeny takové důkazy, které by bez pochybností prokazovaly jeho vinu. Samotný protokol o výslechu spoluobžalovaného provedený policistou takovým důkazem být nemůže.

Proto obžalovaný navrhuje, aby napadený rozsudek byl zrušen a rozhodnuto, že se obžalovaný XXX z obžaloby zprošťuje podle § 226 písm.c) tr. řádu.

Na tomto procesním stanovisku setrval obžalovaný prostřednictvím svého obhájce i při veřejném zasedání před krajským soudem. Obžalovaný sám pak uvedl, že trvá na tom, že neprováděl žádné práce před rozvodnou deskou nebo před elektroměrem.

Státní zástupce krajského státního zastupitelství, intervenující u veřejného zasedání před krajským soudem, navrhl podané odvolání jako nedůvodné zamítnout. Uvedl, že souhlasí s odůvodněním napadeného rozsudku a odkázal na provedené důkazy včetně výslechu policisty. Za logický pokládá závěr, že pachatelem skutku byl právě obžalovaný XXX. Za přiměřený pak považuje i uložený trest.

Krajský soud ve smyslu § 254 odst.1) tr.řádu přezkoumal v rozsahu podaného odvolání napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a po pečlivé úvaze dospěl k k těmto závěrům:

Především lze souhlasit s okresním soudem, pokud s odkazem na důkazní zásady trestního práva poukazuje na skutečnost, že i pouhý jeden důkaz, pokud je vyhodnocen jako zákonný, zásadní, průkazný a věrohodný, může být podkladem pro odsuzující či zprošťující rozhodnutí. Lze také přisvědčit okresnímu soudu, pokud v odůvodnění napadeného rozsudku v obecné rovině uvádí, že samotná skutečnost, že je vyslýchána osoba s XXX, že by tato osoba nemluvila pravdu. Důležité je, aby osoba, která výslech provádí, dbala nato, aby vyslýcháný řádně předmětu výslechu rozuměl a jeho přednes byl řádně zaprotokolován.

Okresní soud v této souvislosti správně vyslechl i policistu, který prováděl výslech spoluobžalovaného XXX v přípravném řízení, a na rozdíl od obhajoby krajský soud nevidí důvod k pochybnostem o pravdivosti výpovědi tohoto svědka (navíc učiněné

pod trestní sankcí křivé výpovědi), pokud uvedl, že kladl na důraz na to, aby vyslýchaný vše pochopil, na některé otázky se musel zeptat třeba několikrát, ale svědek vždy pochopil smysl otázky a vypověděl tak jak je napsáno v protokole (viz svědecká výpověď svědka XXX na č.l. 187, 187 p.v. spisu). Výpověď XXX v pozici obviněného je pak skutečně podrobná a detailní (č.l. 37-41 spisu), což svědčí pro závěr o věrohodnosti výpovědi vyslychajícího policisty.

Přesto má odvolací soud ve shodě s obhajobou zato, že tento důkaz z procesních důvodů použít nelze (aniž pak jakkoli hodnotí, zda by v opačném případě v kontextu s celou důkazní situací mohl být jediným důkazem usvědčujícím). Tento důkaz by podle názoru krajského soudu bylo možné použít při hlavním líčení (§ 207 odst. 2 tr. řádu) i ve vztahu ke spoluobžalovanému XXX pouze za předpokladu, že by tento měl v pozici obviněného možnost se tohoto výsledku zúčastnit. Z obsahu spisu však není patrné, že by byl o termínu tohoto výsledku spoluobviněný XXX vyrozuměn; tuto skutečnost nemohl bezpečně potvrdit ani svědek XXX (č.l.187 p.v.), a není patrna ani z obsahu protokolu o výsledku obviněného XXX (č.l. 37-41) jehož se také tehdy obviněný XXX nezúčastnil. Pak by ovšem i podle odvolacího soudu došlo ke zkrácení práva na obhajobu u obžalovaného XXX, když lze souhlasit s argumentací obsaženou v podaném odvolání, podle níž, „pokud zákon dává obžalovanému právo trvat na osobním výsledku svědka podle § 211 tr. řádu, měl by mít takovou možnost i u výsledku spoluobžalovaného zvláště, když tento výslech má být jediným důkazem, který ho usvědčuje“.

Svědka XXX sice uvedl, že „pokud by se tohoto výsledku chtěl pan XXX účastnit, určitě bych mu to umožnil“, avšak podle názoru odvolacího soudu tuto část výpovědi svědka nelze interpretovat tak, jak učinil okresní soud, pokud v odůvodnění napadeného rozsudku uvádí, že „XXX se výsledku účastnit nechtěl“ – viz č.l. 4 rozsudku; při takové interpretaci výsledku svědka by již došlo k určitému obsahovému a významovému posunu jeho výpovědi.

Za této procesní situace dospěl pak krajský soud k závěru, že výpověď spoluobžalovaného XXX z přípravného řízení v procesním postavení obviněného je ve vztahu k obžalovanému XXX procesně nepoužitelná (když pro dokreslení situace krajský soud dodává, že při hlavním líčení, při němž byla jeho výpověď čtena, nebyl obžalovaný XXX přítomen, a jako svědek pak odmítl vypovídat – viz č.l. 200 spisu). A protože se jednalo skutečně o jediný důkaz, který by nasvědčoval vině obžalovaného, je zřejmé, že nezbylo, než napadený rozsudek z podnětu podaného odvolání zrušit a obžalovaného XXX obžaloby zprostit tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

K závěrečné části odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud může odkázat na svoji předchozí argumentaci a pouze pro zajímavost cituje názor Ústavního soudu České republiky podle něhož : „ Presumpce nevin vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese v trestním řízení konkrétní důkazní břemeno, přičemž je to v

posledku obecný soud, na němž spočívá odpovědnost za náležité objasnění věci (srov. § 2 odst. 5 in fine tr. řádu).“- viz III. ÚS 2042/08.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3/ tr.řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 8. února 2011

JUDr. Aleš Holík, v.r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Pavel Pelák

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 24. listopadu 2010 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

XXX,

nar. XXX, trvale XXX,

je vinen, že

dne XXX kolem XXX hod v XXX v ul. XXX řídil osobní motorové vozidlo zn. XXX po požití alkoholických nápojů, neboť při dopravní kontrole, která u něho byla provedena hlídkou policie ČR byla orientační dechovou zkouškou přístrojem Dräger v XXX hod zjištěna hladina alkoholu v dechu 1,53 promile a opakovanou dechovou zkouškou v XXX hod byla zjištěna hladina alkoholu ve výši 1,68 promile,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž spáchal

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu **o dněti svobody** v trvání **šesti (6) měsíců**.

Podle § 84 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** za současného vyslovení **dohledu** v rozsahu stanoveném v § 49 až § 51 tr. zákoníku a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **dvou (2) let**.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákona a s přihlédnutím k § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obviněnému na dobu trestu **ukládá povinnost** zdržet se požívání **alkoholických nápojů** nebo jiných návykových látek.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu se obviněnému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu **dvou (2) let**.

Podle § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 tr. zákoníku se obviněnému dále ukládá **peněžitý trest** ve výši **40** celých denních sazeb po **1.000,-- Kč**, tedy **40.000,-- Kč**, a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán se podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoví **náhradní trest** odněti svobody **čtyř (4) měsíců**.

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v měsíčních **splátkách ve výši 10.000,-- Kč**.

Zároveň se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu **odpadá**, jestliže pachatel nezaplatí dílčí splátku včas.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 24. listopadu 2010

JUDr. Petr V a n ě ě k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

R O Z S U D E K
J M É N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 4. března 2011 samosoudcem JUDr. Petrem Vaněčkem, Ph.D. *t a k t o* :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem a adresa pro XXX,

je vinen, že

dne XXX2010 kolem XXX hod v XXX v ul. XXX řídil osobní motorové vozidlo zn. XXX po požití alkoholických nápojů, neboť při dopravní kontrole, která u něho byla provedena hlídkou policie ČR byla orientační dechovou zkouškou přístrojem Dräger v XXX hod zjištěna hladina alkoholu v dechu 1,53 promile a opakovanou dechovou zkouškou v XXX hod byla zjištěna hladina alkoholu ve výši 1,68 promile,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž spáchal

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **šesti (6) měsíců.**

Podle § 84 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně odkládá** za současného vyslovení **dohledu** v rozsahu stanoveném v § 49 až § 51 tr. zákoníku a podle § 85 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **dvou (2) let.**

Podle § 85 odst. 2 tr. zákona a s přihlédnutím k § 48 odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému na dobu trestu **ukládá povinnost** zdržet se požívání **alkoholických nápojů** nebo jiných návykových látek.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu **dvou (2) let.**

Podle § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **peněžitý trest** ve výši **40** celých denních sazeb po **1.000,- Kč**, tedy **40.000,- Kč.** a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán se podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoví **náhradní trest** odnětí svobody **čtyř (4) měsíců.**

Odůvodnění:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal návrh na potrestání XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku, kterým se jmenovaný měl dopustit přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům:

Sám obžalovaný spáchání přečinu popřel. U soudu uvedl, že automobil v předmětný den neřídil. Ve voze byly čtyři osoby. Vozidlo je XXX a ta jej půjčila na cestu z XXX do XXX osobě jménem XXX. Jednalo se o náhodného známého, kterého potkali v XXX. Tento člověk také chtěl jet do XXX a vypadalo to, že alkohol nepil. V XXX přijeli

k XXX, zaparkovali a řidič XXX odešel pryč. Obžalovaný byl mimo vozidlo, chtěl si dát nějaké věci do kufru. Potom přijela policie a žádala po obžalovaném doklady a dechovou zkoušku. Následně byl odvezen na protialkoholní záchytnou stanici.

V zásadních bodech popsali průběh kontroly oba policisté, XXX a XXX. Oba shodně uvedli, že si XXX všimli a rozhodli se pro kontrolu. Řidič nečekaně změnil směr jízdy a odbočil k XXX. Vozidlo policie zaparkovalo okamžitě za vozidlem XXX a policisté šli k řidiči. Z místa řidiče vystoupil obžalovaný a okamžitě bylo zřejmé, že je pod vlivem alkoholu. Ve vozidle byly další dvě osoby. Vozidlo bylo dobře viditelné po celou dobu, policisté jeli kousek za vozidlem, není možná žádná záměna řidiče, kterým byl na 100% XXX.

Svědce XXX byla slyšena na žádost obžalovaného. Popsala, že probíhala XXX s velkým množstvím požitého alkoholu. V XXX potkali neznámého muže, ten chtěl rovněž do XXX, který se nabídl, že cestu odřídí. Ještě cestou ve vozidle pila alkohol, byla hodně opilá, pamatuje si dále jen to, že najednou byli u vozidla policisté a byli na obžalovaného agresivní. Svědkyně popsala, jaký alkohol a v jakém množství požila. Pamatuje si, že při odjezdu z XXX řídil automobil XXX, potom už neví.

Výpověď XXX byla u hlavního líčení přečtena. Pro požitý alkohol tento svědek neví, kdo vozidlo řídil, pouze potvrdil půjčení vozidla neznámé osobě jménem XXX.

Ovlivnění alkoholem obžalovaného je dokumentováno dechovými zkouškami, osoba obžalovaného potom rejstříkem trestů.

Jiné důkazní návrhy strany neměly a ani okresní soud sám nenalezl jiných důkazních prostředků způsobilych blíže objasnit skutkový děj.

Při hodnocení důkazů bylo nezbytné rozhodnout, zda je na místě uvěřit obžalovanému s tím, že vozidlo on neřídil a řídil blíže nespecifikovaný XXX, jehož náhodně potkali v XXX a jemuž svědkyně XXX svěřila vlastní automobil. Tato skutková verze je podporována svědkyní XXX, která si (přes značnou opilost) oproti jiným detailům, které nezná (např. zda došlo k výměně řidičů během cesty, zda z vozidla někdo vystupoval, apod.), pamatuje, že v XXX svěřila klíčky od vozidla a vozidlo samotné neznámému člověku jménem XXX.

Oproti těmto výpovědím je postaven průběh děje tak, jak je přednesli oba policisté, XXX a XXX. Vozidlo po spatření vozidla policie změnilo směr, oni jej sledovali na dohledovou vzdálenost, okamžitě za ním zastavili a z místa řidiče vystoupil obžalovaný, který byl pod vlivem alkoholu a byl následně po dechových zkouškách umístěn na protialkoholní záchytné stanici. Záměna řidiče vozidla je dle jejich výpovědi vyloučena, ve vozidle byly od počátku, co vozidlo viděli, jen tři osoby.

Z výpovědí XXX a XXX jednoznačně nevyplývá, kdo vozidlo v okamžiku kontroly policií řídil. I pokud by byla pravdivá jejich výpověď v tom směru, že z XXX vozidlo řídil XXX, při kontrole policií bylo policisty jednoznačně sděleno, že vozidlo řídil obžalovaný a čtvrtá osoba ve vozidle nebyla. Nicméně není vyloučeno, aby čtvrtá osoba - řidič XXX - vozidlo v průběhu cesty opustil a zbytek cesty na místo policejní kontroly odřídil obžalovaný.

Obžalovanému je kladeno za vinu, že vozidlo pod vlivem alkoholu řídil v XXX v ul. XXX. Policisté vypovídali shodně, obžalovaného za řidiče jednoznačně určili, nemají vztah k žádné osobě na incidentu zainteresované a neměli žádného důvodu kontrolovat jinou osobu než řidiče vozidla. Stěží si lze představit, že by si záměrně ke kontrole vybrali někoho jiného, zejména za situace, kdy vozidlo stále sledovali. U svědků XXX a XXX nelze přehlédnout ani přátelský vztah k obžalovanému a ani množství požitého alkoholu, který je zřejmě tím zásadním důvodem, proč je jejich výpověď (kromě jistého si pamatování odjezdu z XXX pomocí do té doby neznámého XXX) natolik nekonkrétní, že nejsou schopni určit, kdo do XXX nakonec vozidlo dovezl.

Jinými slovy, soud verzi obžalovaného neuvěřil. Navzájem shodné výpovědi obou policistů, kteří byli ve službě a alkohol nepožili, jsou natolik přesvědčivým důkazem ve věci, že nelze uvěřit výpovědi alkoholem posilněného obžalovaného, který má zjevný důvod nevypovídat pravdu ve snaze zmírnit, resp. zbavit se vzneseného obvinění. Oproti výsledkům přípravného řízení se tak u hlavního líčení nic nezměnilo. Obžalovaný svým zaviněným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, neboť vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky (alkoholu), činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku (řídil motorové vozidlo).

Množství alkoholu bylo zjištěno dechovými zkouškami, kalibrace přístroje je ověřena ověřovacím listem na čl. 29. Zajímavé je, že při druhé dechové zkoušce hladina alkoholu u obžalovaného stoupala, což může zavdávat podezření, že alkohol požíval ještě během jízdy z XXX do XXX.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42), k době, která uplynula od spáchaní trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédl ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

Jako polehčující okolnost bylo shledáno vedení řádného života před spáchaním činu, neboť v rejstříku trestů nemá obžalovaný žádný záznam.

Protože oproti stavu při vydávání trestního příkazu, proti němuž si obžalovaný podal odpor, u hlavního líčení nevypluly žádné nové skutečnosti, neshledal soud žádný důvod pro ukládání jiného trestu než toho, který byl příkazem obžalovanému uložen.

Při vázanosti trestní sazbou a s přihlédnutím ke všem okolnostem případu byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v délce šesti měsíců s podmíněným odkladem na dva roky za současného vyslovení dohledu. Zvláštní podmínkou osvědčení je zákaz konzumace alkoholu a jiných návykových látek.

Jako další trest byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti, při které došlo ke spáchání trestného činu, tedy řízení motorových vozidel. Obžalovanému bylo zakázáno další řízení všech motorových vozidel. Tento trest uložen v dolní polovině zákonného rozpětí, v konkrétní výměře dvou let.

Konečně byl obžalovanému uložen i trest peněžitý, který se ukládá v denních sazbách a činí nejméně 20 a nejvíce 730 celých denních sazeb. Denní sazba činí nejméně 100 Kč a nejvíce 50 000 Kč. Počet denních sazeb soud určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Výši jedné denní sazby peněžitého trestu stanoví soud se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Přitom vychází zpravidla z čistého příjmu, který pachatel má nebo by mohl mít průměrně za jeden den. Příjmy pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby mohou být stanoveny *odhadem soudu*. S přihlédnutím k povaze a závažnosti jednání obžalovaného a při odhadnutí možného příjmu obžalovaného na pozici, kterou sám dobrovolně opustil (XXX a následně XXX) byla výše peněžitého trestu určena jako 40 celých denních sazeb po 1.000,-- Kč.

Soud nepřehlédl, že v současné době je obžalovaný XXX, nicméně s předchozím zaměstnáním skončil sám a dobrovolně. V této souvislosti navíc soud připomíná, že v přestupkovém řízení, tedy v řízení o protiprávním jednání nižší společenské škodlivosti než je trestný čin hrozí pachateli přestupku dle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích (tedy tomu, kdo řídí vozidlo nebo jede na zvířeti bezprostředně po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky nebo v takové době po požití alkoholického nápoje nebo po užití jiné návykové látky, po kterou je ještě pod jejich vlivem, pokud se nejedná o trestný čin) pokuta od 10 000 Kč do 20 000 Kč a zákaz činnosti od šesti měsíců do jednoho roku. Přitom není nijak rozhodné, zda pachatel je či není zaměstnán. U trestného činu se z podstaty věci jedná o jednání vyšší škodlivosti, proto by i peněžitý postih měl být zásadně vyšší než v řízení přestupkovém. Obžalovaný nebyl ve vozidle sám, vystavil další dvě osoby nebezpečí nehody, neboť nebyl schopen bezpečně ovládat řízení motorového vozidla. Navíc pokud si XXX obžalovaný s bydlištěm v XXX může dovolit jezdit do XXX a do XXX slavit XXX svých kamarádek, nebude pro něho jistě zaplacení peněžitého trestu činit žádné problémy.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo

dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 4. března 2011

JUDr. Petr V a n ě ě k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 9. srpna 2011 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Pavla Peláka a Mgr. Romana Drahného o odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX v XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 4.3.2011, č.j. 3T 143/2010-65, takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje ve výroku o uloženém trestu** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že se obžalovanému za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal výrok o vině v napadeném rozsudku nezměněn, **ukládá** podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku **trest odnětí svobody na šest měsíců.***

*Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně** odkládá a zkušební doba se stanoví na dva roky.*

*Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel** na dva roky.*

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku. Za tento přečin byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na šest měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let za současného vyslovení dohledu a uložení povinnosti zdržet se ve zkušební době požívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek. Dále byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dva roky. Obžalovanému byl uložen i peněžitý trest ve výši čtyřiceti denních sazeb po 1.000,- Kč, tedy ve výměře 40.000,- Kč, s náhradním trestem odnětí svobody na čtyři měsíce.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se shora uvedeného trestného činu dopustil obžalovaný tím, že dne XXX 2010 kolem XXX hod v XXX v ul. XXX řídil osobní motorové vozidlo zn. XXX po požití alkoholických nápojů, neboť při dopravní kontrole, která u něho byla provedena hlídkou policie ČR, byla orientační dechovou zkouškou přístrojem Dräger v XXX hod zjištěna hladina alkoholu v dechu 1,53 promile a opakovanou dechovou zkouškou v XXX hod byla zjištěna hladina alkoholu ve výši 1,68 promile.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihned po jeho vyhlášení odvolání, které sám blíže neodůvodnil. Prostřednictvím obhájkyne ustanovené pro účely odůvodnění odvolání zaměřil obžalovaný své odvolání proti výrokům o vině i o trestu. Zopakoval své tvrzení, že neřídil on sám, ale muž jménem XXX, což potvrdili i svědci XXX a XXX. Podle něj okresní soud nesprávně vyhodnotil provedené důkazy a chybně rozhodl o jeho vině. Za nepřiměřeně přísný označil i uložený trest, zejména pak peněžitý trest, který neměl být ukládán po zjištění, že je obžalovaný XXX, XXX a bez XXX. Navrhl proto, aby odvolací soud celý napadený rozsudek zrušil a rozhodl ve smyslu uplatněných odvolacích námitek.

Protože odvolání napadlo všechny výroky vyhlášeného rozsudku, musel odvolací soud ve smyslu § 254 tr. řádu přezkoumat zákonnost a odůvodněnost všech výroků i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. O odvolání rozhodl ve veřejném zasedání konaném bez přítomnosti obžalovaného, jehož osobní účast nepovažoval za nezbytnou. O konání veřejného zasedání byl obžalovaný vyrozuměn uložení zásilky na adresu, kterou si výslovně určil pro doručování písemností u hlavního líčení před okresním soudem.

Poté kdy odvolací soud přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku a správnost postupu řízení, které jeho vydání předcházelo, dospěl k následujícím závěrům.

Okresní soud zákonným způsobem provedl důkazy, které mohly objasnit průběh jízdy vozidla předcházející policejní kontrole a podrobným způsobem

vysvětlil, jak postupoval při hodnocení výpovědí, které měly označit řidiče vozidla. I když obžalovaný popřel, že by vozidlo řídil, a rovněž další dva spolujezdci popřeli, že by byl řidičem obžalovaný, a shodně tvrdili, že vozidlo řídil cizí muž, kterého těsně před jízdou potkali v XXX, a který se jim představil jako XXX, okresní soud logicky vysvětlil, proč těmto tvrzením neuvěřil a naopak vycházel z podrobných výpovědí policistů, kteří detailně popsali, proč se rozhodli vozidlo XXX zkontrolovat a kategoricky vyloučili, že by se kromě obžalovaného a svědků XXX a XXX ve vozidla nacházela ještě jiná osoba. Nelze přitom pominout, že obžalovaný i jeho společníci byli mimořádně silně ovlivněni alkoholem, svědkyně XXX podle vlastní výpovědi vypila více než deset odlívek tvrdého alkoholu, svědek XXX byl rovněž velmi silně opilý, podle vlastní výpovědi mu po příjezdu do XXX bylo značně nevolno. Jejich vzpomínky na proběhlý děj zůstaly neúplné, oba připouštěli, že se podrobně na celý průběh večera nepamatují. Z průběhu služebního zákroku, jak ho popsali policisté, pak lze dovozovat, že vozidlo nemohl řídit nikdo jiný než obžalovaný. Okresní soud proto nijak nepochybil, pokud z provedených důkazů dovodil, že obžalovaný řídil osobní automobil po požití většího množství alkoholu, tedy ve stavu vylučujícím způsobilost k výkonu této činnosti. Důvodně pak obžalovanému uznal vinným přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku.

I když byl obžalovanému v zásadě uložen ještě výchovný trest, nebyly podle odvolacího soudu přesvědčivě prokázány vážné důvody k tomu, aby bylo nutné kumulovat vůči obžalovanému, který nebyl dosud soudně trestán a dopustil se relativně méně závažného přečinu ohroženého trestem odnětí svobody nejvýše na jeden rok, celou škálu různorodých trestů doplněných zpřísnujícími podmínkami. Z dokazování nevyplývá, že by měl mít obžalovaný sklony k opakovanému páčání trestné činnosti nebo chronickému zneužívání alkoholu či jiných návykových látek, nebylo tak přesvědčivě doloženo, proč by měl být při podmíněném odsouzení vysloven dohled či absolutní zákaz konzumace alkoholu nebo jiných návykových látek. Při ukládání trestu nelze ani pominout ustavení § 38 tr. zákoníku o přiměřenosti trestních sankcí a z ustanovení § 38 odst. 2 tr. zákoníku lze dovodit, že pokud může sledovaný účel zajistit menší počet sankcí, není důvod ukládat vedle nich ještě sankce další. Obžalovaného by bylo možné postihnout třeba i peněžitým trestem, pokud ale okresní soud dovodil, že je na místě uložit jako hlavní trest podmíněně odložený trest odnětí svobody, nebylo nutné tento hlavní trest kombinovat ještě s peněžitým trestem, který by jinak mohl nahradit jako hlavní trest podmíněně odložený trest odnětí svobody. Naopak byl zcela důvodně obžalovanému uložen vedlejší trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, když obžalovaný jízdou po vlivem alkoholu hrubě porušil základní povinnosti řidiče jedním, které pravidelně vyvolává vážné ohrožení bezpečnosti silničního provozu.

S ohledem na nadbytečnou kumulaci sankcí uložených obžalovanému odvolací soud zrušil v napadeném rozsudku celý výrok o trestu a obžalovanému uložil pouze trest odnětí svobody na šest měsíců, tedy shodně jako v napadeném rozsudku, jehož výkon podmíněně odložil znovu na zkušební dobu dvou let, ovšem bez vyslovení dohledu a bez zákazu požívání alkoholu nebo jiných návykových látek.

Znovu byl obžalovanému uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dva roky, když charakter trestné činnosti vyžaduje uložení tohoto vedlejšího trestu. Trestnou činností však nebyl sledován žádný majetkový prospěch, jako hlavní trest byl uložen podmíněně odložený trest odnětí svobody, podle odvolacího soudu proto nebylo nezbytné ukládat další peněžitý trest.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 9. srpna 2011

JUDr. Aleš Holík, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 6. června 2013 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX2013 kolem XXX hod. v XXX mezi ulicemi XXX po předchozím požití alkoholických nápojů vědomě řídil osobní vozidlo zn. XXX, při kontrole hlídky Policie ČR OSDP XXX se podrobil opakovaně orientační dechové zkoušce pomocí přístroje Drager téhož dne v XXX hod. s hodnotou 1,88 promile alkoholu v dechu a v XXX hod. s hodnotou 2,01 promile alkoholu v dechu, přičemž mu byl zadržen řidičský průkaz,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž spáchal

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu a za použití § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 tr. zákoníku **k peněžitému trestu** ve výši **60** celých denních sazeb po **500,-- Kč**, tedy **30.000,-- Kč** a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán se podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoví **náhradní trest** odnětí svobody **tří (3) měsíců**.

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v měsíčních **splátkách ve výši 5.000,-- Kč**.

Zároveň se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu **odpadá**, jestliže pachatel nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu se obviněnému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu **dvou (2) let**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. **Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze.** Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 6. června 2013

JUDr. Petr Vaněček, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 27. září 2013 samosoudcem JUDr. Petrem Vaněčkem, Ph.D., *t a k t o* :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX2013 kolem XXX hod. v XXX mezi ulicemi XXX po předchozím požití alkoholických nápojů vědomě řídil osobní vozidlo zn. XXX, při kontrole hlídky Policie ČR OSDP XXX se podrobil opakovaně orientační dechové zkoušce pomocí přístroje Drager téhož dne v XXX hod. s hodnotou 1,88 promile alkoholu v dechu a v XXX hod. s hodnotou 2,01 promile alkoholu v dechu, přičemž mu byl zadržen řidičský průkaz,

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky činností, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

čímž spáchal

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku a za použití § 67 odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku a § 68 tr. zákoníku **k peněžitému trestu** ve výši **80** celých denních sazeb po **500,-- Kč**, tedy **40.000,-- Kč** a pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán se podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku stanoví **náhradní trest** odnětí svobody **čtyř (4) měsíců**.

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku se stanoví, že peněžitý trest bude zaplacen v měsíčních **splátkách ve výši 5.000,-- Kč**.

Zároveň se určuje, že výhoda splátek peněžitého trestu **odpadá**, jestliže pachatel nezaplatí dílčí splátku včas.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **zákazu činnosti** spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu **osmnácti (18) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal návrh na potrestání XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku, kterým se jmenovaný měl dopustit přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům:

Sám obžalovaný se k jednání doznal. Uvedl, že pil víno a vozidlo skutečně řídil. Svého činu lituje. Doznání obžalovaného koresponduje s listinnými důkazy, o nichž není pochybností a obžalovaný k nim nemá výhrad.

Jiné důkazní návrhy strany neměly a ani soud sám nezjistil žádných dalších důkazních prostředků k bližšímu objasnění trestní věci.

V předmětné věci důkazy tak, jak je státní zástupce soudu předložil postačují k odsouzení obžalovaného. Oproti výsledkům přípravného řízení se tak u hlavního líčení nic nezměnilo. Obžalovaný svým zaviněným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst. 1 trestního zákoníku, protože vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky (alkoholu), činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku (řídil motorové vozidlo).

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédně ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

Přitěžující okolnosti soud neshledal. Jako polehčující okolnost bylo shledáno projevená lítost nad vlastním pochybením a doznání obžalovaného, kterým napomohl k rychlému a bezproblémovému vyřízení trestní věci.

Soud dospěl k závěru, že zásadám pro ukládání trestu nejlépe odpovídá uložení trestu alternativního k trestu odnětí svobody. Za těchto okolností dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude nejlépe dosaženo uložení trestu peněžitého. Tento trest se ukládá v denních sazbách a činí nejméně 20 a nejvíce 730 celých denních sazeb. Denní sazba činí nejméně 100 Kč a nejvíce 50 000 Kč. Počet denních sazeb soud určí s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Výši jedné denní sazby peněžitého trestu stanoví soud se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům pachatele. Přitom vychází zpravidla z čistého příjmu, který pachatel má nebo by mohl mít průměrně za jeden den. Příjmy pachatele, jeho majetek a výnosy z něj, jakož i jiné podklady pro určení výše denní sazby mohou být stanoveny odhadem soudu. Zaplacené částky peněžitého trestu připadají státu. S přihlédnutím k povaze a závažnosti jednání obžalovaného byl počet denních sazeb určen při dolní hranici zákonného rozpětí, a to ve výši 80 celých denních sazeb. Výše denní sazby byla stanovena se zřetelem k osobním a majetkovým poměrům obžalovaného. Soud stanovil denní sazbu na 500,- Kč. Výsledná výše peněžitého trestu proto činí 40.000,- Kč. Bylo povoleno trest splácet s tím, že nedodržením byť jediné splátky výhoda splátek zanikne.

Jako další trest byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti, při které došlo ke spáchání trestného činu, tedy řízení motorových vozidel. Obžalovanému bylo zakázáno další řízení všech motorových vozidel. Tento trest uložen v dolní polovině zákonného rozpětí, v konkrétní výměře jeden rok a šest měsíců. Trest delšího trvání by byl podle soudu zbytečně přísným, a to zejména s ohledem na zprávy předložené obžalovaným u hlavního líčení, z nichž vyplývá nutnost zvýšené péče o rodinné příslušníky.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 27. září 2013

JUDr. Petr V a n ě ě k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 22. srpna 2012 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

XXX,

nar. XXX ve XXX, trvale bytem XXX, t. č. ve VTOS ve Věznici XXX,

je vinen, že

v době od XXX hodin do XXX hodin dne XXX 2011 v provozní době XXX společně se samostatně trestně stíhaným XXX, státním příslušníkem XXX, po předchozí dohodě spočívající v rozdělení úkolů, XXX seděl u XXX, zabavoval obsluhu baru opakovanými objednávkami jídla a pití a hlídal ji, aby nevěnovala pozornost prostoru s výherními automaty, a mezitím XXX pomocí pákových kleští a vývrtky odstranil visací zámek ze spodní části výherního hracího přístroje XXX, v. č. XXX, dále odvrtil nábytkový zadlabací zámek, tím vnikl do vnitřní části přístroje ke zde umístěným vnitřním dvířkům, u nichž opět odvrtil nábytkový zadlabací zámek, a tak se dostal až k zásobníku na uložené bankovky a drobné mince, kde však nebyla žádná hotovost, následně v horní části přístroje odvrtil nábytkový zadlabací zámek, dostal se k vnitřnímu mechanismu ovládajícímu provoz přístroje a zásahem do tohoto mechanismu – opakovaným vkládáním bankovky a jejím vyjímáním přes již násilně zpřístupněnou spodní část – navodil u přístroje výherní stav, aniž by na přístroji došlo k výhře, a následně požádal obsluhu herny o vyplacení hotovosti **10.500,- Kč** s tím, že jde o výhru na automatu, a ta mu byla vyplacena; dále u sousedního výherního hracího přístroje XXX, v. č. XXX, odstranil visací zámek ve spodní části přístroje, za ním u dvířek odvrtil nábytkový zadlabací zámek, vnikl tak do vnitřní části přístroje a u zde umístěných vnitřních dvířek odvrtil další nábytkový zadlabací zámek, dostal se tak k zásobníku na bankovky a mince, odkud odcizil hotovost ve výši **100,- Kč**; poškozením zámků na obou přístrojích způsobili provozovateli výherních automatů společnosti Gapa Group a. s., IČ 27536611, se sídlem Vamberk, Husovo náměstí 5, škodu ve výši 1.700,- Kč, vylákáním, resp. odcizením, hotovosti 10.600,- Kč způsobili

škodu ve výši 5.300,- Kč společnosti Gapa Group a. s. a ve výši 5.300,- Kč společnosti Temple bar s. r. o., IČ 2878871, se sídlem Pardubice, Anenská 2641,

tedy

- ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním,

čímž spáchal

- přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku,
- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k úhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **deseti (10) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně o dkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **tří (3) let.**

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu se obviněnému dále ukládá trest zákazu pobytu v **obvodu města Pardubice** v trvání **tří (3) let.**

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je

odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. **Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze.** Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 22. srpna 2012

JUDr. Petr V a n ě ě k , Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 6. listopadu 2012 samosoudcem JUDr. Petrem Vaněčkem, Ph.D., *t a k t o* :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX, t. č. ve VTOS ve Věznici XXX,

je vinen, že

v době od XXX hodin do XXX hodin dne XX 2011 v provozní době XXX společně se samostatně trestně stíhaným XXX, státním příslušníkem XXX, po předchozí dohodě spočívající v rozdělení úkolů, XXX seděl u XXX, zabavoval obsluhu baru opakovanými objednávkami jídla a pití a hlídal ji, aby nevěnovala pozornost prostoru s výherními automaty, a mezitím XXX pomocí pákových kleští a vývrtky odstranil visací zámek ze spodní části výherního hracího přístroje XXX, v. č. XXX, dále odvrtil nábytkový zadlabací zámek, tím vnikl do vnitřní části přístroje ke zde umístěným vnitřním dvířkům, u nichž opět odvrtil nábytkový zadlabací zámek, a tak se dostal až k zásobníku na uložené bankovky a drobné mince, kde však nebyla žádná hotovost, následně v horní části přístroje odvrtil nábytkový zadlabací zámek, dostal se k vnitřnímu mechanismu ovládajícímu provoz přístroje a zásahem do tohoto mechanismu – opakovaným vkládáním bankovky a jejím vyjímáním přes již násilně zpřístupněnou spodní část – navodil u přístroje výherní stav, aniž by na přístroji došlo k výhře, a následně požádal obsluhu herny o vyplacení hotovosti 10.500,- Kč s tím, že jde o výhru na automatu, a ta mu byla vyplacena; dále u sousedního výherního hracího přístroje XXX v. č. XXX, odstranil visací zámek ve spodní části přístroje, za ním u dvířek odvrtil nábytkový zadlabací zámek, vnikl tak do vnitřní části přístroje a u zde umístěných vnitřních dvířek odvrtil další nábytkový zadlabací zámek, dostal se tak k zásobníku na bankovky a mince, odkud odcizil hotovost ve výši 100,- Kč;

poškozením zámek na obou přístrojích způsobili provozovateli výherních automatů společnosti Gapa Group a. s., IČ 27536611, se sídlem Vamberk, Husovo náměstí 5, škodu ve výši 1.700,- Kč, vylákáním, resp. odcizením, hotovosti 10.600,- Kč způsobil škodu ve výši 5.300,- Kč společnosti Gapa Group a. s. a ve výši 5.300,- Kč společnosti Temple bar s. r. o., IČ 2878871, se sídlem Pardubice, Anenská 2641,

tedy

- ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,
- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním,

čímž spáchal

- přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku,
- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu **odnětí svobody** v trvání **deseti (10) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu **podmíněně odkládá** a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání **tří (3) let.**

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu pobytu v **obvodu města Pardubice** v trvání **tří (3) let.**

Odůvodnění:

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podal obžalobu na XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku, kterým se jmenovaný měl dopustit přečinů podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku a krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Dokazováním provedeným v hlavním líčení dospěl soud k následujícím zjištěním a závěrům:

Sám obžalovaný spáchání trestné činnosti popřel. U soudu uvedl, že XXX nezná, v XXX nebyl a v roce 2011 žil především ve XXX. Byl XXX, ale živil se sázením na sport. Odpor proti trestnímu příkazu si nepodal, protože na to zapomněl.

Tvrzení obžalovaného o tom, že nikdy nebyl v XXX je bezpečně vyvráceno svědkyní XXX. Ta u soud uvedla, že v předmětný den přišel do XXX obžalovaný ještě s dalším člověkem. Jeden muž (obžalovaný) si soustavně objednával jídlo a pití. Také s ní hovořil. Druhý muž hrál automaty do té doby, dokud obsluze nedošly peníze. Bylo zjevné, že oba muži patří k sobě. Druhý den se zjistilo, že na předmětných automatech jsou přestříhané zámky.

Svědka XXX sdělil, že je XXX. Popsal, o jaké výherní automaty se jedná, jak fungují a jak jsou zajištěny. Podrobně se vyjádřil i ke vzniklé škodě, a to jak krádeží (100,-- Kč bankovka v zásobníku), tak podvodem (opakované vkládání bankovky po otevření automatu).

Odborným vyjádřením byla vyčíslena škoda na automatech, z protokolu o rekognici vyplynulo poznání obžalovaného svědkyní XXX a z fotodokumentace pořízené z kamer umístěných v XXX je potvrzena výpověď svědkyně XXX. Dále byly přečteny osobní výkazy obžalovaného, včetně rozhodnutí o odsouzení za typové shodnou trestnou činnost.

Obhajoba navrhlá výslech svědka XXX s tím, že jeho pobyt neznají. Jiné důkazní návrhy strany neměly a ani soud sám nezjistil žádných dalších důkazních prostředků k bližšímu objasnění trestní věci.

V předmětné věci důkazy tak, jak je státní zástupce soudu předložil, postačují k odsouzení obžalovaného. Ačkoliv obžalovaný popírá jak trestnou činnost, tak i samotný pobyt v XXX, je provedeným dokazováním usvědčován. Oproti výsledkům přípravného řízení se tak u hlavního líčení nic nezměnilo. Obžalovaný svým zaviněným jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, protože si přisvojil cizí věc (bankovku v hodnotě 100,-- Kč) tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním. Zároveň obžalovaný spáchal přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, neboť ke škodě cizího majetku sebe obohatil tím, že uvedl někoho v omyl, a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Oba přečiny obžalovaný XXX spáchal společným jednáním s další osobou. Soud zvažoval, zda není na místě hodnotit jednání XXX jako účastenství na trestné činnosti jiné osoby, nicméně s ohledem na charakter jednání XXX (společný příchod do XXX, zjevné rozdělení rolí, aktivní zabavování obsluhy a společný odchod z XXX), dospěl soud k závěru, že se jedná o spolupachatelství.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále bylo přihlédnuto k chování pachatele po činu, zejména k jeho snaze nahradit škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky činu. Konečně soud přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele.

Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (dle § 41 a 42 tr. zákoníku), k době, která uplynula od spáchání trestného činu, k případné změně situace a k délce trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu. Při posouzení přiměřenosti délky trestního řízení soud přihlédl ke složitosti věci, k postupu orgánů činných v trestním řízení, k významu trestního řízení pro pachatele a k jeho jednání, kterým přispěl k průtahům v trestním řízení.

Přitěžující okolností je speciální recidiva, neboť z rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 24.8.2011, č.j. 1T 73/2011-293, vyplynulo, že za totožnou trestnou činnost byl již v minulosti obžalovaný odsouzen. Polehčující okolnosti soud neshledal.

Po zvážení všech okolností činu, míru zapojení XXX do společného jednání a všech dalších rozhodných hledisek, dospěl soud k závěru, že účelu trestu bude dosaženo trestem odnětí svobody v délce deseti měsíců, s podmíněným odkladem na dobu tří let. Hrozba samotného výkonu trestu má po delší čas obžalovaného motivovat k vedení řádného života.

Jako další trest byl obžalovanému uložen trest zákazu pobytu ve městě, kde došlo k trestné činnosti. Soud se domnívá, že jediným důvodem pro příjezd obžalovaného do XXX bylo spáchání majetkové trestné činnosti. Navíc sám obžalovaný uvedl, že v XXX nemá žádné příbuzné ani známé. Výměra trestu zákazu pobytu byla stanovena na tři roky.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu. Odvolání se podává u Okresního soudu v Pardubicích a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se ho platně vzdal.

V Pardubicích dne 6. listopadu 2012

JUDr. Petr Vaněček, Ph.D., v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
A. Skalická

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. ledna 2013 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Holíka a soudců JUDr. Pavla Peláka a Mgr. Romana Drahného **odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici XXX, a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích** proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 6.11.2012, č.j. 3T 173/2012-174, a rozhodl takto:

I.

*Z podnětu odvolání státního zástupce se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje ve výroku o trestu** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že se obžalovanému XXX za přečiny podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku a krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, ohledně nichž zůstal výrok o vině v napadeném rozsudku nezměněn, **ukládá** podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **úhrnný trest odnětí svobody na dobu šesti měsíců.***

*Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.***

*Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu pobytu v obvodu města Pardubice na dobu tří let.***

II.

*Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá.***

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný XXX uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku a přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, a to pro skutek spočívající v tom, že v době od XXX hodin do XXX hodin dne XXX 2011 v provozní době XXX v ul. XXX v XXX společně se samostatně trestně stíhaným XXX, státním příslušníkem XXX, po předchozí dohodě spočívající v rozdělení úkolů, XXX seděl u XXX, zabavoval obsluhu XXX opakovanými objednávkami jídla a pití a hlídal ji, aby nevěnovala pozornost prostoru s výherními automaty, a mezitím XXX pomocí pákových kleští a vývrtky odstranil visací zámek ze spodní části výherního hracího přístroje XXX, v. č. XXX, dále odvrtil nábytkový zadlabací zámek, tím vnikl do vnitřní části přístroje ke zde umístěným vnitřním dvířkám, u nichž opět odvrtil nábytkový zadlabací zámek, a tak se dostal až k zásobníku na uložené bankovky a drobné mince, kde však nebyla žádná hotovost, následně v horní části přístroje odvrtil nábytkový zadlabací zámek, dostal se k vnitřnímu mechanismu ovládajícímu provoz přístroje a zásahem do tohoto mechanismu – opakovaným vkládáním bankovky a jejím vyjímáním přes již násilně zpřístupněnou spodní část – navodil u přístroje výherní stav, aniž by na přístroji došlo k výhře, a následně požádal obsluhu herny o vyplacení hotovosti 10.500,- Kč s tím, že jde o výhru na automatu, a ta mu byla vyplacena; dále u sousedního výherního hracího přístroje XXX, v. čXXX, odstranil visací zámek ve spodní části přístroje, za ním u dvířek odvrtil nábytkový zadlabací zámek, vnikl tak do vnitřní části přístroje a u zde umístěných vnitřních dvířek odvrtil další nábytkový zadlabací zámek, dostal se tak k zásobníku na bankovky a mince, odkud odcizil hotovost ve výši 100,- Kč; poškozením zámků na obou přístrojích způsobili provozovateli výherních automatů společnosti Gapa Group a. s., IČ 27536611, se sídlem Vamberk, Husovo náměstí 5, škodu ve výši 1.700,- Kč, vylákáním, resp. odcizením, hotovosti 10.600,- Kč způsobil škodu ve výši 5.300,- Kč společnosti Gapa Group a. s. a ve výši 5.300,- Kč společnosti Temple bar s. r. o., IČ 2878871, se sídlem Pardubice, Anenská 2641.

Za to byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let. Současně mu byl uložen též trest zákazu pobytu v obvodu města Pardubic na dobu tří let.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný včas odvolání, ve kterém namítá, že se nepodařilo dokázat, že by měl s pachatelem XXX něco společného. Připouští, že se na místě činu nacházel, ač si na to sám nepamatuje. Připomíná výpověď svědkyně, která prokazuje, že po dobu návštěvy podniku pobýval pouze s ní. Okresní soud

nepředložil žádné jiné důkazy o jeho podílu na trestné činnosti. Odvolání obžalovaného dále písemně rozvedl i jeho obhájce, kdy dále namítá, že mu případně měl být ukládán trest souhrnný s ohledem na rozsudek Okresního soudu v Blansku pod č.j. 1T 73/2011-293.

Rozsudek napadl svým odvoláním rovněž státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, a to v neprospěch obžalovaného do výroku o trestu. Uložený trest shledává nepřiměřeně mírným. Připomíná zejména trestní minulost obžalovaného, na základě níž mu má být uložen úhrnný trest odnětí svobody na dobu deseti až dvanácti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

Krajský soud z podnětu podaných odvolání ve smyslu ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal napadený rozsudek, a to včetně řízení, jež jeho vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Rozsudek okresního soudu vzešel z řízení, jež bylo provedeno v souladu s trestním řádem a v němž nedošlo k vadám, které by mohly mít vliv na objasnění věci či na možnost obžalovaného uplatnit svá práva na obhajobu. Okresní soud v tomto řízení vykonal důkazy nezbytné pro zjištění skutečného stavu věci v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. řádu. Rozsah provedeného dokazování není ani podanými odvoláními napadán. Jednotlivé důkazy zhodnotil okresní soud logickým a přesvědčivě zdůvodněným způsobem, jemuž v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu nelze nic vytknout. Při hodnocení důkazů nedošlo k nesprávnostem a ani k tomu, že by byl některý důkaz pomínut, popřípadě z něj vyvozeny skutečnosti, které z něj logicky nevyplývají. Odvolací soud v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozsudku, jelikož se s jeho závěry zcela ztotožňuje. Nad rámec zde uvedeného je třeba uvést následující.

Obžalovaný XXX v zásadě připouští pouze to, že se v předmětné době nacházel na místě činu. To, že došlo ke skutku, který je popsán ve výroku napadeného rozsudku, prokazuje jednak svědkyně XXX a samotné neoprávněné nakládání s výherními automaty podporuje ve své výpovědi XXX, XXX, a dále odborná vyjádření a ohledání jednotlivých automatů. Obžalovaného usvědčuje ve své výpovědi svědkyně XXX nejen z aktivního chování, které způsobilo, že nebyla schopna se soustředit na činnost spolupachatele obžalovaného, ale usvědčuje ho i v tom smyslu, že spolupachatel XXX byl známým obžalovaného XXX, když jí o tomto vyprávěl. V neposlední řadě je třeba připomenout, že pro trestnou činnost spáchanou obdobným způsobem byl v poměrně nedávné době obžalovaný XXX odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Blansku ze dne 24.11.2011, č.j. 1T 73/2011-293.

S přihlédnutím k realizovaným důkazům považuje i odvolací soud skutkové závěry okresního soudu za správné a dostatečné. Skutek, který je obžalovanému kladen za vinu, se stal, tento spáchal i aktivním jednáním obžalovaný a jeho jednání okresní soud správně právně kvalifikoval.

V další části považoval krajský soud za nezbytné zabývat se jednak námitkami obžalovaného proti uloženému trestu a dále též námitkami státního zástupce směřujícími rovněž proti výroku o trestu. Obžalovaný XXX namítá, že mu měl být uložen trest souhrnný právě ve vztahu k rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 24.8.2011, č.j. 1T 73/2011-293. S ohledem na dobu rozhodování Okresního soudu v Blansku by bezpochyby tato úvaha byla na místě. Naproti tomu však okresní soud v této věci důvodně přihlédl k tomu, že tímto rozsudkem je obžalovanému ukládán souhrnný trest jednak za zde souzené přečiny podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, ale i za další trestné činy z rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 15.2.2011, č.j. 1T 149/2010-275, které jsou rovněž ve vztahu souhrnnosti. Souhrnný trest je zde ukládán na dobu jednoho roku a deseti měsíců a pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z výše citovaného rozsudku Okresního soudu v Ústí nad Orlicí ze dne 15.2.2011, č.j. 1T 149/2010-275. Právě s ohledem na skutečnost, že rozsudkem Okresního soudu v Blansku je ukládán trest souhrnný, který však již byl uložen před spácháním nyní projednávané trestné činnosti obžalovaného XXX, k níž došlo dne XXX2011, není na místě ukládání trestu souhrnného, ale (jak správně dovodil okresní soud) je na místě uložení trestu úhrnného za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku.

S ohledem na odvolací námitky státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pardubicích však dospěl i krajský soud k názoru, že uložený trest nelze považovat za přiměřený. Vzhledem k podílu jednání obžalovaného je třeba připustit, že na obžalovaného lze působit trestem odnětí svobody ve čtvrtině zákonné trestní sazby podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku. Naproti tomu však s přihlédnutím k trestní minulosti obžalovaného, který již byl opakovaně soudy projednáván a trestán, a to převážně pro trestnou činnost majetkového charakteru, je podle názoru krajského soudu důvodný požadavek státního zástupce na to, aby tento trest byl uložen jako nepodmíněný. Proto krajský soud sám rozhodl, že tento trest ve výměře šesti měsíců obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku vykoná ve věznici s ostrahou. S ohledem na místo páchaní trestné činnosti a s přihlédnutím k tomu, že nebyla shledána žádná vazba obžalovaného, která by odůvodňovala jeho pobyt v XXX, je třeba považovat za důvodné i uložení trestu zákazu pobytu v obvodu města Pardubic a i krajský soud tento trest opětovně obžalovanému uložil na dobu tří let.

Odvolání obžalovaného krajský soud shledal nedůvodným, a proto je podle § 256 tr. řádu zamítl.

Z důvodů shora citovaných proto odvolací soud rozhodl způsobem, který je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obviněný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat **dovolání**. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce.

Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 29. ledna 2013

JUDr. Aleš Holík, v.r.
předseda senátu

Zpracoval
Mgr. Roman Drahný

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 29. března 2017 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX,

nar. XXX, bytem XXX, adresa pro doručování:
XXX, XXX,

je vinen, že

v období od měsíce XXX 2015 do měsíce XXX 2016 v XXX ani jinde úmyslně neplnil svoji zákonnou vyživovací povinnost ke své XXX stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č.j. 19 P 154/2006-334 ze dne 17.10.2014, který nabyl právní moci dne 27.06.2015 ve výši 2000,- Kč měsíčně, splatných vždy do každého dvacátého dne v měsíci předem na účet Úřadu práce v XXX, když za toto období dluží na výživném celkem částku 15000,- Kč, neboť uhradil na dlužné výživné dne XXX.2016 částku 1000,- Kč a dne XXX2016 částku 10000,- Kč, přičemž výživné nehradil, ačkoliv o své vyživovací povinnosti věděl, a přestože v období od měsíce XXX 2015 do měsíce XXX 2015 měl příjem jako XXX ve výši cca 20000,- Kč měsíčně, přičemž sám ukončil pracovní spolupráci, na základě které měl tento příjem, následně od měsíce XXX 2015 do měsíce XXX 2016 si prostředky k obživě opatřoval pouze příležitostnými pracemi a od měsíce XXX 2016 opět pracoval jako XXX, když jeho měsíční příjem v tomto období dosahoval měsíční výše také cca 20000,- Kč,

tedy

úmyslně neplnil svoji zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než 4 měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **šest (6) měsíců podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **jeden a půl (1,5) roku**.

Podle § 82 odst. 2 věta první tr. zákoníku je obviněný povinen plnit ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně běžné výživné a nejpozději do konce zkušební doby doplatit dlužné výživné pro XXX.

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích, dne 29. března 2017

Mgr. Karel Governac, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Zuzana Baránková

U s n e s e n í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl 21. dubna 2017 v trestní věci obviněného **XXX**, takto:

Podle § 314c odst. 1 písm. a) tr. řádu, § 188 odst. 1 písm. c) tr. řádu a § 172 odst. 1 písm. f) tr. řádu se trestní stíhání obviněného **XXX** pro skutek spočívající v tom, že

v období od měsíce **XXX** 2015 do měsíce **XXX** 2016 v **XXX** ani jinde úmyslně neplnil svoji zákonnou vyživovací povinnost ke své **XXX** stanovenou mu rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č.j. 19 P 154/2006-334 ze dne 17.10.2014, který nabyl právní moci dne 27.06.2015 ve výši 2000,- Kč měsíčně, splatných vždy do každého dvacátého dne v měsíci předem na účet Úřadu práce v **XXX**, když za toto období dluží na výživném celkem částku 15000,- Kč, neboť uhradil na dlužné výživné dne **XXX**2016 částku 1000,- Kč a dne **XXX**2016 částku 10000,- Kč, přičemž výživné nehradil, ačkoliv o své vyživovací povinnosti věděl, a přestože v období od měsíce **XXX** 2015 do měsíce **XXX** 2015 měl příjem jako **XXX** ve výši cca 20000,- Kč měsíčně, přičemž sám ukončil pracovní spolupráci, na základě které měl tento příjem, následně od měsíce **XXX** 2015 do měsíce **XXX** 2016 si prostředky k obživě opatřoval pouze příležitostnými pracemi a od měsíce **XXX** 2016 opět pracoval jako **XXX**, když jeho měsíční příjem v tomto období dosahoval měsíční výše také cca 20000,- Kč,

v němž je obžalobou spatřován přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, **z a s t a v u j e**.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 21. 3. 2017 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána obžaloba na obviněného pro jednání popsané ve výroku usnesení, v němž byl obžalobou spatřován přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, následně byl vydán trestní příkaz dne 29. 3. 2017, kterým byl obviněný uznán vinným předmětným jednáním, byl mu uložen trest odnětí svobody v délce šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce jednoho a půl roku, trestní příkaz nebyl obviněnému zatím doručen, neboť si poštovní zásilku od soudu nevyzvedl a ta byla vrácena soudu zpět. Okresní státní zástupce podal proti trestnímu příkazu dne 6. 4. 2017 odpor s tím, že doložil úřední záznam policejního orgánu ze dne 31. 3. 2017, podle kterého bylo dlužné výživné zcela uhrazeno dne 30. 3. 2017 ve prospěch oprávněného Úřadu práce České republiky v **XXX**.

Podle § 172 odst. 1 písm. f) tr. řádu se zastaví trestní stíhání, jestliže zanikla trestnost činu.

Po zhodnocení uvedených skutečností považoval soud podmínky citovaného zákonného ustanovení za splněné. Není pochyb o tom, že obviněný se jednání

dopustil a na výživném, které neplatil, měl dluh. Z dokladů předložených okresním státním zástupcem v souvislosti s podáním odporu proti vydanému trestnímu příkazu vyplývá, že ještě před odesláním trestního příkazu splnil obviněný svoji povinnost a doplatil dluh na výživném, což potvrdil i oprávněný.

V projednávané věci tedy soud přihlédl k tomu, že dlužné výživné za období rozhodné bylo v plném rozsahu již uhrazeno, tedy došlo k naplnění podmínek podle § 197 tr. zákoníku. Za této situace proto soud postupoval podle § 172 odst. 1 písm. f) tr. řádu a trestní stíhání obviněného zastavil, přičemž v úvahu by jinak přicházel následně v hlavním líčení postup podle § 226 písm. e) tr. řádu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení může státní zástupce do tří dnů od jeho oznámení podat ke zdejšímu soudu stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Prohlásí-li obžalovaný do tří dnů od oznámení tohoto usnesení, že na projednání věci trvá, v trestním stíhání se pokračuje.

V Pardubicích dne 21. dubna 2017

Mgr. Karel Governac, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Zuzana Baránková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 14. května 2015 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX,

nar. XXX, trvalý pobyt XXX,

je vinen, že

dne XXX 2015 v XXX hod. na pozemní komunikaci č. XXX ve směru z XXX na XXX řídil nákladní automobil XXX, přičemž v XXX, okr. XXX, byl zastaven hlídkou Policie ČR, ačkoliv byl trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 27. 5. 2013, č.j. 3 T 74/2013 - 26, který nabyl právní moci dne 6. 8. 2013, odsouzen mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců, jehož výkon započal dne XXX 2014 (po výkonu předchozího trestu zákazu činnosti),

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **šest (6) měsíců podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **dva (2) roky za současného vyslovení dohledu nad obviněným**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti ve formě zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání **dva (2) roky**.

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích, dne 14. května 2015

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení : Yveta Moučková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 28. srpna 2015 Mgr. Karlem
Governacem jako samosoudcem v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX, trvalý pobyt XXX

je vinen, že

dne XXX 2015 v XXX hod. na pozemní komunikaci č. XXX ve směru z XXX na XXX řídil nákladní automobil tov.zn. XXX, přičemž v XXX, okr. XXX, byl zastaven hlídkou Policie ČR, ačkoliv byl trestním příkazem Okresního soudu v Kolíně ze dne 27. 5. 2013, č.j. 3 T 74/2013 - 26, který nabyl právní moci dne 6. 8. 2013, odsouzen mimo jiné k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 18 měsíců, jehož výkon započal dne XXX 2014 (po výkonu předchozího trestu zákazu činnosti),

tedy

mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že vykonával činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána,

čímž spáchal

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **šest (6) měsíců podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **dva (2) roky za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti ve formě zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání **dva (2) roky**.

Podle § 129 odst. 2 tr. řádu byl vyhotoven zjednodušený rozsudek bez odůvodnění, neboť po vyhlášení rozsudku se obžalovaný i státní zástupce odvolání vzdali a prohlásili, že na vyhotovení odůvodnění rozsudku netrvají.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 28. srpna 2015

Mgr. Karel Gobernac
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 28. dubna 2010 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX

nar. XXX, trv. bytem XXX

je vinen, že

dne XXX 2009 v době kolem XXX hodin v XXX, poskytl zdarma konopí (marihuanu) v celkovém množství 22,9 g obsahující psychotropní látku Δ^9 – THC (delta – 9 – tetrahydrocannabinol) v množství 4,35 % hmotnosti rostlinného materiálu, tj. 996 mg Δ^9 – THC báze, XXX, přičemž uvedeného jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že konopí je omamnou látkou zařazenou do seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, který je přílohou č. 3 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, v platném znění, a Δ^9 – THC je psychotropní látkou zařazenou do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, který je přílohou č. 5 uvedeného zákona,

t e d y

neoprávněně jinému jinak opatřil omamnou a psychotropní látku,

č í m ž s p á c h a l

přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody **jeden (1) rok podmínečně.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **dva (2) roky.**

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích, dne 28. dubna 2010

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení : Yveta Moučková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 12. srpna 2010 Mgr. Karlem
Gubernacem jako samosoudcem v hlavním líčení t a k t o :

obžalovaný

XXX

nar. XXX

je vinen, že

dne XXX 2009 v době kolem XXX hodin v XXX, poskytl zdarma konopí (marihuanu) v celkovém množství 22,9 g obsahující psychotropní látku Δ^9 – THC (delta – 9 – tetrahydrocannabinol) v množství 4,35 % hmotnosti rostlinného materiálu, tj. 996 mg Δ^9 – THC báze, XXX, přičemž uvedeného jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že konopí je omamnou látkou zařazenou do seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, který je přílohou č. 3 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, v platném znění, a Δ^9 – THC je psychotropní látkou zařazenou do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, který je přílohou č. 5 uvedeného zákona,

t e d y

neoprávněně jinému jinak opatřil omamnou látku,

č í m ž s p á c h a l

přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **jeden (1) rok podmíněně.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **dva (2) roky.**

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný dne XXX 2009 v době kolem XXX hodin v XXX, poskytl zdarma konopí (marihuana) v celkovém množství 22,9 g obsahující psychotropní látku Δ^9 – THC (delta – 9 – tetrahydrocannabinol) v množství 4,35 % hmotnosti rostlinného materiálu, tj. 996 mg Δ^9 – THC báze, XXX.

Obžalovaný žalované jednání v přípravném řízení i u hlavního líčení popřel s tím, že marihuana byla XXX, on ji nikomu nenabízel ani neprodával. Vina obžalovaného je prokázána a jeho obhajoba vyvrácena výpovědí svědků XXX, XXX (jejichž výpovědi byly za splnění podmínek podle § 211 odst. 1 tr. řádu při hlavním líčení čteny) a výpovědí svědka XXX, slyšeného při hlavním líčení, přičemž všichni tito svědci vypověděli, že u stolu si k nim přisedl vozičkář a po nějaké době do restaurace přišel obžalovaný XXX (kterého svědek XXX spolehlivě při hlavním líčení označil), ostatně ani sám obžalovaný XXX svoji účast v restauraci nijak nezpochybňuje, přičemž z výpovědi svědků dále vyplývá, že to byl právě obžalovaný, který do XXX přinesl sáček se sušenou zelenou rostlinou, ve kterém svědci poznali marihuana (a která byla také následně na místě zajištěna) a tento sáček s marihuanou předal vozičkáři (zesnulý XXX). Není rozhodné, zda k předání sáčku s marihuanou došlo ihned po příchodu obžalovaného do XXX, či kdykoli později, stejně jako to, zda obžalovaný, případně zesnulý XXX, odcizili svědkům mobilní telefon, kvůli čemuž se následně dostali svědkové a obžalovaný společně s XXX do konfliktu. Vina obžalovaného je dále prokázána odborným vyjádřením, které stanoví kvantitu a kvalitu zajištěné marihuany. Za účelem posouzení duševního stavu obžalovaného nejenom v době protiprávního jednání byl zpracován znalecký posudek z oboru psychiatrie znalcem MUDr. Janem Kolomazníkem, který byl při hlavním líčení za splnění podmínek podle § 211 odst. 5 tr. řádu čten, přičemž tímto znaleckým posudkem bylo prokázáno, že obžalovaný netrpí ani netrpěl žádnou duševní chorobou, jedná se pouze o osobnost XXX, jedná se o abusera marihuany, ovládací a rozpoznávací schopnosti byly v době protiprávního jednání zachovány, obžalovaný je schopen chápat smysl soudního řízení a hájit se, ochranné léčení nebylo navrženo.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, protože neoprávněně jinému jinak opatřil omamnou látku, přičemž o tom, že marihuana je omamnou látkou,

nejsou pochybnosti, stejně jako o tom, že obžalovaný není osobou, která by disponovala povolením s nakládáním s těmito látkami (viz zpráva Ministerstva zdravotnictví České republiky na čl. 42 spisu). Společenská škodlivost přečinu byla pak v zákonem předpokládané míře naplněna, jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst.1 a § 39 odst. 1 tr.zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání tr. činu a k osobě pachatele Obžalovaný se dopustil trestného činu obecně nebezpečného, žádný závažný následek nezpůsobil, svědčí mu takřka fikce beztrestnosti, vyjma jediného odsouzení z konce 90. let za trestnou činnost tehdy podle § 201 písm. b) tr. zákona, kdy vykonal náhradní trest odnětí svobody za nezaplacený peněžitý trest. Přitěžující ani polehčující okolnosti tak nebyly shledány. Po zhodnocení těchto skutečností dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného lze uvažovat o čistě výchovném trestu, tedy podmíněném, trest byl ukládán v mezích hranice zákonné trestní sazby pro přečin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku (ohrožen trestní sazbou 1-5 let), přičemž trest ve výměře 1 rok se zkušební dobou 2 roky, tedy trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, byl shledán přiměřeným, přičemž soud nemohl uložit trest navržený státním zastupitelstvím, který by zřejmě lépe odpovídal nižšímu stupni škodlivosti jednání obžalovaného pro společnost, neboť takto navržený trest mířil pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Stejně tak soud nemohl vyhovět návrhu na uložení trestu propadnutí věci, zajištěné marihuany, protože tento trest by mohl být uložen pouze v situaci, kdy by se jednalo o věc obžalovaného, jakožto pachatele, což v případě již předané drogy, marihuany (v tomto případě XXX), nelze dovodit.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 12. srpna 2010

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení : Zdeňka Chládková

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 2.11.2010.

Doložku PM připojila dne 25.11.2010 Yveta Moučková.

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, projednal ve veřejném zasedání konaném dne 2. listopadu 2010 **odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX**, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích č.j. 4T 78/2010-98 ze dne 12. srpna 2010 a rozhodl takto:

*Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem uznal okresní soud obžalovaného XXX vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tak, že dne XXX2009 v době kolem XXX hodin v XXX, poskytl zdarma konopí (marihuanu) v celkovém množství 22,9 g obsahující psychotropní látku Δ^9 – THC (delta – 9 – tetrahydrocannabinol) v množství 4,35 % hmotnosti rostlinného materiálu, tj. 996 mg Δ^9 – THC báze, XXX, přičemž uvedeného jednání se dopustil bez příslušného povolení a s vědomím, že konopí je omamnou látkou zařazenou do seznamu IV podle Jednotné úmluvy o omamných látkách, který je přílohou č. 3 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, v platném znění, a Δ^9 – THC je psychotropní látkou zařazenou do seznamu II podle Úmluvy o psychotropních látkách, který je přílohou č. 5 uvedeného zákona.

Okresní soud uložil obžalovanému za tento přečin podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku trest odnětí svobody v délce jednoho roku, jehož výkon podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání dvou roků.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný ihned po jeho vyhlášení do protokolu odvolání, které směřovalo proti výroku o vině a trestu. Uvedl, že se žádnou marihuanu do XXX nepřinesl, vinen se necítí. Ani přesně neví, jestli tam XXX nějakou marihuanu měl, protože těm měl nějaký pytlíček, něco tam balil, ale obžalovaný nevěděl, že to je vůbec nějaká marihuana. Následně začal humbuk s tím telefonem. Z obsahu jeho odvolání je zřejmé, že s napadeným rozsudkem nesouhlasí a navrhuje, aby byl obžaloby zproštěn. K veřejnému zasedání před krajským soudem se obžalovaný nedostavil, ač byl řádně a včas o jeho termínu vyrozuměn. Krajský soud proto projednal odvolání obžalovaného bez jeho přítomnosti (§ 205 odst. 2, § 238 tr. řádu).

Státní zástupce krajského státního zastupitelství intervenující u veřejného zasedání před krajským soudem naopak označil napadený rozsudek za správný ve

všech jeho výrocích. Navrhl, aby odvolání obžalovaného bylo jako nedůvodné zamítnuto.

Krajský soud ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal v rozsahu podaného odvolání napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a po pečlivé úvaze dospěl k těmto závěrům.

V řízení předcházejícím napadenému rozsudku nedošlo k relevantním procesním vadám, zejména byla respektována ta ustanovení trestního řádu, která zajišťují řádné objasnění věci a právo obžalovaného na obhajobu. Okresní soud také provedl v hlavním líčení úplné dokazování potřebné pro objasnění věci v rozsahu stanoveném v § 2 odst. 5 tr. řádu. Provedené důkazy okresní soud logickým a přesvědčivým způsobem zhodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu a správně dospěl k závěru o vině obžalovaného. Na pečlivé a přesvědčivé odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud v podrobnostech plně odkazuje a k námitkám obžalovaného pouze dodává následující.

I podle názoru krajského soudu byla vina obžalovaného bez důvodných pochybností prokázána. Okresní soud zcela správně vzal za základ svých skutkových zjištění výpovědi svědků XXX, XXX a XXX, kteří potvrdili, že si k nim přisedl vozíčkář (dnes již zesnulý pan XXX), kterému obžalovaný předal sáček s marihuanou (ta také byla poté následně na místě zajištěna). I když podle obžalovaného poté, kdy se šel dívat do restaurace XXX na fotbal, došlo ke konfliktu, neboť se někomu z přítomné party ztratil telefon, obžalovaný byl podezírán, že jej ukradl sám a byl fyzicky napaden, pak došlo k šacování a z XXX „vypadl nějaký pytlík, tam v pytlíku byla asi ta tráva“, okresní soud v napadeném rozsudku přesvědčivě vysvětlil, proč považuje tuto obhajobu obžalovaného za vyvrácenou.

Podle názoru krajského soudu okresní soud nepochybil, pokud uznal obžalovaného vinným přečinem nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, neboť provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce znaky skutkové podstaty tohoto přečinu naplnil. Intenzita jeho jednání svědčí pro závěr, že jde o jednání natolik společensky škodlivé, které již dosahuje intenzity přečinu a tím i trestní odpovědnosti (srov. § 12 odst. 2 tr. zákoníku).

Pokud jde o otázku trestu, ani zde podle názoru odvolacího soudu okresní soud nepochybil. Obžalovanému byl ukládán trest za přečin, u něhož byl ohrožen trestní sazbou od jednoho roku do pěti let. Uložil-li okresní soud obžalovanému trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou let, pak jistě nelze považovat tento trest za nepřiměřeně přísný. Naopak lze konstatovat, že okresní soud při ukládání trestu respektoval zákonná hlediska, jež jsou uvedena v ustanovení § 38 a § 39 odst. 1 – 3 tr. zákoníku. I když nepochybně jednání obžalovaného dosáhlo intenzity přečinu, jak je již uvedeno, na druhé straně je i podle odvolacího soudu zřejmé, že sama obecně nižší společenská škodlivost jednání obžalovaného vyplývající z okolností spáchaného jednání svědčí

pro závěr, že je možné mu uložit pouze výchovný trest, toliko pohružku trestem, jak správně učinil okresní soud. Navíc nelze zcela odhlédnout ani od skutečnosti, že XXX, vůči němuž trestná činnost obžalovaného de facto směřovala, v mezidobí dne XXX 2010 zemřel (viz úmrtní list na čísle listu 13 spisu).

Rozsudek okresního soudu je věcně správný. Krajskému soudu proto nezbylo než odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnout podle § 256 tr. řádu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 2. listopadu 2010

JUDr. Aleš Holík, v. r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Pavel Pelák

Za správnost vyhotovení:
Renáta Mareková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 26. října 2017 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

v období od měsíce XXX 2017 do XXX 2017 v XXX ani nikde jinde úmyslně neplatil výživné na XXX, ačkoliv věděl, že mu byla stanovena vyživovací povinnost rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č. j. 24P 51/2015-24 a 14 P a NC 286/2015 ze dne 14.9.2015 s nabytím právní moci dne 13.10.2015 v měsíční částce 4.000,- Kč splatných vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky dítěte XXX, přičemž za uvedené období dluží na výživném částku 20 000,- Kč,

tedy

úmyslně neplnil svoji zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

čímž spáchal

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **jeden (1) rok podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **dva (2) roky za současného vyslovení dohledu nad obviněným**.

Podle § 85 odst. 2 věta první tr. zákoníku je obviněný povinen plnit ve zkušební době podmíněného odsouzení řádně běžné výživné a nejpozději do konce zkušební doby doplatit dlužné.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích, dne 26. října 2017

Mgr. Karel Governac
samosoudce

U s n e s e n í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl 20. listopadu 2017 v trestní věci obviněného **XXX**, narozeného **XXX**, **XXX**, o **zastavení trestního stíhání**,

takto:

Podle § 314c odst. 1 písm. a) tr. řádu, § 188 odst. 1 písm. c) tr. řádu a § 172 odst. 1 písm. f) tr. řádu se trestní stíhání obviněného **XXX** pro skutek spočívající v tom, že

v období od měsíce **XXX** 2017 do **XXX** 2017 v **XXX** ani nikde jinde úmyslně neplatil výživné na **XXX**, ačkoliv věděl, že mu byla stanovena vyživovací povinnost rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích č. j. 24P 51/2015-24 a 14 P a NC 286/2015 ze dne 14. 9. 2015 s nabytím právní moci dne 13. 10. 2015 v měsíční částce 4.000 Kč splatných vždy do každého 15. dne v měsíci předem k rukám matky dítěte **XXX**, přičemž za uvedené období dluží na výživném částku 20 000 Kč,

v němž je obžalobou spatřován přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, **z a s t a v u j e .**

Odůvodnění:

Dne 23. 10. 2017 byl u Okresního soudu v Pardubicích podán návrh na potrestání na obviněného pro jednání popsané ve výroku usnesení, v němž byl obžalobou spatřován přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, následně byl vydán trestní příkaz dne 26. 10. 2017, kterým byl obviněný uznán vinným předmětným jednáním, byl mu uložen trest odnětí svobody v délce jednoho roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v délce dvou let a vyslovením dohledu. Trestní příkaz byl obviněnému doručen dne 11. 11. 2017. Obviněný podal dne 14. 11. 2017 proti trestnímu příkazu odpor s tím, že veškeré dlužné výživné má v této věci uhrazené, což doložil pokladními doklady ze dne **XXX** 2017 (4.000 Kč), ze dne **XXX** 2017 (12.000 Kč) a ze dne **XXX** 2017 (8.000 Kč). Přijetí veškerého dlužného výživného potvrdila oprávněná **XXX** na dotaz soudu s tím, že obviněný uhradil dokonce částku 32.000 Kč celkem, tedy včetně běžného výživného od posuzovaného období.

Podle § 172 odst. 1 písm. f) tr. řádu se zastaví trestní stíhání, jestliže zanikla trestnost činu.

Po zhodnocení uvedených skutečností považoval soud podmínky citovaného zákonného ustanovení za splněné. Není pochyb o tom, že obviněný se jednání dopustil a na výživném, které neplatil, měl dluh. Z dokladů předložených obviněným v souvislosti s podáním odporu proti vydanému trestnímu příkazu vyplývá, že ještě před doručením trestního příkazu splnil obviněný svoji povinnost a doplatil dluh na výživném, což potvrdila i oprávněná. V projednávané věci tedy soud přihlédl k tomu, že dlužné výživné za rozhodné období bylo v plném rozsahu již uhrazeno, tedy došlo k naplnění podmínek podle § 197 tr. zákoníku. Za této situace proto soud postupoval podle § 172 odst. 1 písm. f) tr. řádu a trestní stíhání obviněného zastavil, přičemž v úvahu by jinak přicházel následně v hlavním líčení postup podle § 226 písm. e) tr. řádu.

Poučení: Proti tomuto usnesení může státní zástupce do tří dnů od jeho oznámení podat ke zdejšímu soudu stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích.

Prohlásí-li obžalovaný do tří dnů od oznámení tohoto usnesení, že na projednání věci trvá, v trestním stíhání se pokračuje.

Pardubice 20. listopadu 2017

Mgr. Karel Governac, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Yveta Moučková

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Kubálková, DiS.

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 4. října 2010 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX

nar. XXX, bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX2010 v době kolem XXX hodin bez souhlasu a přes odpor XXX, kterou odstrčil ve vstupních dveřích, vnikl do jejího bytu v XXX a setrval zde, přestože ho poškozená vyzývala, aby odešel a z bytu ho vystrkovala,

t e d y

neoprávněně vnikl do obydlí jiného a užil při tomto činu násilí,

č í m ž s p á c h a l

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst.1, 2 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **šest (6) měsíců podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **jeden (1) rok**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích, dne 4. října 2010

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení : Yveta Moučková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 2. prosince 2010 Mgr. Karlem
Gubernacem jako samosoudcem v hlavním líčení t a k t o :

obžalovaný

XXX

nar. XXX, bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX2010 v době kolem XXXX hodin bez souhlasu a přes odpor XXX, kterou odstrčil ve vstupních dveřích, vnikl do jejího bytu v XXX a setrval zde, přestože ho poškozená vyzývala, aby odešel a z bytu ho vystrkovala,

t e d y

neoprávněně vnikl do obydlí jiného a užil při tomto činu násilí,

č í m ž s p á c h a l

přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst.1, 2 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 178 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **šest (6) měsíců podmíněně**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **jeden (1) rok**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný dne XXX2010 v době kolem XXX hodin bez souhlasu a přes odpor XXX, kterou odstrčil ve vstupních dveřích, vnikl do jejího bytu v XXX a setrval zde, přestože ho poškozená vyzývala, aby odešel a z bytu ho vystrkovala.

Obžalovaný žalovanou trestnou činností popíral, přičemž vypověděl, že do bytu v předchozím období za XXX vždy po dohodě docházel, v několika případech zde i přespal, incident vznikl tím, že byl ze strany své XXX verbálně i fyzicky napaden, a protože nechtěl, aby incident probíhal na schodišti domu, vstoupil do bytu, přičemž při vstupu žádné násilí ani vůči XXX, ani vůči čemukoli jinému nepoužil, naopak on byl XXX napaden kopy a vulgárnostmi, na což reagoval také vulgarismy, uvnitř bytu jej XXX vyzvala k opuštění bytu slovy „vypadni“, čemuž vyhověl a byt opustil, incident podle jeho názoru trval maximálně 1 minutu. Obžalovaný dále poukázal na časté výkyvy nálady u XXX, aktuálně žijí odděleně již od XXX 2010, ovšem v průběhu doby se pokusili o obnovení vztahu, ještě v XXX 2010 krátce před projednávaným incidentem byli na společném výletě v XXX, dále poukázal na možnou souvislost jednání XXX s jeho snahou podílet se na péči o společného XXX, když s pravidelným kontaktem obžalovaného se XXX jsou ze strany XXX obžalovaného činěny podle situace obstrukce. Obžalovaný doplnil, že důvodem, proč vstoupil do bytu, byla jeho snaha řešit s XXX svůj kontakt se XXX, přičemž za XXX ten den přijel s tím, že jí půjčí na její žádost videokameru.

Vina obžalovaného je prokázána výpovědí svědkyně XXX, která vypověděla, že od XXX 2010 bydlí ve svém bytě společně se XXX, obžalovaný v tomto bytě, od kterého neměl nikdy klíče, několikrát přespal, naposledy v XXX 2010. Svědkyně dále vypověděla, že obžalovaný toho dne nabídl videokameru k pořízení záznamů společného XXX, kterou přivezl, přičemž na chodbě těsně před vchodem do jejího bytu mezi nimi došlo k verbální roztržce, při které převzala od obžalovaného jejich XXX, předala jej do bytu a následně při návratu k oblasti dveří ihned do obžalovaného strčila s cílem jej z bytu vystrčit, dále se snažila zavřít dveře od bytu tak, aby obžalovaný zůstal mimo byt, což se jí nepodařilo, protože obžalovaný jí ve dveřích přetlačil, snažila se ho současně odstrčit kopem nohou, obžalovaný vstoupil bez jejího souhlasu do bytu, kde následně pokračoval verbální konflikt, který částečně přešel do fyzického, kdy svědkyně, podle vlastního vyjádření, dostala „ XXX „ , následně svědkyně obžalovaného opakovaně vyzývala k opuštění bytu slovy „ vypadni „ , na což obžalovaný posléze zareagoval a byt opustil, incident podle

názoru svědkyně trval maximálně 10 minut. Svědkyně dále dodala, že před vchodem do bytu s obžalovaným řešila pouze souvislosti se zapůjčením videokamery, kontakt obžalovaného se XXX v té době, i v současné době, probíhá podle jejího názoru bez problémů, k předávání a převzetí XXX, obžalovaným, dochází před venkovním vchodem do domu, pravidelný režim návštěv bytu svědkyně ze strany obžalovaného není a nebyl stanoven.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1,2 tr. zákoníku, neboť neoprávněně vnikl do obydlí jiného a užil při tomto činu násilí, a to ve formě odstrčení svědkyně XXX dveřmi při jejich otevření. Není sporu o tom, že jakkoli XXX obžalovaného a svědkyně stále trvá a může trvat i nadále, přesto od XXX 2010 XXX společně nebydlí, přičemž svědkyně XXX k zajištění svého bydlení využívá byt ve svém osobním vlastnictví, kde bydlí společně se XXX. Je zřejmé, že návštěvy obžalovaného v bytě v průběhu odděleného soužití XXX, případně i několikeré přespání obžalovaného v tomto bytě, nezakládají právo obžalovaného vstupovat kdykoli do bytu XXX, a to i případně bez jejího souhlasu. Z výpovědí obou účastníků incidentu pak vyplývá, že dne XXX 2010 došlo k verbálnímu konfliktu mezi nimi již před vchodem do bytu svědkyně, obžalovaný chtěl, podle svého názoru, řešit se XXX otázky ohledně svého kontaktu XXX poté, co jí předal videokameru, kvůli které původně přijel, svědkyně naopak vypověděla, že kromě videokamery nic jiného s obžalovaným neřešila, naopak v důsledku verbálního napadení ze strany XXX žádný zájem o jeho návštěvu neměla a snažila se kontakt ukončit jeho vystrčením ze dveří do bytu a jejich následným zavřením, což se jí nepodařilo, přičemž byla obžalovaným ve dveřích přetlačena a ten se tak následně bez jejího souhlasu a proti její vůli v bytě pohyboval, opustil je až po několikeré výzvě. Obžalovaný sice tvrdil, že se jednalo o dohodnutou návštěvu u XXX, do bytu vstoupil proto, aby verbální incident se svědkyní neprobíhal dále na chodbě před bytem, přesto jakkoli obžalovaný nespatořoval ve svém jednání projev násilí, pak za situace, kdy objektivně probíhal na chodbě před vstupem do bytu mezi XXX verbální konflikt, tak po předchozích zkušenostech ze vzájemného vztahu (viz výpověď obou účastníků) bylo evidentní, že tento konflikt snadno může přerůst ve fyzickou potyčku, což se nakonec i stalo. Jakákoli svévolná aktivita obžalovaného, ať už dobře míněná, však za situace, kdy se nacházel před bytem v osobním vlastnictví XXX, hrozí protiprávností, protože i když lze chápat emocionální složitost vztahu obžalovaného a XXX, přesto za situace, kdy nelze dovodit zřejmé pozvání do bytu při odděleném soužití XXX, a to konkrétně do bytu, kde není vlastnický podíl druhého z nich, ani jiné právo, které by umožnilo obžalovanému byt užívat, si nelze vstup do bytu svévolně vynucovat a to pod jakoukoli záminkou, např. péče o XXX, domluva o čemkoli, atd.. Jediným východiskem pro obžalovaného je opustit byt, případně do něj ani nevstupovat. I když je za dané situace obžalovaný vystaven zcela reálné hrozbě šikany v případě vstupu do bytu XXX, kde bydlí navíc i XXX, nelze si takový vstup do bytu vynucovat. Je evidentní, že obžalovaný není kriminálně závadovou osobou, pouze řešil emočně vypjatou situaci svévolným a nepřijatelným způsobem. Obdobného, silového řešení, by se však obžalovaný měl do budoucna, zvláště po zkušenostech z XXX tak, jak uvedl, ve vlastním zájmu vyvarovat a důsledně respektovat faktický stav, jakkoli se může

jevit, s ohledem na chování svědkyně (viz společný výlet do XXX několik dnů před projednávaným incidentem, atd.), tento faktický stav ve vztahu obžalovaného a XXX jako nepřehledný. Minimálně oddělené bydlení a vlastnictví bytu svědkyně XXX je však, podle názoru soudu, dostatečně přehledné. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka přečinu, jako forma zavinění byl shledán úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr.zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr.zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání trestného činu, k osobě pachatele a jeho pohnutce. Přitěžující okolnosti nebyly shledány, polehčující okolností je dosavadní bezúhonnost, žádný faktický následek obžalovaný svým jednáním nezpůsobil, intenzita násilí při vstupu do bytu byla z jeho strany minimální. Po zhodnocení těchto skutečností dospěl soud k závěru, že v případě obžalovaného lze ukládat trest ryze výchovný, spíše symbolický, tedy podmíněný, trest byl ukládán v mezích hranice zákonné trestní sazby pro přečin podle § 178 odst. 1,2 tr. zákona (ohrožen trestní sazbou 6 měsíců až 3 roky), přičemž trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy 6 měsíců, byl shledán v projednávané věci přiměřeným, a to s nejkratší zkušební dobou 1 rok. Cílem trestu je totiž pouze pokus o částečné vymezení dílčích mantinelů v dalším průběhu vztahu XXX.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 2. prosince 2010

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení : Yveta Moučková

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 18. ledna 2011 v **trestní věci obžalovaného XXX, nar. XXX**, bytem Pardubice – XXX, stíhaného pro přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, takto:

Podle § 257 odst. 2 tr. řádu se trestní stíhání obžalovaného XXX, nar. XXX, pro skutek, podle něhož dne XXX bez souhlasu a přes odpor XXX, kterou odstrčil ve vstupních dveřích, vnikl do jejího bytu v XXX, a setrval zde, přestože ho poškozená vyzývala, aby odešel a z bytu ho vystrkovala, v čemž byl obžalobou spatřován přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku, se zřetelem k ustanovení § 11 odst. 1 písm. i) tr. řádu zastavuje.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Hradci Králové, pobočce v Pardubicích, předložil Okresní soud v Pardubicích spis sp.zn. 4T 162/2010 k rozhodnutí o odvolání obžalovaného XXX proti rozsudku téže spisové značky ze dne 2. prosince 2010, jímž byl obžalovaný uznán vinným přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 tr. zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání šesti měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu jednoho roku za jednání, jež je popsáno ve výrokové části tohoto usnesení.

Obžalovaný vedle vlastního odvolání zároveň v samostatném podání koncipovaném jeho obhájcem navrhl zastavení trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 163 tr. řádu, a to z důvodu, že jeho XXX, nar. XXX, vzala zpět svůj souhlas s trestním stíháním obžalovaného a v trestním stíhání nelze za daných okolností pokračovat.

Zároveň obžalovaný přiložil písemné prohlášení XXX ze dne 29.12.2010, v němž uvádí, že v mezidobí se vztahy mezi ní a manželem urovnaly, resp. se o to snaží, a nemá proto zájem, aby XXX byl v této trestní věci dále stíhán. Výslovně uvádí, že bere zpět svůj souhlas s trestním stíháním svého XXX ve výše uvedené trestní věci a tuto skutečnost dává touto cestou na vědomí soudu. Toto podání také poškozená XXX podepsala (č.l. 37 spisu).

Podle ustanovení § 163 odst. 1 tr. zákoníku trestní stíhání pro trestný čin porušování domovní svobody (§ 178 tr. zákoníku) proti tomu, kdo je nebo v době spáchání činu byl ve vztahu k poškozenému manželem, lze zahájit a v již zahájeném trestním stíhání pokračovat pouze se souhlasem poškozeného.

Podle § 11 odst. 1 písm. i) tr. řádu trestní stíhání nelze zahájit a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno, je-li trestní stíhání podmíněno souhlasem poškozeného a souhlas nebyl dán nebo byl vzat zpět.

Podle § 257 odst. 2 tr. řádu shledá-li odvolací soud, že tu je některá z okolností uvedených v § 11 odst. 1 písm. a), b), i), která nastala až po vyhlášení napadeného rozsudku, rozhodne, aniž by napadený rozsudek zrušil, o zastavení trestního stíhání.

Protože poškozená XXX po vyhlášení napadeného rozsudku vzala svůj souhlas s trestním stíháním XXX zpět, krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto usnesení.

Krajský soud na závěr považuje za vhodné podotknout, že obhájce obžalovaného precizním způsobem připravil podklady pro vydání tohoto rozhodnutí (viz č.l. 37, 38 spisu).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

V trestním stíhání by bylo pokračováno, pokud by obžalovaný do tří dnů od doby, kdy mu bylo usnesení o zastavení trestního stíhání oznámeno, prohlásil, že na projednání věci trvá.

V Pardubicích dne 18. ledna 2011

JUDr. Aleš Holík, v.r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Pavel Pelák

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

ČESKÁ REPUBLIKA

T R E S T N Í P Ř Í K A Z

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 12. listopadu 2014 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX,

nar. XXX, trvale bytem XXX
XXX,

je vinen, že

dne XXX 2014 v době kolem XXX hodin řídil, nepřipoután bezpečnostním pásem, své osobní motorové vozidlo zn. XXX, po silnici č. XXX ve směru od obce XXX na obec XXX, kde u km XXX v lesním úseku za mírnou pravotočivou zatáčkou na přímém úseku komunikace na mokré vozovce neadekvátně reagoval na vběhnutí srny na vozovku z jeho pravé strany tím, že strhl řízení vozidla vlevo do protisměru a následně vpravo, čím uvedl vozidlo do smyku, ve kterém vyjel vpravo mimo komunikaci a narazil levou stranou vozidla do skupiny vzrostlých stromů, přičemž uvedeným jednáním jako řidič porušil ustanovení § 4 písm. a), § 4 písm. b), 6 odst. 1 písm. a) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a při dopravní nehodě utrpěli zranění řidič XXX a dále jeho spolujezdec **XXX**, nar. XXX, sedící nepřipoután bezpečnostním pásem na pravém předním sedadle, který utrpěl zranění spočívající v tržné ráně hlavy a pravého předloktí, a dále ve zlomenině vřetenní kosti vlevo, jež si vyžádala operativní zákrok a hospitalizaci v době od XXX 2014 do XXX 2014, přičemž tímto zraněním byl omezen na běžném způsobu života v délce nad 42 dnů,

a to nemožností používat a následně zatěžovat levou ruku při běžných denních činnostech,

tedy

z nedbalosti způsobil jinému těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **šest (6) měsíců podmíněně.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **jeden (1) rok.**

P o u ě n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích, dne 12. listopadu 2014

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Yveta Moučková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 6. ledna 2015 Mgr. Karlem Governacem jako samosoudcem v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX

nar. XXX, trvale bytem XXX
XXXX,

je vinen, že

dne XXX. 2014 v době kolem XXX hodin řídil, nepřipoután bezpečnostním pásem, své osobní motorové vozidlo zn. XXX, po silnici čXXX ve směru od obce XXX na obec XXX, kde u km XXX v lesním úseku za mírnou pravotočivou zatáčkou na přímém úseku komunikace na mokré vozovce neadekvátně reagoval na vběhnutí srny na vozovku z jeho pravé strany tím, že strhl řízení vozidla vlevo do protisměru a následně vpravo, čím uvedl vozidlo do smyku, ve kterém vyjel vpravo mimo komunikaci a narazil levou stranou vozidla do skupiny vzrostlých stromů, přičemž uvedeným jednáním jako řidič porušil ustanovení § 4 písm. a), § 4 písm. b), 6 odst. 1 písm. a) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a při dopravní nehodě utrpěli zranění řidič XXX a dále jeho spolujezdec **XXX**, nar. XXX, sedící nepřipoután bezpečnostním pásem na pravém předním sedadle, který utrpěl zranění spočívající v tržné ráně hlavy a pravého předloktí, a dále ve zlomenině vřetenní kosti vlevo, jež si vyžádala operativní zákrok a hospitalizaci v době od XXX 2014 do XXX 2014, přičemž tímto zraněním byl omezen na běžném způsobu života v délce nad 42 dnů, a to nemožností používat a následně zatěžovat levou ruku při běžných denních činnostech,

tedy

z nedbalosti způsobil jinému těžkou újmu na zdraví,

čímž spáchal

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **šest (6) měsíců podmíněně.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odkládá na zkušební dobu v trvání **jeden (1) rok.**

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný dne XXX 2014 v době kolem XXX hodin řídil své osobní motorové vozidlo zn. XXX po silnici č. XXX ve směru od XXX na obec XXX, kde u km XXX v lesním úseku za mírnou pravotočivou zatáčkou na přímém úseku komunikace na mokré vozovce neadekvátně reagoval na vběhnutí srny na vozovku z jeho pravé strany tím, že strhl řízení vozidla vlevo do protisměru a následně vpravo, čím uvedl vozidlo do smyku, ve kterém vyjel vpravo mimo komunikaci a narazil levou stranou vozidla do skupiny vzrostlých stromů, přičemž uvedeným jedním jako řidič porušil ustanovení § 4 písm. a), § 4 písm. b), 6 odst. 1 písm. a) a § 18 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, a při dopravní nehodě utrpěli zranění řidič XXX a dále jeho spolujezdec **XXX**, nar. XXX, sedící nepřipoután bezpečnostním pásem na pravém předním sedadle, který utrpěl zranění spočívající v tržné ráně hlavy a pravého předloktí, a dále ve zlomenině vřetenní kosti vlevo, jež si vyžádala operativní zákrok a hospitalizaci v době od XXX 2014 do XXX 2014, přičemž tímto zraněním byl omezen na běžném způsobu života v délce nad 42 dnů, a to nemožností používat a následně zatěžovat levou ruku při běžných denních činnostech.

Obžalovaný žalovanou trestnou činností a zavinění dopravní nehody v přípravném řízení i u hlavního líčení zcela doznal, dále poukázal na svoji osobní situaci, má stále zaměstnání, k dopravě do zaměstnání nutně potřebuje řidičský průkaz, má v péči XXX, zmínil svoje vlastní zranění při projednávané dopravní nehodě a to, že do současné doby neměl nikdy problém na úseku dopravy. Vina obžalovaného je, kromě jeho plného doznání, prokázána výpovědí svědka poškozeného XXX, který potvrdil, že na cestě ze zaměstnání mírně přšelo, na přímém úseku jim do cesty vběhla srna, na kterou řidič, obžalovaný, reagoval vyhnutím vlevo a vpravo, přesto došlo k bočnímu střetu se zvířetem a následnému smyku jejich vozidla, které následně havarovalo mimo vozovku nárazem do stromu, dále se svědek poškozený vyjádřil ke způsobným zraněním, když měl za to, že se před jízdou připoutal bezpečnostním pásem, potvrdil hospitalizaci v nemocnici v trvání 4 dny, XXX i to, že je stále v pracovní neschopnosti, pracuje jako XXX, byť sebeobsahu zvládl ihned po svém návratu z nemocnice, užíval pouze léky proti bolesti. Charakter a rozsah zranění poškozeného je, kromě výpovědi tohoto svědka, prokázán lékařskými zprávami a zejména znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství, který byl podle § 211 odst. 5 tr. řádu při hlavním líčení čten. Z tohoto znaleckého posudku znalce MUDr. Pavla Ťoupalíka, Ph.D. vyplývá, že poškozený XXX utrpěl při dopravní nehodě nitrokloubní zlomeninu levého zápěstí postihující dolní konec vřetenní kosti s výrazným posunem, dále četné tržné a řezné rány, poranění si vyžádalo léčbu nejméně do XXX 2014, XXX, zranění poškozeného svědčí pro závěr, že nebyl v době dopravní nehody připoután bezpečnostním pásem, při jeho použití by bylo možné předpokládat charakter zranění ve formě lehké újmy na zdraví. Okolnosti dopravní nehody jsou pak blíže zadokumentovány protokolem o nehodě v silničním provozu a zpracovanou fotodokumentací. Z odborného vyjádření znalce Bc. Pýchy vyplývá, že technický stav vozidla řízeného obžalovaným nebyl příčinou vzniku dopravní nehody, rychlost jízdy obžalovaného byla na začátku smýkání nejméně 77,8 km/hodinu, pozice bezpečnostních pásů nesvědčí pro závěr, že by byl obžalovaný a jeho spolujezdec připoutáni.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednáním, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku, neboť z nedbalosti jinému (XXX) způsobil těžkou újmu na zdraví. V případě obžalovaného se pak nejednalo o porušení důležité povinnosti, protože jel úsekem povolenou rychlostí (77,8 km/hod) a nebylo zjištěno nic, co by mu bylo možné jako porušení důležité povinnosti vytknout, způsob reakce na náhlou překážku (srnu) není možné obžalovanému nijak vytýkat, stejně jako jeho případné nepřipoutání bezpečnostním pásem, protože nepřipoutání bezpečnostním pásem řidiče nemělo absolutně žádný vliv na vznik kolizní situace a reakce na běžící zvíře, či jakoukoli náhlou překážku na silnici, je čistě instinktivní záležitostí, každý řidič reaguje intuitivně a není možné zpětně hodnotit, jak měl či mohl reagovat jinak. V tomto smyslu tak popis skutku v návrhu na potrestání neúměrně rozšiřuje domnělá pochybení na straně obžalovaného. Obžalovanému lze totiž, podle názoru soudu, vytknout pouze to, že za snížené viditelnosti (tma) a zhoršených povětrnostních podmínek (mrholení) jel při výjezdu z lesního úseku na přímém úseku mezi loukami, kde lze předpokládat výskyt srnčí, rychlostí sice povolenou, přesto takovou, která mu neumožnila v dostatečném předstihu reagovat na tuto náhlou, avšak nikoli

neočekávatelnou, překážku v silničním provozu, musel tedy reagovat impulsivně a s vyšším rizikem, které se následně projevilo v nastalé kolizní situaci a dopravní nehodě, při které si sám obžalovaný způsobil vážnou újmu na zdraví a takovou újmu způsobil i spolujezdci. U poškozeného XXX je pak významný podíl spoluzavinění za následek vzniklý při dopravní nehodě ve formě absence užití bezpečnostního pásu ve smyslu závěru znalce z oboru soudního lékařství a také odborného vyjádření znalce Bc. Pýchy. Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka přečinu, jako forma zavinění byla shledána nedbalost nevědomá podle § 16 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Společenská škodlivost činu pro společnost byla v zákonem předpokládané míře naplněna. Charakter zranění poškozeného pak spolehlivě naplňuje znak déle trvající poruchy zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku (podstatně delší porucha zdraví než 6 týdnů), byť vlastní sebeobsluhu již poškozený zvládl bez problémů ihned po návratu z nemocnice, tedy cca 1 týden po dopravní nehodě, významné omezení lze pak spatřovat především v minimální hybnosti levé končetiny po dobu nejméně 6 týdnů, když rehabilitace a pracovní neschopnost poškozeného stále trvá.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání tr. činu a k osobě pachatele. Obžalovaný se dopustil nedbalostního trestného činu v oblasti dopravy nižšího stupně společenské nebezpečnosti, způsobený následek v podobě zranění poškozeného není významný, navíc u tohoto poškozeného je významný podíl spoluzavinění za následek ve formě jeho zranění, protože při užití bezpečnostního pásu by s vysokou pravděpodobností utrpěl toliko lehkou újmu na zdraví, jak je patrné ze závěru znaleckého posudku z oboru soudního lékařství. K osobě obžalovaného nebylo zjištěno negativních zpráv, jedná se o zcela bezúhonnou osobu, ze zaměstnání je kladně hodnocen, v evidenční kartě řidiče nemá záznam, polehčuje mu tak dosavadní řádný život, plné doznání, upřímná lítost. Po zhodnocení těchto skutečností dospěl soud k závěru, že obžalovanému lze ukládat takřka nejmírnější trest podmíněný, přičemž s ohledem na aktuální výši trestní sazby pro přečin podle § 147 odst. 1 tr. zákoníku (ohrožen sazbou až 2 roky), soud ukládal trest ve výši $\frac{1}{4}$ této zákonné trestní sazby, tedy v délce 6 měsíců, se stanovením nejkratší zkušební doby 1 rok. Důvod pro uložení trestu zákazu činnosti pak soud, shodně jako v rozhodnutí trestním příkazem, neshledal, protože obžalovaný potřebuje řidičské oprávnění k dopravě do zaměstnání, k péči o XXX, ale zejména proto, že následek v podobě zranění poškozeného XXX si tento poškozený způsobil svým zásadním spoluzaviněním, když nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem, a také proto, že některé povinnosti, které byly obžalovanému v návrhu na potrestání kladeny za vinu, nesouvisí s příčinou nehodového děje (bezpečnostní pás), případně je nelze vůbec klást obžalovanému za vinu (neadekvátní reakce na vběhnutí srny) a obžalovaný je tak, podle názoru soudu, na samé hranici trestní odpovědnosti za pochybení, kterého se při své jízdě dopustil.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli

výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 6. ledna 2015

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení : Yveta Moučková

ČESKÁ REPUBLIKA

T R E S T N Í P Ř Í K A Z

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 7. listopadu 2011 podle § 314e odst. 1 tr. ř. následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX,

nar. XXX, trv. bytem XXX

je vinen, že

dne XXX 2011 v době mezi XXX a XXX hodin řídil v obci XXX, okr. Pardubice, z XXX v ul. XXX po předchozím požití alkoholu a v době, kdy byl tímto ovlivněn, motorové vozidlo XXX, v ul. XXX byl kontrolován hlídkou PČR, dechovou zkouškou byl u něj naměřen obsah alkoholu v dechu ve výši 1,89 ‰, tedy nebyl schopen bezpečného řízení motorového vozidla,

t e d y

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky činností, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

č í m ž s p á c h a l

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu za použití § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výši dvaceti denních sazeb po 750,-Kč, tedy **15.000,-Kč** (patnáct tisíc) a pro případ, že by nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, se stanoví podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v délce trvání **tři (3) měsíce**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti ve formě zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání **dva (2) roky**.

P o u ě n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích, dne 7. listopadu 2011

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení : Yveta Moučková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 16. února 2012 Mgr. Karlem
Gubernacem jako samosoudcem v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX,

nar. XXX v XXX, trv. bytem XXX

je vinen, že

dne XXX2011 v době mezi XXX a XXX hodin řídil v obci XXX, okr. XXX, z XXX po
předchozím požití alkoholu a v době, kdy byl tímto ovlivněn, motorové vozidlo XXX, v ul.
XXX byl kontrolován hlídkou PČR, dechovou zkouškou byl u něj naměřen obsah alkoholu
v dechu ve výši 1,89 ‰, tedy nebyl schopen bezpečného řízení motorového vozidla,

t e d y

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky činnost,
při které by mohl ohrožit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku,

č í m ž s p á c h a l

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výši dvaceti denních sazeb po 750,-Kč, tedy **15.000,-Kč** (patnáct tisíc) a pro případ, že by nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, se stanoví podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v délce trvání **tři (3) měsíce**.

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se ukládá trest zákazu činnosti ve formě zákazu řízení všech motorových vozidel v délce trvání **dva (2) roky**.

O d ů v o d n ě n í :

Z důkazů provedených v hlavním líčení považoval soud za prokázané, že obžalovaný dne XXX 2011 v době mezi XXX a XXX hodin řídil v obci XXX, okr. Pardubice, z XXX po předchozím požití alkoholu a v době, kdy byl tímto ovlivněn, motorové vozidlo XXX, v ul. XXX byl kontrolován hlídkou PČR, dechovou zkouškou byl u něj naměřen obsah alkoholu v dechu ve výši 1,89 ‰, tedy nebyl schopen bezpečného řízení motorového vozidla.

Obžalovaný trestnou činnost popíral, v přípravném řízení nevypovídal, u hlavního líčení vypověděl, že byl u XXX, kde požil alkohol, následně šel do svého vozidla, aby si zavolal taxi, protože ve vozidle měl svůj mobilní telefon a doklady, přičemž se posadil do vozidla a během 2 minut přijela hlídka Policie ČR, která jej následně začala kontrolovat s tím, že měl vozidlo řídit, což nebyla pravda, ani v restauraci v XXX ten večer nebyl.

Vina obžalovaného je prokázána výpovědí svědků, zasahujících policistů XXX a XXX a listinnými důkazy. Svědek XXX a XXX vypověděli v zásadě shodně, že při hlídkové činnosti v obci XXX se zaměřili mimo jiné na okolí místní restaurace z důvodu možného odcizení motorových vozidel, která tam byla zaparkována, při této příležitosti zaregistrovali otevření vozidla XXX dálkovým ovladačem a následné nastoupení jedné osoby s kšiltovkou, z důvodu možného ovlivnění řidiče alkoholem se rozhodli vozidlo sledovat, přičemž poté, co za vozidlem vyjeli s odstupem asi 50 m, začalo pronásledované vozidlo prudce zvyšovat rychlost své jízdy, aby poodjelo hlídky na vzdálenost asi 100 m, přičemž následně prudce zabočilo bez světelné signalizace z hlavní silnice doprava, v důsledku čehož hlídka ztratila vozidlo z dohledu asi na 3 vteřiny, kdy k zatáčce přijela, na hlavní komunikaci se již vozidlo nenacházelo, bylo ihned zaregistrováno v boční ulici ve vzdálenosti asi 20 m od hlavní komunikace se zhasnutými světly a vypnutým motorem při pravé krajnici a uvnitř na pozici řidiče seděl obžalovaný, v místě bylo zapnuté pouliční osvětlení, jednalo se o totožné vozidlo, které odjíždělo z parkoviště před místní XXX a současně totéž vozidlo, které hlídka pronásledovala, v jeho okolí se žádné jiné vozidlo ani jiná osoba, kromě obžalovaného, nenacházela, brzdy u vozidla byly vlažné, svědci dále popsali způsob kontroly obžalovaného, včetně jeho nespolupráce, kdy se podrobil po několikeré výzvě pouze jedné dechové zkoušce, přitom byl pod vlivem alkoholu, což bylo patrné z jeho dechu, ale i z pohybu a verbálního projevu, na místě se obžalovaný

vyjadřoval pouze tak, že vozidlo neřídil, smysluplnější komunikace kromě vulgarit schopen nebyl. Průběh zákroku je do značné míry dokumentován i obrazovým a zvukovým záznamem, který byl při hlavním líčení k důkazu proveden, a který podporuje výpověď obou svědků co do průběhu zákroku vůči obžalovanému v době, kdy byl obžalovaný hlídkou kontrolován. Svědek XXX současně potvrdil, že v době předcházející kontrole obžalovaného předmětnou ulici při průjezdu obcí kontrolovali, žádné vozidlo se v komunikaci nenacházelo. Svědkové dále dodali, že po ukončení zákroku ještě v dohledu vozidla obžalovaného zůstali, přičemž následně se na místo dostavilo vozidlo taxislužby, kterým obžalovaný pravděpodobně odjel, protože po jeho odjetí vůz XXX opětovně zkontrolovali, obžalovaný se v něm ani v jeho blízkosti již nenacházel, vozidlo taxislužby odjelo směrem do XXX. Obsah alkoholu v krvi obžalovaného je patrný ze záznamu o dechové zkoušce ze dne XXX 2011 v čase XXX hodin se zjištěnou hodnotou 1,89 promile alkoholu. Z oznámení o přestupku vyplývá, že obžalovaný jej odmítl podepsat, z potvrzení o zadržení řidičského průkazu obžalovaného je zřejmé, že jej podepsal a vyjádřil se písemně v tom smyslu, že nesouhlasí, protože vozidlo neřídil.

Obhajoba obžalovaného tak byla, podle názoru soudu, spolehlivě vyvrácena výpovědí svědků. Není pochyb o tom, že oba svědci, službu konající policisté, zaregistrovali nástup obžalovaného do jeho vozidla XXX před restaurací v XXX, přitom není rozhodné, kolik vozidel se momentálně před XXX nacházelo a zda jsou v jejím okolí stromy či nikoli, podstatné je, že obžalovaný nastoupil do vozidla sám (a sám v něm byl rovněž při následné kontrole zjištěn) a s vozidlem se rozjel směrem ke svému domovu, tedy směrem na XXX, přičemž ihned po zjištění, že se za ním rozjelo vozidlo Policie ČR, které mohl v reakci na své vyjetí od XXX a následný rychlý start tohoto vozidla za ním, předpokládat, prudce zvýšil rychlost ve snaze tomuto vozidlu ujet, což se mu zčásti s ohledem na výkonnější motor svého vozidla také podařilo, aby následně prudce zatočil z hlavní komunikace na účelovou komunikaci v zástavbě, kde okamžitě vypnul motor a zhasnul světla a zastavil v krátké vzdálenosti od hlavní komunikace (přibližně 20 m), což byl manévr, který mohl zvládnout bezpečně za 3 vteřiny, na které se ztratil hlídce z dohledu právě díky svému prudkému odbočení z hlavní komunikace. Při následné kontrole, jak vyplývá z obrazového i zvukového záznamu, se choval k hlídce Policie ČR arogantně, nespolupracoval, míra jeho ovlivnění alkoholem byla značná, což koresponduje s provedenou dechovou zkouškou. Oznámení o přestupku nepodepsal, podepsal pouze potvrzení o zadržení řidičského oprávnění na místě, kde s postupem nesouhlasil a uvedl, že vozidlo neřídil. Vyhubavý přístup obžalovaného k prováděným úkonům Policie ČR je patrný již ze zmíněného obrazového a zvukového záznamu Policie ČR. Za zmínku stojí i skutečnost, že nikomu z přítomných službu konajících policistů, svědků na místě kontroly, se obžalovaný ani slůvkem nezmněl o tom, že by byl u svého známého XXX na návštěvě, případně že by tam byl i XXX, který měl z místa krátce předtím odjet na jízdním kole, případně že by si obžalovaný šel přivolat taxi do vozidla, kde předtím od XXX hodiny měly zůstat jeho doklady a mobilní telefon, nehledě ke skutečnosti, že brzdové kotouče vozidla obžalovaného nebyly studené, těžko by je jinak, než bezprostředně předchozí jízdou, zahříval. Tato skutečnost, ve spojení s provedenými důkazy, pak soud nemohla vést k jinému závěru než takovému, že výpověď obžalovaného je zcela nevěrohodná a smyšlená verze události, jejíž konstrukci se obžalovaný věnoval v rámci své přípravy

k hlavnímu líčení soudu, neboť v přípravném řízení výpověď odmítl.

S ohledem na provedené dokazování soud považoval navržené doplnění dokazování ze strany obžalovaného za nadbytečné, tedy nevhodné, proto jej neprovedl. Zprávu evidence motorových vozidel k možnému jinému zaregistrovanému vozidlu XXX v obci XXX proto, že do vozidla před restaurací byl viděn vstupovat obžalovaný, který byl následně pronásledován a po svém zastavení rovněž kontrolován, výslechy případných známých obžalovaného, tedy XXX a XXX proto, že tyto výpovědi s odstupem 5 měsíců od projednávaného skutku, případně jakékoli jiné výpovědi svědků z řad známých obžalovaného, by nemohly nic změnit na skutečnostech, které jsou již prokázány v řízení provedenými důkazy, s velkou mírou pravděpodobnosti by tyto výpovědi musely být vyhodnoceny jako ryze účelové a to s cílem podpořit smyšlenou verzi obžalovaného. Ostatně takových svědků k „dovědění“ nejrůznějších možných událostí z toho večera by si mohl obžalovaný zajistit i mnohem více, podle názoru soudu je však zcela nevhodné takové svědky vyslýchat, protože věrohodnost soudem slyšených svědků není nijak snížena, navíc výpovědi těchto svědků, společně s ostatními provedenými důkazy, tvoří souhrn důkazů, které byly ve věci provedeny, a které, podle názoru soudu, bezpečně vyvrací obhajobu obžalovaného.

Po provedeném dokazování tedy dospěl soud k závěru, že se obžalovaný jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil, přičemž tímto jednáním naplnil po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonné znaky přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 tr. zákoníku, protože vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku, když řídil motorové vozidlo pod vyšším vlivem alkoholu (nejméně 1,89 promile). Naplněna byla objektivní i subjektivní stránka trestného činu, jako forma zavinění byl shledán úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku. Společenská škodlivost přečinu byla pak v zákonem předpokládané míře naplněna. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z § 38 odst. 1 a § 39 odst. 1 tr. zákoníku, bylo přihlédnuto ke způsobenému následku, okolnostem případu i způsobu spáchání tr. činu a k osobě pachatele a jeho pohnutce. Obžalovaný se dopustil úmyslného trestného činu menšího stupně společenské škodlivosti, žádný následek, svým jednáním nezpůsobil, v evidenční kartě řidiče má několik záznamů především za nedovolené překročení rychlosti, ovšem z r. 2004 i za jízdu motorovým vozidlem pod vlivem alkoholu. K odsouzení za trestný čin podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zákona ze dne 22.12.2005 Okresním soudem v Pardubicích pod sp. zn. 22T 54/2005 s ohledem na časový odstup soud jako k okolnosti přitěžující nepřihlížel, polehčující okolnosti však nejsou shledány žádné. Po zhodnocení těchto skutečností dospěl soud k závěru, že v daném případě lze ukládat jako trest přiměřený trest peněžitý, obžalovaný je zaměstnán s pravidelným příjmem, navíc disponuje osobním vozidlem, nemá žádnou vyživovací povinnost. Současně soud považoval za vhodné a nezbytné ukládat i trest zákazu řízení podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku, a to v délce 2 roky, protože obžalovaný hrubým způsobem porušil předpisy na úseku dopravy a trestné činnosti se dopustil v souvislosti s řízením motorového vozidla, přičemž z jeho evidenční karty řidiče je zřejmé, že má velké a dlouhodobé problémy s respektováním základních pravidel na úseku dopravy, ostatně

tento poznatek, tedy absence základního respektu k dodržování pravidel ze strany obžalovaného, je patrná i z tohoto trestního řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od jeho doručení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 16. února 2012

Mgr. Karel Governac, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení : Yveta Moučková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 10. dubna 2012 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Holíka a soudců Mgr. Romana Drahného a JUDr. Pavla Peláka **odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX, trvale bytem XXX a odvolání státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Pardubicích** proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 6. února 2012, č.j. 20T 62/2010-122, a rozhodl takto:

*Z podnětu odvolání obžalovaného a státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr. řádu **zrušuje ve výroku o trestu** a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se nově rozhoduje tak, že obžalovanému XXX se za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal výrok o vině v napadeném rozsudku nezměněn, **ukládá** za tento trestný čin a dále za trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. e) tr. zákona, kterým byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 25.1.2010, č.j. 29T 102/2008-331, který nabyl právní moci dne 27.4.2011, podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **souhrnný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a tři měsíců.***

*Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **čtyř (4) let** a nad obviněným se současně vyslovuje **dohled.***

*Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu se obviněnému dále **ukládá trest zákazu pobytu v obvodu města Pardubice v trvání tří (3) let.***

*Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku se zároveň **zrušuje** výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 25.1.2010, č.j. 29T 102/2008-331, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.*

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem uznal okresní soud obžalovaného XXX vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, jehož se podle skutkových zjištění okresního soudu obžalovaný dopustil tak, že

dne XXX2010 v době od XXX hodin do XXX hodin na XXX odcizil 6ks řasenky XXX v celkové hodnotě 1.794,- Kč, 1 ks parfému XXX v hodnotě 439,-Kč a 3 ks Make up XXX v hodnotě 1.250,- Kč, vše v hodnotě 3.490,- Kč ke škodě společnosti DM – XXX - drogerie markt s.r.o. se sídlem v XXX,

a tohoto jednání se dopustil, přestože byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chomutově pod sp.zn. 6 T 98/2005 ze dne 17.8.2009 (právní moc 17.8.2009) pro trestný čin krádeže dle § 247 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením do věznice s dozorem .

Okresní soud uložil obžalovanému za tento přečin podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu čtyř let a nad obžalovaným současně vyslovil dohled. Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314 odst. 2 tr. zákoníku okresní soud dále uložil obžalovanému (v textu nepřesně uvedeno obviněnému) trest zákazu pobytu v obvodu města Pardubice v trvání tří let.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které směřovalo do výroku o trestu. V písemném podání uvedl, že předmětnou trestnou činnost spáchal v roce 2010, k trestné činnosti se doznal a od té doby žádný přečin nespáchal. Má zato, že trest odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu čtyř let je nepřiměřeně vysoký a navrhuje, aby odvolací soud zvážil tuto jeho námitku a uložil mu mírnější trest. K veřejnému zasedání před krajským soudem se obžalovaný nedostavil. Krajskému soudu byla sice v den konání veřejného zasedání doručena kopie potvrzení o pracovní neschopnosti, vystavené dne 6.4.2012 praktickou lékařkou XXX, ordinace XXX s tím, že předpokládaná doba léčení je jeden týden, avšak obžalovaný výslovně nepožádal o odročení veřejného zasedání a z předložené zprávy také není patrné, že by ze zdravotního hlediska nebyl schopen se k veřejnému zasedání dostavit. Krajský

soud proto projednal odvolání obžalovaného v jeho nepřítomnosti, když obsah jeho odvolání v průběhu jednání předseda senát přečetl.

Proti rozsudku okresního soudu podala v zákonné lhůtě v neprospěch obžalovaného odvolání také státní zástupkyně. Její odvolání směřovalo rovněž do výroku o trestu. Poukázala na skutečnost, že obžalovaný se nyní projednávané trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení, kdy byl Okresním soudem v Litoměřicích pod sp.zn. 3T 322/2004 pro trestný čin krádeže podle § 247 odst.1 písm. a), b), e) tr. zákona odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody ve výměře jednoho roku se zkušební dobou do 2.11.2007, trest mu byl nařízen na 1.2.2008 (změněn na nepodmíněný trest) a dne XXX 2009 pod sp.zn. 3PP 37/2009 byl podmíněn propuštěn se zkušební dobou v délce tří let a nad odsouzeným byl vysloven dohled. Obžalovaný má v rejstříku trestů celkem 10 záznamů, dopouští se převážně majetkové trestné činnosti, jedná se tudíž o speciální recidivu. Je zřejmé, že uložením pouze výchovných trestů nebylo obžalovanému zabráněno v páchání další trestné činnosti, naopak se trestné činnosti dopouštěl bez delšího časového odstupu průběžně od XXX 1998 až do současnosti, tedy do XXX 2010. Uložení pouze podmíněného trestu odnětí svobody by se u obžalovaného minulo účinkem. Takový trest by nebyl varováním před pácháním dalších trestných činů a nepřesvědčil by obžalovaného od neodvratitelnosti trestu a o jeho negativních důsledcích. Trest by v tomto případě nepůsobil výchovně. Státní zástupkyně navrhuje, aby krajský soud rozsudek okresního soudu zrušil ve výroku o trestu a uložil obžalovanému trest nepodmíněný.

Státní zástupce krajského státního zastupitelství, intervenující při veřejném zasedání před krajským soudem, rovněž navrhl, aby obžalovanému byl uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, jehož výši ponechal na úvaze soudu. Připomenul, že je na místě uložit obžalovanému souhrnný trest ve vztahu k trestnímu příkazu, vydanému Okresním soudem v Chomutově dne 25.1.2010, který obžalovaný převzal dne XXX2011. V podrobnostech se státní zástupce odkázal na podané odvolání.

Z podnětu podaných odvolání přezkoumal krajský soud podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost oddělitelného výroku o trestu, vůči němuž podaná odvolání směřovala, jakož i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k těmto závěrům:

Řízení předcházející napadenému rozsudku proběhlo v souladu s trestním řádem a nebylo zatíženo relevantními procesními vadami. Orgány přípravného řízení i okresní soud respektovaly ustanovení trestního řádu zajišťující právo na obhajobu obžalovaného, jakož i ustanovení směřující k objasnění věci a upravující realizaci jednotlivých důkazů. Pro přezkoumání výroku o vině (pokud jde o skutková zjištění a právní kvalifikaci stíhaného jednání) neshledal krajský soud důvody, které by vedly k rozšíření jeho přezkumné činnosti ve smyslu § 254 odst. 2 tr. řádu.

Krajský soud plně souhlasí s argumentací intervenujícího státního zástupce, podle něhož je v dané trestní věc nezbytné uložit souhrnný trest a to ve vztahu

k trestnímu příkazu Okresního soudu v Chomutově shora citovanému, který obžalovaný převzal dne 18.4.2011 a jenž nabyl právní moci dne 27.4.2011, neboť nyní projednávané trestné činnosti se obžalovaný dopustil ještě před tím, než mu byl tento trestní příkaz doručen. Obsah tohoto trestního příkazu ze dne 21. května 2010 č.j. 29T 102/2008-331 konstatoval krajský soud k důkazu z připojeného spisu Okresního soudu v Chomutově téže spisové značky. Tímto trestním příkazem byl obžalovanému za trestný čin krádeže podle § 247 odst.1 písm. e) tr. zákona (zpětnost ve vztahu k § 247 odst. 1 písm. a), b), e) tr.zákona) uložen trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu dvou roků.

Při ukládání souhrnného trestu pak krajský soud zvažoval obsah obou podaných odvolání. Pokud jde o odvolání státní zástupkyně, odvolací soud je si vědom toho, že skutečnosti v něm uvedené by mohly reálně odůvodnit uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody. V tomto směru je tedy posuzovaná trestní věc z hlediska druhu trestu hraniční. Na druhé straně zvažoval krajský soud i další okolnosti, včetně doznání obžalovaného, projevenou lítost, jakož i skutečnost, že k faktické škodě v důsledku jednání obžalovaného nedošlo, neboť, jak se konstatuje ve vyjádření poškozené organizace „odcizené zboží bylo následně vráceno nepoškozené zpět do prodeje“ (č.l. 12 spisu). Zejména pak krajský soud vzal v úvahu delší časový odstup od spáchané trestné činnosti (XXX 2010).

Za této situace dospěl krajský soud - ve shodě s okresním soudem – k závěru, že lze ještě obžalovanému uložit trest odnětí svobody podmíněně odložený. Tento trest byl obžalovanému uložen jako trest souhrnný, přičemž za přiměřený považuje odvolací soud trest odnětí svobody v délce jednoho roku a tří měsíců, tedy trest poněkud přísnější, než uložil obžalovanému okresní soud. Uložený trest odnětí svobody krajský soud podmíněně odložil na zkušební dobu čtyř let a nad obžalovaným vyslovil dohled. Zároveň uložil obžalovanému také trest zákazu pobytu. Podle názoru krajského soudu takto uložený trest odpovídá hlediskům, jež jsou uvedena v ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku a zohledňuje všechny rozhodné skutečnosti. Obžalovaný po dobu čtyř let bude povinen podrobovat se stanovenému dohledu a žít řádným životem, neboť v opačném případě by mu hrozilo, že podmíněně odložený trest odnětí svobody v délce jednoho roku a tří měsíců vykoná ve věznicí. Délku zkušební doby pak odvolací soud stanovil s ohledem na trestní minulost obžalovaného, na níž zcela důvodně ve svém odvolání poukázala státní zástupkyně.

Z již uvedeného je zřejmé, že krajský soud nemohl vyhovět odvolání obžalovaného, který se domáhal uložení mírnějšího trestu. I tak byla obžalovanému ještě dána možnost, aby nemusel přímo vykonat nepodmíněný trest odnětí svobody, který mu zcela reálně hrozil. Obžalovaný by měl svým dalším chováním dokázat, že si dobrodiní tohoto rozhodnutí váží.

Z těchto důvodů rozhodl krajský soud tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3/ tr.řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 10. dubna 2012

JUDr. Aleš Holík, v.r.
předseda senátu

Zpracoval
JUDr. Pavel Pelák

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydala dne 18. října 2011 podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX

nar. XXX, trv. bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX2010 v době od XXX hodin do XXX hodin na prodejní ploše XXX odcizil 6ks řasenky XXX v celkové hodnotě 1.794,-Kč, 1 ks parfému XXX v hodnotě 439,-Kč a 3ks Make up XXX v hodnotě 1.250,-Kč, vše v hodnotě 3.490,-Kč ke škodě společnosti DM – XXX- drogerie markt s.r.o. se sídlem v XXX,

a tohoto jednání se dopustil, přestože byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chomutově pod sp.zn. 6 T 98/2005 ze dne 17.8.2009 (právní moc 17.8.2009) pro trestný čin krádeže dle § 247 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením do věznice s dozorem

tedy

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za čin spočívající v tom, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou, v posledních třech letech odsouzen

čímž spáchal

přečin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **jednoho (1) roku.**

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **čtyř (4) let** a nad obviněným se současně vyslovuje **dohled.**

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu se obviněnému dále ukládá trest zákazu pobytu v **obvodu města Pardubice** v trvání **tří (3) let.**

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 18. října 2011

Mgr. Tomáš Lipert, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Hana Králíčková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

J M Ě N E M R E P U B L I K Y

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 6. února 2012 Mgr. Tomášem Lipertem jako samosoudcem v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX

nar. XXX, trv. bytem XXX, t.č. bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX.2010 v době od XXX hodin do XXX hodin na prodejní ploše XXX odcizil 6ks řasenky XXX v celkové hodnotě 1.794,- Kč, 1 ks parfému XXX v hodnotě 439,-Kč a 3 ks Make up XXX v hodnotě 1.250,- Kč, vše v hodnotě 3.490,- Kč ke škodě společnosti DM – XXX - drogerie markt s.r.o. se sídlem v XXX,

a tohoto jednání se dopustil, přestože byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Chomutově pod sp.zn. 6 T 98/2005 ze dne 17.8.2009 (právní moc 17.8.2009) pro trestný čin krádeže dle § 247 odstavec 1 písmeno b), odstavec 2 trestního zákona k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku se zařazením do věznice s dozorem

t e d y

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za čin spočívající v tom, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou, v posledních třech letech odsouzen

č í m ž s p á c h a l

přečin krádeže dle § 205 odstavec 2 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání ***j e d n o h o (1) roku.***

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **čtyř (4) let** a nad obviněným se současně vyslovuje **dohled.**

Podle § 75 odst. 1 tr. zákoníku a s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu se obviněnému dále ukládá trest zákazu pobytu v **obvodu města Pardubice** v trvání **t ř í (3) l e t.**

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném dokazování u hlavního líčení dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

Obžalovaný se k jednání nedostavil, přestože si předvolání k hlavnímu líčení vyzvedl dne 17.1.2012. Podle § 202 odst. 2 tr. řádu tak hlavní líčení bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaného. Podle § 207 odst. 2 tr. řádu byl přečten protokol o výslechu obviněného, kde uvedl, že dne XXX 2010 okolo XXX hod. se rozhodl jít do XXX za účelem odcizení zboží, a to přesto, že měl hotovost 500,- Kč. Odcizil 6 kusů řasenek XXX, 1 ks parfému XXX a 3 ks Make up XXX. Tyto věci si uschoval do kapes a chtěl odejít z obchodu, ale v tom ho zadržel pracovník ostrahy. Svého činu litoval, věci chtěl dát své přítelkyni a rodině.

Z předmětného jednání je obžalovaný usvědčován zejména výpovědí svědka XXX, který vypověděl, že je zaměstnanec společnosti XXX, která zajišťuje ostrahu drogerie XXX. V ten den XXX.2010 si dal pauzu, šel si před prodejnu zakouřit. Do prodejny vcházeli 2 kluci, kteří měli kraťasy a trička. Cigaretu si tůpnul a šel do obchodu, neboť se mu zdáli podezřelí. Podezření se mu potvrdilo, viděl je u řasenek, a jak si je dávali do kraťas. Nechal je zaplatit, platili nějaké kapesníčky. Měl již

zamčené dveře prodejny. Po zaplacení je požádal, jestli by ho mohli následovat. Už měl zavolanou policii, která během chvíle přijela a vše vyšetřila.

Zboží bylo vráceno – 3 ks make-up, 1 ks parfém a 6 ks řasenek, tak, jak je uvedeno v protokolu. Sepsal protokol v kterém je cena zboží, za kterou se odcizené zboží na obchodě prodávalo. Zboží, uvedené na protokole čl. 8, vyndal z místa za kraťasy a trenkami XXX. S druhou osobou byl sepsán samostatný protokol, kde je uvedeno zboží, které odcizil ten druhý. Kromě toho je vina obžalovaného prokázána i protokolem o krádeži na čl. 8.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, neboť si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a byl za čin spočívající v tom, že si přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli malou, v posledních třech letech odsouzen. Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaného přečinu a jako forma zavinění byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť před vstupem do prodejny plánoval, že věci odcizí, což následně i učinil.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného přečinu, když jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, když v opise RT má deset záznamů. Naposledy byl odsouzen v roce 2009. Pro přestupek projednáván nebyl. Dále soud přihlédl k doznání obžalovaného, k výši škody, a k tomu, že věci byly vráceny zpět. Dále přihlédl k možnosti jeho nápravy, když řádně spolupracuje s probační a mediační službou ve věcech týkajících se jeho předešlé trestné činnosti. Soud dále přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku, soud uzavřel, že lze na něho působit ještě výchovným trestem nespojeným s přímým výkonem a uložil mu trest v dolní polovině zákonné trestní sazby ve výměře jednoho roku, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v délce čtyř let za současného vyslovení dohledu nad chováním obžalovaného v průběhu zkušební doby, neboť na obžalovaného je nutné působit tak, aby byl pod dohledem probační a mediační služby, aby bylo zajištěno stálé preventivní působení na obžalovaného. Pokud by obžalovaný nedodržel podmínky dohledu, či zavinil příčinu svým chováním k tomu, že by byl znovu postižen za nějaký trestný čin či za přestupek, mohl by soud rozhodnout o tom, že podmíněně odložený trest vykoná.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení

mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Toto právo nemá ten, jenž se jej platně vzdal.

V Pardubicích dne 6. února 2012

Mgr. Tomáš Lipert, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení :
Hana Králíčková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 29. 2. 2012 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz:

Obviněný

XXX ,

nar. XXX, bytem XXX

je vinen, že

dne XXX 2012 kolem XXX hodin na XXX, okres Pardubice, před přítomnou XXX si přes díru v rozkroku tepláků vyndal ztopořený pohlavní úd a masturboval, což v přítomné vzbudilo pohoršení,

tedy

dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti,

čímž spáchal

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **dvou (2) let**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat

u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 29. 2. 2012.

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 4. 5. 2012 samosoudcem Mgr. Janem Šlosarem v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX ,

nar. XXX v XXX, bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX 2012 kolem XXX hodin na XXX, okres Pardubice, když předtím přes díru v rozkroku tepláků vyndal pohlavní úd, před přítomnou XXX masturboval, což v přítomné vzbudilo pohoršení,

t e d y

dopustil se na místě veřejnosti přístupném hrubé neslušnosti,

č í m ž s p á c h a l

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **tří (3) měsíců.**

Podle § 56 odst. odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **s dozorem.**

Odůvodnění

Dne 17. 2. 2012 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána obžaloba na XXX pro přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku spočívající v tom, že

dne XXX 2012 kolem XXX hodin na XXX, okres Pardubice před přítomnou XXX si přes díru v rozkroku tepláků vyndal ztopořený pohlavní úd a masturboval, což v přítomné vzbudilo pohoršení.

Proti trestnímu příkazu ze dne 11. 7. 2011 podala státní zástupkyně odpor. Hlavní líčení soud konal dne 4. 5. 2012 a na základě důkazů, které v něm byly provedeny, dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Obžalovaný se k hlavnímu líčení bez omluvy nedostavil, ačkoliv mu předvolání bylo doručeno řádně a včas. Hlavní líčení proto soud konal v jeho nepřítomnosti a přečetl jeho výpověď z přípravného řízení.

V přípravném řízení obžalovaný trestnou činnost doznal. Na svoji obhajobu uvedl, že předtím pil alkohol, nebylo mu dobře. Šel se projít po XXX, došel na XXX, zde si sedl na lavici, chvíli masturboval a pak usnul. S vytaženým penisem přes díru v tepláčkách nějakou dobu spal a probudil se v době, kdy přišla mladá žena, která kouřila a tak ji požádal o cigaretu. Následně se spolu bavili, neuvědomil si, že má stále penis venku. Když si to uvědomil, tak začal před tou ženou masturbovat. Žena jej viděla, nejdřív nijak nereagovala, pak však na něj vyjela slovy „to si děláš prdel“ a ještě něco říkala a pak odcházela pryč směrem k trafice. On pak zanechal masturbování, schoval penis do tepláků a odešel domů.

Protokolem o ohledání místa činu včetně fotodokumentace byly prokázány místní okolnosti činu.

Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie bylo prokázáno, že obžalovaný XXX. Pokud jde o rozpoznávací a ovládací schopnosti v době páchaní skutku, tyto byly sníženy zhruba o polovinu vlivem požitého alkoholu. Nebyla u něj zjištěna sexuální deviace. Obžalovaný je schopen chápat trestní řízení a tohoto se plnohodnotně účastnit, nebyly zjištěny důvody pro navržení ochranné léčby.

Po zhodnocení všech provedených důkazů soud dospěl k závěru, že byl prokázán skutkový děj popsáný ve výroku. Obžalovaný se doznal a s jeho doznáním korespondují i další provedené důkazy. Vzhledem k tomu, že výslech svědkyně Denisy Vávrové nebyl nezbytný, soud vyšel z doznání obžalovaného a dílčím způsobem upravil popis skutku ohledně okamžiku, kdy si obžalovaný měl dírou v tepláčkách vyndat penis. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, neboť se dopustil na místě veřejnosti přístupném (autobusová zastávka) hrubé neslušnosti (masturbace před jinou osobu bez jejího souhlasu). Soud výtržnické jednání nehodnotil jako opětovné (§ 358 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku) s ohledem na rozdílnost povahy jednání (napadání jiných osob vs. masturbace).

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).

Rejstříkem trestů a přílohovým spisem má soud za prokázané, že obžalovaný byl v minulosti soudně trestán pro různorodou trestnou činnost, v rejstříku má více záznamů a byl již ve výkonu trestu odnětí svobody. Naposledy byl odsouzen ve věci Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 2 T 102/2011. Spisem Okresního soudu v Pardubicích sp. zn. 2 T 102/2011 bylo prokázano, že obžalovaný byl trestním příkazem ze dne 11. 7. 2011 odsouzen za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se dopustil napadením další osoby dne 6. 5. 2011, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu dvou let a šesti měsíců za současného vyslovení dohledu. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 13. 12. 2011.

Z příkazu Úřadu městského obvodu XXX ze dne XXX sp. zn. XXX vyplývá, že obžalovaný se dne XXX dopustil fyzickým napadením jiné osoby přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Z příkazu Úřadu městského obvodu XXX ze dne XXX sp. zn. XXX vyplývá, že obžalovaný se dne XXX dopustil fyzickým napadením jiné osoby přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

Jako polehčující okolnost soud hodnotil doznání obžalovaného. Obžalovanému přitěžuje recidiva, předchozí přestupky a spáchání trestné činnosti ve zkušební době podmíněného odsouzení. S přihlédnutím ke všem rozhodným okolnostem soud dospěl k závěru, že je na obžalovaného třeba působit již nepodmíněným trestem odnětí svobody, který postačí vyměřit mírně nad spodní hranicí trestní sazby (činící až dvě léta), tedy v délce tří měsíců. Obžalovaný v minulosti sice již byl ve výkonu trestu odnětí svobody za úmyslnou trestnou činnost, soud však dospěl k závěru, že s ohledem na osobu obžalovaného, povahu protiprávního jednání a délku trestu jej postačí zařadit do věznice s dozorem (a nikoliv s ostrahou), v níž bude účelu trestu dosaženo stejně účinně.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení

ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 4. 5. 2012.

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 31. 8. 2016 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX ,

nar. XXX, trvale bytem XXX, XXX,

je vinen, že

úmyslně neplnil v XXX ani nikde jinde zákonnou vyživovací povinnost na svého XXX, která mu byla uložena rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 2. 2016 pod sp. zn. 13 P 3/2016 s nabytím právní moci dne 2. 3. 2016, kdy mu bylo uloženo platit výživné ve výši 3.000 Kč měsíčně splatné vždy do každého 25. dne v měsíci předem k rukám jeho matky XXX, a tuto svou povinnost si neplnil za období od měsíce XXX 2016 do měsíce XXX 2016 včetně, kdy na tomto výživném tak dluží celkovou částku ve výši 18.000 Kč, a tuto si neplnil i přesto, že o své vyživovací povinnosti věděl, finanční prostředky po určitou dobu měl z pracovní činnosti a o snížení výživného nežádal,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **čtyř (4) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **jednoho (1) roku a šesti (6) měsíců**.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obviněnému ukládá, aby v nejkratší možné době podle svých sil uhradil dlužné výživné a aby řádně platil běžné výživné.

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 31. 8. 2016

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 28. 11. 2017 samosoudcem Mgr. Janem Šlosarem v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX ,

nar. XXX, trvale bytem XXX,

je vinen, že

v době od měsíce XXX 2016 do měsíce XXX 2016 včetně vědomě neplnil v XXX ani nikde jinde zákonnou vyživovací povinnost na svého XXX, která mu byla uložena rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 24. 2. 2016 pod sp. zn. 13 P 3/2016 s nabytím právní moci dne 2. 3. 2016, kdy mu bylo uloženo platit výživné ve výši 3.000,- Kč měsíčně splatné vždy do každého 25. dne v měsíci předem k rukám jeho matky XXX, přičemž na výživném za uvedené období dluží celkovou částku ve výši 18.000,- Kč,

t e d y

úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce,

č í m ž s p á c h a l

přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **šesti (6) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **dvou (2) let** a nad obžalovaným se současně vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v nejkratší možné době podle svých sil uhradil dlužné výživné a aby řádně platil běžné výživné.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 22. 8. 2016 byl u Okresního soudu v Pardubicích podán na XXX návrh na potrestání pro přečin zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku. Trestní příkaz soud vydal dne 31. 8. 2016. Vzhledem k neznámému pobytu obžalovaného byl dne 16. 8. 2017 vydán příkaz k zatčení, který byl realizován dne 30. 8. 2017, kdy byl obžalovanému doručen trestní příkaz. Dne 4. 9. 2017 proti trestnímu příkazu obžalovaný podal odpor.

Hlavní líčení s dokazováním soud konal dne 28. 11. 2017. Obžalovaný se k hlavnímu líčení bez omluvy nedostavil, předvolání mu bylo včas doručeno prostřednictvím Policie ČR dne 20. 11. 2017, a proto soud hlavní líčení konal v nepřítomnosti obžalovaného. Na základě důkazů, které byly v hlavním líčení provedeny, soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Obžalovaný v přípravném řízení ve své výpovědi, která byla v hlavním líčení přečtena, uvedl, že před XXX 2016 pracoval ve společnosti XXX v XXX, poté byl tři měsíce v evidenci uchazečů o zaměstnání, od XXX do XXX 2016 pracoval pod agenturou XXX s příjmem 11.000,-Kč měsíčně, ale měl dluhy na nájemném, a proto nemohl výživné platit. Poté byl znovu v evidenci uchazečů o zaměstnání a od XXX 2016 by měl nastoupit do nového zaměstnání. O XXX zájem má, stýká se s ním, když je v XXX na návštěvě u svého XXX. Výživné v rozhodném období neplatil, protože splácel jiné dluhy – hypotéku a dluh na nájemném za byt. Pokud bude mít zaměstnání, bude určitě hradit běžné výživné a splácet běžné výživné.

Výpovědí svědkyně XXX bylo prokázáno, že za celou dobu, kdy obžalovaný měl k jejím rukám platit výživné, nezaplatil nic, pouze zaplatil dne XXX 2017 částku 250,-Kč, dne XXX 2017 částku 1.100,- Kč a dne XXX2017 částku 500,- Kč, na což mu vystavila příjmový pokladní doklad, protože nechtěl dávat peníze bez potvrzení. Asi tři měsíce před hlavním líčením obžalovaný svědkyni předal 1.000,-Kč bez potvrzení. Obžalovaný se o XXX nezajímá, nijak se s ním nestýká. V XXX 2017 byla svědkyně s obžalovaným v kontaktu přes XXX, neboť se dozvěděla, že byl v herně a utrácel peníze, tak mu psala, že na hernu má, ale na XXX ne. Obžalovaný jí měl vynadat a zablokovat ji. Příjem svědkyně tvoří rodičovský příspěvek ve výši 3.800,- Kč a finančně jí vypomáhá XXX. Svědkyně je se XXX doma, XXX nouzí netrpí, ale výživné chybí.

Ze sdělení společnosti SIMIX HR s. r. o. vyplynulo, že obžalovaný pro ni pracoval od XXX 2016 do XXX 2016, pracovní poměr byl ukončen dohodou, vyživovací povinnost při nástupu nevedl. Za XXX 2016 (odpracováno 90 hodin) měl čistý příjem 7.112,-Kč, za XXX 2016 (odpracováno 7,5 hodiny) 706,-Kč.

Sdělením úřadu práce ze dne 4. 10. 2017 bylo zjištěno, že obžalovaný byl naposledy

v evidenci uchazečů o zaměstnání v roce 2015, vyřazen byl sankčně proto, že se ve stanoveném termínu na úřad nedostavil. Obžalovaný nebyl příjemcem žádných dávek sociální pomoci.

Zprávou OSSZ XXX ze dne 21. 3. 2017 bylo zjištěno, že odsouzený nebyl poživitelem důchodu, je veden jako zaměstnanec společnosti JENTA s. r. o. od XXX 2016, ze zprávy ze dne XXX 2017 vyplývá, že nikde není veden jako zaměstnanec.

Výše popsané důkazy soud hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu. Obžalovaný sám připustil, že výživné nehradil, neboť neměl dostatečný příjem a musel splácet jiné dluhy – hypotéku a dluh na nájemném za byt. Obhajoba obžalovaného, že byl v rozhodném období evidován jako uchazeč o zaměstnání, byla vyvrácena zprávou úřadu práce, z níž vyplynulo, že obžalovaný byl v evidenci naposledy v roce 2015. O liknavém přístupu obžalovaného vypověděla svědkyně XXX a zcela koresponduje s přístupem obžalovaného k trestnímu řízení – musel na něj být vydán příkaz k zatčení a k hlavnímu líčení dne 20. 10. 2017 se bez omluvy nedostavil (předvolání doručeno prostřednictvím Policie ČR dne 19. 10. 2017) a rovněž se bez omluvy nedostavil k hlavnímu líčení dne 28. 11. 2017. V podaném odporu obžalovaný uvedl, že dne XXX 2016 svědkyni předal peníze, avšak své tvrzení nijak nedoložil. Obžalovaný nepochybně buď mohl platit výživné, pokud mu to jeho příjem umožňoval v době, kdy byl zaměstnán, či se mohl přihlásit do evidence uchazečů o zaměstnání u úřadu práce, aby mu mohlo být zprostředkováno zaměstnání, z něhož by mohl získat takový příjem, aby řádně platil běžné výživné. Pokud obžalovaný měl příjem a použil jej na jiné účely (obžalovaným tvrzený, avšak nijak doložený, dluh na nájemném), pak je třeba zdůraznit, že výživné nepochybně mělo patřit mezi přednostní závazky obžalovaného. Obžalovaný tak v době popsané ve výroku neučinil potřebné kroky k tomu, aby výživné platil a ani později dlužné výživné nedoplatil, z úřadu práce se nechal v roce 2015 sankčně vyřadit a později se nenechal znovu zaevidovat, tedy nedostál své povinnosti výživné řádně platit či učinit maximum možného, aby výživné platit mohl. Jak vyplynulo z výpovědi XXX, obžalovaný se ani jiným způsobem o svého XXX blíže nezajímá, žádnou péči mu nevěnuje. Jednáním obžalovaného nebyl jeho XXX vystaven nouzi, avšak je zřejmé, že vzhledem k příjmu svědkyně výživné, které má obžalovaný k jejím rukám platit, XXX chybí. Obžalovaný tak jednáním popsaným ve výroku vědomě naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu zanedbání povinné výživy podle § 196 odst. 1 tr. zákoníku, neboť úmyslně neplnil svou zákonnou povinnost vyživovat jiného po dobu delší než čtyři měsíce.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).

K osobě obžalovaného z rejstříku trestů vyplynulo, že v minulosti byl opakovaně soudně trestán, naposledy rozsudkem Okresního soudu v Pardubicích ze dne 13. 3. 2015 sp. zn. 12 T 6/2015 za zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, za nějž byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku a šesti měsíců.

Přitěžující okolností je předchozí odsouzení obžalovaného (§ 42 písm. p/ tr. zákoníku) a liknavý přístup odsouzeného k plnění vyživovací povinnosti i po skončení rozhodného období až do současné doby, polehčující okolnost nebyla shledána. Trest byl ukládán podle ustanovení § 196 odst. 1 tr. zákoníku, u něhož sazba činí až jeden rok odnětí svobody. Soud dospěl k závěru, že s přihlédnutím k výši dlužného výživného (18.000,-Kč) postačí trest uložit na polovině trestní sazby, tedy v délce šesti měsíců. Okresní soud ještě shledal podmínky ve smyslu § 81 odst. 1 tr. zákoníku pro podmíněné odložení uloženého trestu, avšak s ohledem na nedostatečný přístup obžalovaného k plnění vyživovací povinnosti až do současné doby, kvůli čemuž soud oproti trestnímu příkazu ze dne 31. 8. 2016 uložil mírně přísnější trest, vyslovil nad obžalovaným dohled, neboť ve smyslu § 84 tr. zákoníku je třeba zvýšeně sledovat a kontrolovat chování pachatele a případně mu poskytnout potřebnou péči a pomoc ve zkušební době. Ve smyslu § 49 tr. zákoníku se dohledem rozumí pravidelný osobní kontakt pachatele s probačním úředníkem Probační a mediační služby, spolupráce při vytváření a realizaci probačního plánu dohledu ve zkušební době a kontrola dodržování podmínek uložených pachateli soudem nebo vyplývajících ze zákona. Účelem dohledu je jednak sledování a kontrola chování pachatele, čímž je zajišťována ochrana společnosti a snížení možnosti opakování trestné činnosti, jednak odborné vedení a pomoc pachateli s cílem zajistit, aby v budoucnu vedl řádný život.

Zkušební doba podmíněného odsouzení byla s ohledem na zjištěné a výše popsané rozhodné okolnosti stanovena v odpovídající délce dvou let a obžalovanému byla uložena zvláštní povinnost – podle svých sil platit běžné výživné a zaplatit dlužné výživné.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

pokračování

22 T 18/2016

- 5 -

V Pardubicích dne 28. 11. 2017

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Hana Králíčková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 18. 4. 2014 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz:

Obvinění

XXX,

nar. XXX, trv. bytem XXX,

XXX,

nar. XXX, trv. bytem XXX

XXX,

nar. XXX, trv. XXX,

jsou vinni, že

dne XXX2014 v době od XXX hod. do XXX hod. v XXX v XXX, ul. XXX, společně rozbili zařízení a vybavení pokoje, a to televizor, 2 ks stolních lampiček, stojací lampu, kuchyňskou linku, varnou konvici, dvě dřevěné skříňky, květináč, chladničku, poškodili koberec, strhli záclony a závěsy a tímto jednáním způsobili společnosti Harmony Club Hotel a. s., se sídlem v Pardubicích, ul. Bělehradská čp. 458 škodu nejméně ve výši 5.830,-Kč,

tedy

poškodili cizí věc a způsobili tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

č í m ž s p á c h a l i

přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j í s e

podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **dvou (2) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **dvou (2) let**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obviněným ukládá, aby v nejkratší možné době podle svých sil nahradili škodu, kterou trestným činem způsobili.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou všichni obvinění povinni společně a nerozdílně na náhradě škody zaplatit poškozené společnosti Harmony Club Hotel a. s., se sídlem v Pardubicích, ul. Bělehradská čp. 458, částku 5.830,-Kč.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení.

Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 18. 4. 2014

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Hana Králíčková

U s n e s e n í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 1. 10. 2014 v hlavním líčení v trestní věci obžalovaného **XXX**, nar. XXX, trv. bytem XXX, obžalovaného **XXX**, nar. XXX, trv. bytem XXX, obžalovaného **XXX**, nar. XXX, trv. bytem XXX, o podmíněném zastavení trestního stíhání, t a k t o :

Podle § 223a odst. 1 a § 307 odst. 1 tr. řádu se **podmíněně zastavuje** trestní stíhání obžalovaných pro jednání spočívající v tom, že

dne XXX 2014 v době od XXX hod. do XXX hod. v XXX, společně rozbili zařízení a vybavení pokoje, a to televizor, 2 ks stolních lampiček, stojací lampu, kuchyňskou linku, varnou konvici, dvě dřevěné skříňky, květináč, chladničku, poškodili koberec, strhli záclony a závěsy a tímto jednáním způsobili společnosti Harmony Club Hotel a. s., se sídlem v Pardubicích, ul. Bělehradská čp. 458 škodu nejméně ve výši 5.830,-Kč,

v němž je spatřován přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku.

Podle § 307 odst. 3 tr. řádu se zkušební doba stanovuje v délce **osmi (8) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í :

Dne XXX. 2014 byl u Okresního soudu v Pardubicích podán návrh na potrestání XXX pro skutek popsany ve výroku usnesení, v němž byl státním zástupcem spatřován přečin poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 tr. zákoníku. Proti trestnímu příkazu ze dne 18. 4. 2014 obžalovaní podali odpor. Hlavní líčení soud konal dne 1. 10. 2014. Na základě důkazů, které v něm byly provedeny, soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Ve své výpovědi se obžalovaní k trestnému činu zcela doznali. S jejich doznáním korespondují i další důkazy, zejména odborné vyjádření o hodnotě poškozených věcí a protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace.

K osobám obžalovaných nebyly zjištěny, jak vyplývá z rejstříku trestů, žádné negativní poznatky, jedná se o bezúhonné osoby, nebyly soudně trestány nebo se na ně hledí, jako by odsouzeny nebyly.

Podle dokladů o platbě a sdělení poškozené společnosti byla dne 12. 5. 2014 škoda ve výši 5.830,- Kč uhrazena.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno. Soud vzal do úvahy, že způsobená škoda pouze mírně převyšuje hranici škody nepatrné (5.000,- Kč), a že obžalovaní se k trestné činnosti doznali a způsobená škoda byla uhrazena.

Vzhledem k doznání obžalovaných a podle obsahu jejich písemného vyjádření k trestnímu příkazu i souhlasu s postupem podle § 307 tr. řádu soud proto rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání, které lze v dané věci považovat za dostatečné, přičemž podle § 307 odst. 3 tr. řádu stanovil odpovídající zkušební dobu v délce osmi měsíců.

V průběhu zkušební doby bude záležet pouze na obžalovaných, aby žili řádným životem, chovali se v souladu se zákonem a nezavdali tak příčinu k rozhodnutí soudu o tom, že se v jejich trestním stíhání bude pokračovat.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

V Pardubicích dne 1. 10. 2014

Mgr. Jan Šlosar
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 28. 4. 2011 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX ,

nar. XXX, bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX 2011 kolem XXX hod. v XXX na chodníku u křižovatky ulic XXX a XXX přistoupil zezadu k XXX a z XXX nákupní tašky, kterou nesla v pravé ruce, jí odcizil XXX peněženku v hodnotě 200,-Kč s finanční hotovostí ve výši 600,-Kč v bankovkách a drobnými mincemi v neurčené hodnotě, občanským průkazem, kartou VZP, věrnostní kartou XXX na body a věrnostní kartou XXX, kartou na MHD a dále platební kartou GE Money Bank Maestro Genius – Genius Active č. XXX na jméno XXX,

tedy

- prisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě,
- sobě bez souhlasu oprávněného držitele si opatřil platební prostředek jiného, nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

čímž spáchal

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku,
- přečin neoprávněného opatření padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v délce **pěti (5) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **dvou (2) let** a nad obviněným se současně vyslovuje **dohled**.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku se obviněnému ukládá, aby v nejkratší možné době podle svých sil nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 85 odst. 2 tr. zákoníku a § 48 odst. 4 písm. a) tr. zákoníku se obviněnému dále ukládá, aby se podle svých možností v nejkratší možné době podrobil výcviku pro získání vhodné pracovní kvalifikace.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obviněný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené XXX, částku 800,-Kč.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení.

Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 28. 4. 2011.

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 8. listopadu 2012 samosoudkyní Mgr. Annou Sobotkovou, t a k t o :

Obžalovaný

XXX

nar. XXX v XXX, trvale bytem XXX

je vinen, že

dne XXX 2011 kolem XXX hod. v XXX na chodníku u křižovatky ulic XXX a XXX přistoupil zezadu k poškozené XXX a z XXX nákupní tašky, kterou nesla v pravé ruce, jí odcizil XXX peněženku s finanční hotovostí ve výši 600,-Kč v bankovkách a drobnými mincemi v neurčené hodnotě, občanským průkazem, kartou VZP, věrnostní kartou XXX na body a věrnostní kartou XXX, kartou na MHD a dále platební kartou GE Money Bank Maestro Genius – Genius Active č. 6XXX na jméno XXX,

t e d y

- přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě,
- sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil platební prostředek jiného, nepřenositelnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla,

č í m ž s p á c h a l

- přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku,
- přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k *úhrnnému trestu* odnětí svobody v trvání **p ě t i (5) m ě s í c ů**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon uloženého trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **o s m n á c t i (18) m ě s í c ů**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému ukládá povinnost nahradit poškozené **XXX**, nar. XXX způsobenou **škodu ve výši 600,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se tato poškozená odkazuje se zbytkem svého nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Na obžalovaného XXX byl státní zástupkyní Okresního státního zastupitelství v Pardubicích podán návrh na potrestání pro skutek, který je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku, čímž měl obžalovaný spáchat přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku. Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 12. 9. 2012, č.j. 13 To 455/2012 - 108 byl předchozí rozsudek v celém rozsahu zrušen a věc byla vrácena okresnímu soudu, zároveň bylo nařízeno podle § 262 tr. řádu, aby byla věc projednána a rozhodnuta jiným samosoudcem.

Podle § 264 tr. řádu je soud, jemuž věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí, vázán právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud. Po provedeném dokazování u hlavního líčení - kdy byl za splnění podmínek § 219 odst. 3 tr. řádu se souhlasem státní zástupkyně a obžalovaného přečten podstatný obsah protokolu o hlavním líčení, včetně v něm provedených důkazů, kdy i soud, kromě výslechu obžalovaného, již považoval opakování dalších důkazů za nadbytečné, neboť všichni svědci již byli vyslechnuti v přípravném řízení i u předchozího hlavního líčení - dospěl soud k závěru, že se obžalovaný dopustil skutku tak, jak je podrobně popsán ve výrokové části rozsudku.

Obžalovaný jak v přípravném řízení, tak opakovaně u hlavního líčení popřel, že by poškozené peněženku odcizil. Připustil však, že předmětného dne v odpoledních hodinách s kamarádem XXX a svým XXX byli na XXX ve XXX kupovat cigarety, když však měl málo peněz a kolem XXX hodiny se vracel domů. Po příchodu postával s dalšími XXX před vjezdem na dvůr XXX. Zastavilo u nich policejní vozidlo a paní, která tam seděla, ukázala přes okénko na něj. Policisty byla zkontrolována jeho totožnost a potvrdil, že před tím se na XXX nacházel. Nedokáže si vysvětlit, proč jej žena označila jako pachatele.

Obhajoba obžalovaného je zcela jednoznačně vyvrácena výpovědí poškozené XXX, která ve své svědecké výpovědi podrobně popsala sled událostí předmětného odpoledne, kdy vedle XXX potkala dva XXX, kdy ten menší ji upoutal tím, že byl pěkně oblečený, čistý. Popsala, že následně, kdy přešla křižovatku, ucítila šubnutí, kdy v pravé ruce držela tašku, otočila se a viděla tohoto XXx, jak utíká. Pohledem do tašky zjistila, že nemá peněženku, ještě na něj volala, aby ji vrátil alespoň doklady. Rom utíkal do XXX, ona se odplížila na XXx. Na benzínové stanici obsluha zavolala policii, která se dostavila, událost jim popsala a vydali se směrem do XXX. Před objektem bylo dost XXX, avšak pachatele tam neviděla. Místo objeli za několik minut ještě jednou a ona pachatele identifikovala. Zdůraznila, že se nemohla zmýlit.

Z výpovědi svědků XXX a XXX, policistů, kteří vyřizovali oznámení ohledně okradení, bylo ověřeno, že skutečně kolem XXX projížděli 2x, nejdříve ve skupince paní nikoho nepoznala a při druhém projíždění najednou říkala „hele, to je on, to je ten XXX“. Vykřikla to sama v autě a pachatele jednoznačně ztotožnila.

Výpověď svědka XXx, XXX obžalovaného, soud považuje za zcela nevěrohodnou, i vzhledem k jeho prohlášení, že je zmaten, že mu není dobře, což koresponduje s lékařskou zprávou, když ve svých dvou svědeckých výpovědích podal dvě naprosto odlišné verze jejich pohybu na XXX, kdy nejdříve měli být v XXXX, poté pro cigarety a to dokonce ještě s tehdejší XXX obžalovaného. Tato výpověď nekorresponduje ani s tvrzením obžalovaného. Svědek XXX, který byl tehdy na útěku z výchovného ústavu, potvrdil výpověď obžalovaného, avšak s ohledem na skutečnost, že to mohla být jednak ta druhá osoba, se kterou se obžalovaný na místě nacházel a jednak se jedná o osobu na útěku z výchovného ústavu, která se snaží zajistit alibi svému kamarádovi, soud i tuto výpověď pokládal za zcela účelovou.

Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku, neboť přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a čin spáchal na věci, kterou měl jiný při sobě a přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, neboť sobě bez souhlasu oprávněného držitele opatřil platební prostředek jiného, neprenosnou platební kartu identifikovatelnou podle jména a čísla, neboť má zato, že předmětného jednání se dopustil právě obžalovaný, který se v předmětnou dobu v dané lokalitě nacházel, ze strany poškozené došlo v krátkém časovém intervalu po krádeži k jednoznačné identifikaci pachatele, poškozená na identifikaci a po podrobném popisu pachatele setrvala jak v přípravném řízení, tak u hlavního líčení, včetně provedené rekonstrukce či vyšetřovacího pokusu. Soud nepřikládá jejímu prohlášení, že „XXX z XXX to má napsané na čele“, ve vztahu k obžalovanému téměř žádnou

váhu, neboť místem projížděla opakovaně a neidentifikovala žádného jiného tam stojícího XXX z XXX, což se nabízelo a učinila tak až podruhé, kdy obžalovaného bezpečně poznala. Její věrohodnost není ničím narušena, když naopak obžalovaný se obdobného jednání již v minulosti dopustil, prakticky totožným způsobem, kdy na ulici vytrhl z ruky poškozeného mobilní telefon a z místa utekl.

Jednáním obžalovaného byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka posuzovaných přečinů a jako forma zavinění u přečinu krádeže byl shledán úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a u přečinu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku byl shledán minimálně úmysl nepřímý podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť obžalovaný věděl, že svým jednáním může způsobem v trestním zákoně uvedeným porušit nebo ohrozit zájem chráněný tímto zákonem a pro případ, že jej způsobí, byl s tímto srozuměn, když skutečnost, že v peněžence se obvykle platební karta nachází, je skutečností obecně známou a musel ji tedy předpokládat.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud vycházel z ustanovení § 39 odst. 1, 2 tr. zákoníku a přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných přečinů – když jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem provedení činů a jeho následky, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobou pachatele, na kterého se v současné době pohlíží jako na osobu netrestanou, neboť uložený trest obecně prospěšných prací, za jednání popsané shora, zcela vykonal. Bylo přihlédnuto k míře jeho zavinění a pohnutce obžalovaného, k osobním poměrům pachatele a k možnosti jeho nápravy, současně však byla zohledněna i doba, která od spáchání skutku uplynula a zejména skutečnost, že se nedopustil žádného dalšího protiprávního jednání, za které by byl postižen. Soud dále přihlédl také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele a po zhodnocení všech relevantních skutečností, s přihlédnutím i k § 37 tr. zákoníku, soud uzavřel, že na obžalovaného lze působit trestem výchovného charakteru, proto podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon uloženého trestu podmíněně odložen na přiměřenou zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost nahradit poškozené XXX způsobenou škodu ve výši 600,- Kč, neboť tato poškozená se se svým nárokem včas a řádně připojila, způsobená škoda byla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a bylo prokázáno, že jí byla odcizena finanční hotovost minimálně ve výši 600,- Kč. Skutečná hodnota odcizené peněženky s dalšími věcmi nebyla zjištěna věrohodným způsobem, např. odborným vyjádřením, proto byla poškozená se zbytkem svého nároku odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání u Okresního soudu v Pardubicích do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku. v
O
odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Rozsudek lze napadnout odvoláním také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Toto právo nemá ten, jenž se jej platně vzdal.

V Pardubicích dne 8. listopadu 2012

Mgr. Anna Sobotková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Zdeňka Chládková

U S N E S E N Í

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích projednal ve veřejném zasedání konaném dne 19. února 2013 **odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX v XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 8. listopadu 2012, č.j. 22T 38/2011-122, a rozhodl takto**

*Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu **zamítá.***

Odůvodnění :

Napadeným rozsudkem okresní soud uznal obžalovaného XXX vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku.

Těchto přečinů se obžalovaný podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil tak, že dne XXX2011 kolem XXX hod. v XXX na chodníku u křižovatky ulic XXX a XXX přistoupil zezadu k XXX a z XXX nákupní tašky, kterou nesla v pravé ruce, jí odcizil XXX peněženku v hodnotě 200,- Kč s finanční hotovostí ve výši 600,- Kč v bankovkách a drobnými mincemi v neurčené hodnotě, občanským průkazem, kartou VZP, věrnostní kartou XXX na body a věrnostní kartou XXX, kartou na MHD a dále platební kartou GE Money Bank Maestro Genius – Genius Active č. XXX na jméno XXX.

Okresní soud uložil obžalovanému za tyto přečiny podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti měsíců. Podle § 82 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku výkon uloženého trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání osmnácti měsíců. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu okresní soud uložil obžalovanému povinnost nahradit poškozené XXX, nar. XXX, bytem XXX, XXX způsobenou škodu ve výši 600,- Kč. Podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal okresní soud poškozenou se zbytkem jejího nároku na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které směřovalo do výroku o vině a trestu. Uvedl, že se nedopustil žádného přečinu ani trestného činu. Obviněn byl pouze na základě svědectví svědkyně XXX, která si jej musela určitě splést s jinou osobou. S rozhodnutím okresního soudu nesouhlasí. Obžalovaný se k veřejnému zasedání nedostavil, ač řádně a včas vyrozuměn, proto krajský soud projednal podané odvolání v jeho nepřítomnosti.

Státní zástupce krajského státního zastupitelství, intervenující u veřejného zasedání před krajským soudem uvedl, že považuje napadený rozsudek za správný a navrhl, aby podané odvolání bylo jako nedůvodné zamítnuto.

Krajský soud ve smyslu § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal v rozsahu podaného odvolání napadený rozsudek i řízení, které mu předcházelo, a po pečlivé úvaze dospěl k těmto závěrům:

V řízení předcházejícím napadenému rozsudku nedošlo k relevantním procesním vadám, zejména byla respektována ta ustanovení trestního řádu, která zajišťují řádné objasnění věci a právo obžalovaného na obhajobu. Okresní soud podle názoru odvolacího soudu provedl v hlavním líčení úplné dokazování, potřebné pro objasnění věci v rozsahu stanoveném v § 2 odst. 5 tr. řádu. Provedené důkazy okresní soud zhodnotil ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu a správně dospěl k závěru o vině obžalovaného. Na pečlivé a přesvědčivé odůvodnění napadeného rozsudku krajský soud v podrobnostech plně odkazuje a k námitkám obžalovaného pouze dodává následující.

I podle krajského soudu byla vina obžalovaného bez důvodných pochybností prokázána. Okresní soud při zjištění skutkového stavu zcela důvodně vycházel ze svědecké výpovědi poškozené XXX, „která ve své svědecké výpovědi podrobně popsala sled událostí předmětného odpoledne, kdy vedle XX potkala dva XXX, kdy ten menší ji upoutal tím, že byl pěkně oblečený, čistý. Popsala, že následně, kdy přešla křížovatku, ucítila škrubnutí, kdy v pravé ruce držela tašku, otočila se a viděla tohoto XXX, jak utíká. Pohledem do tašky zjistila, že nemá peněženku, ještě na něj volala, aby ji vrátil alespoň doklady. XXX utíkal do XXX, ona se odplížila na XXX. Na benzínové stanici obsluha zavolala policii, která se dostavila, událost jim popsala a vydali se směrem do XXX. Před objektem bylo dost XXX, avšak pachatele tam neviděla. Místo objeli za několik minut ještě jednou a ona pachatele identifikovala. Zdůraznila, že se nemohla zmýlit „(str. 3 rozsudku okresního soudu).

Okresní soud také zcela důvodně poukázal i na výpovědi svědků XXX, kteří jako policisté vyřizovali oznámení (poškozené) ohledně okradení, skutečně kolem XXX projížděly dvakrát, nejdříve ve skupince paní nikoho nepoznala a při druhém projíždění pachatele jednoznačně ztotožnila. Krajský soud k tomu podotýká, že poškozená setrvala na svém tvrzení i při provedené rekonstrukci a ani při tomto procesním úkonu nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by její výpověď znevěrohodnila. Okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku rovněž konstatuje, že věrohodnost svědkyně nebyla ničím narušena, naopak obžalovaný se podobného jednání dopustil již minulosti, prakticky totožným způsobem, kdy na ulici vytrhl z ruky poškozeného mobilní telefon a z místa utekl.

Okresní soud nepochybil, pokud uznal obžalovaného vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. d) tr. zákoníku a přečinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst.1 tr. zákoníku, neboť provedeným dokazováním bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že obžalovaný svým jednáním po subjektivní i objektivní stránce znaky skutkových podstat těchto přečinů naplnil.

Pochybení neshledal krajský soud ani pokud jde o uložený trest. Obžalovanému byl uložen pouze výchovný trest, fakticky toliko pohružka trestem. Podmíněný trest odnětí svobody v délce pěti měsíců s odkladem na zkušební dobu osmnácti měsíců nelze ani podle odvolacího soudu považovat za nepřiměřeně přísný, naopak jde o přiměřený trest, který odpovídá hlediskům, jež jsou uvedena v ustanovení § 38 a 39 tr. zákoníku. Výhrady pak nemá odvolací soud ani proti výrokům týkajících se náhrady škody a i v tomto bodě může na přesvědčivé odůvodnění napadeného rozsudku pouze odkázat.

Krajskému soudu nezbylo, než odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnout podle § 256 tr. řádu.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1) písm.a) až l) nebo § 265b) odst. 2) tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 19. února 2013

**JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu**

**Zpracoval
JUDr. Pavel Pelák**

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 10. 6. 2011 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněná

XXX ,

roz. XXX, nar. XXX, bytem XXX,

je vinna, že

jako XXX obchodní společnosti XXX, odpovědná za provádění zákonných odvodů z mezd zaměstnanců této obchodní společnosti:

- v období od XXX 2007 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce daně, srážky záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků ze zdanitelných mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX., avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 114.297,- Kč v rozporu s ust. § 38h zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla Finančnímu úřadu v XXX,

- v období od XXX 2007 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX, v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 302.920,- Kč v rozporu s ust. § 10 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, v tehdejší znění, a od 1. 1. 2009 v rozporu s ust. § 9 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění novely provedené

zákonem č. 189/2006 Sb. a pozdějších předpisů, neodvedla Okresní správě sociálního zabezpečení XXX,

- v období od XXX. 2007 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na zdravotní pojištění, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX, v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 161.995,- Kč v rozporu se zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Krajské pobočce pro Pardubický kraj, XXX

- v období od XXX 2007 do XXX 2009 a v období od XXX 2010 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na zdravotní pojištění, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 7.550,- Kč v rozporu se zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ: 47672234, se sídlem Praha 2, Ječná 39,

- v období od XXX 2009 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na zdravotní pojištění, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 5.906,- Kč v rozporu se zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, XXX,

- v období od XXX 2007 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na zdravotní pojištění, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX., v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 17.339,- Kč v rozporu se zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, XXX

úhrnem tedy za zaměstnance v období od XXX 2007 do XXX 2010 neodvedla daně, pojistné na sociální zabezpečení a na zdravotní pojištění v celkové výši 610.007,- Kč,

t e d y

jako zaměstnavatel ve větším rozsahu nesplnila svoji zákonnou povinnost za zaměstnance odvést daň, pojistné na sociální zabezpečení, příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na zdravotní pojištění, a tímto činem získala pro jiného značný prospěch,

č í m ž s p á c h a l a

přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 241 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **jednoho (1) roku**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **tří (3) let**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu obchodní společnosti či družstva na dobu **pěti (5) let**.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení.

Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 10. 6. 2011.

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková

U s n e s e n í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 21. 10. 2011 v trestní věci obžalované XXX, roz. XXX, nar. XXX, bytem XXX, o podmíněném zastavení trestního stíhání, t a k t o :

Podle § 223a odst. 1 a § 307 odst. 1 tr. řádu se **podmíněně zastavuje** trestní stíhání obžalované XXX pro jednání spočívající v tom, že

jako XXX obchodní společnosti XXX, odpovědná za provádění zákonných odvodů z mezd zaměstnanců této obchodní společnosti:

- v období od XXX. 2007 do XXX. 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce daně, srážky záloh na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků ze zdanitelných mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX., avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 114.297,- Kč v rozporu s ust. § 38h zákona č. 586/1992 Sb. o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla Finančnímu úřadu v XXX,

- v období od XXX 2007 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX., v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 302.920,- Kč v rozporu s ust. § 10 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, v tehdejší znění, a od 1. 1. 2009 v rozporu s ust. § 9 zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění novely provedené zákonem č. 189/2006 Sb. a pozdějších předpisů, neodvedla Okresní správě sociálního zabezpečení XXX,

- v období od XXX 2007 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na zdravotní pojištění, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX, v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 161.995,- Kč v rozporu se zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Krajské pobočce pro Pardubický kraj, XXX

- v období od XXX 2007 do XXX. 2009 a v období od XXX 2010 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na zdravotní pojištění, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX., v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 7.550,- Kč v rozporu se zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla České průmyslové zdravotní pojišťovně, IČ: 47672234, se sídlem Praha 2, Ječná 39,

- v období od XXX 2009 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na zdravotní pojištění, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 5.906,- Kč v rozporu se zákonem č. 592/1992

Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla Oborové zdravotní pojišťovně zaměstnanců bank, pojišťoven a stavebnictví, XXX,

- v období od XXX. 2007 do XXX 2010 prováděla za tuto obchodní společnost, s postavením plátce pojistného na zdravotní pojištění, srážky z mezd zaměstnanců obchodní společnosti XXX., v objemu pojistného, které je povinen hradit zaměstnanec, avšak tyto finanční prostředky v celkové výši 17.339,- Kč v rozporu se zákonem č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, neodvedla Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky, XXX

úhrnem tedy za zaměstnance v období od XXX 2007 do XXX 2010 neodvedla daně, pojistné na sociální zabezpečení a na zdravotní pojištění v celkové výši 610.007,- Kč,

v němž je spatřován přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku.

Podle § 307 odst. 3 tr. řádu se obžalované ukládá, aby v průběhu zkušební doby nahradila způsobenou škodu.

Podle § 307 odst. 2 tr. řádu se stanovuje zkušební doba v délce **jednoho (1) roku.**

O d ů v o d n ě n í

Dne 24. 5. 2011 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána obžaloba na XXX pro jednání popsané v obžalobě, v němž byl státním zástupcem spatřován přečin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby podle § 241 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Proti trestnímu příkazu ze dne 10. 6. 2011 obžalovaná podala odpor. Hlavní líčení se následně konalo ve dnech 19. 10. 2011 a 21. 10. 2011.

Obžalovaná se v hlavním líčení k činu doznala v plném rozsahu a nad svým jednáním vyslovila lítost.

Podle § 307 odst. 1 tr. řádu může soud podmíněně zastavit trestní stíhání za předpokladu, že obviněný s takovým postupem souhlasí, horní hranice trestní sazby nepřevyšuje pět let, obviněný se k trestnému činu dozná a nahradí škodu, kterou činem způsobil nebo uzavře s poškozeným dohodu o náhradě škody či učiní potřebná opatření k její náhradě, pokud lze důvodně považovat takové rozhodnutí vzhledem k osobě obviněného a s přihlédnutím k jeho dosavadnímu životu a okolnostem případu za dostačující.

Soud na základě provedených důkazů dospěl k následujícím zjištěním. Obžalovaná si je svého činu plně vědoma a svojí trestnou činnost doznává. S jejím doznáním korespondují i další důkazy, zejména znalecký posudek z oboru ekonomiky účetní evidence a listinné podklady ohledně zákonných odvodů vyhotovené jednotlivými poškozenými subjekty. Podle sdělení České průmyslové zdravotní pojišťovny obžalovaná uhradila ke dni XXX 2011 způsobenou škodu ve výši 7.550,-Kč. Podle sdělení Vojenské zdravotní pojišťovny České republiky obžalovaná uhradila ke dni XXX 2011 způsobenou škodu ve výši 17.339,-Kč. Podle sdělení Oborové zdravotní pojišťovny zaměstnanců

bank, pojišťoven a stavebnictví obžalovaná uhradila ke dni XXX2011 způsobenou škodu ve výši 5.906,-Kč. S ostatními poškozenými subjekty Finančním úřadem v XXX, Okresní správou sociálního zabezpečení XXX a Všeobecnou zdravotní pojišťovnou byly uzavřeny dohody o náhradě škody a rozložení úhrady škody na splátky. K osobě obžalované nebyly zjištěny, jak vyplývá ze zprávy z místa bydliště a rejstříku trestů, žádné negativní poznatky, jedná se o bezúhonnou osobu.

Soud vzal do úvahy zejména skutečnost, že obžalovaná nebyla dosud trestně stíhána, žije řádným životem, část způsobené škody již uhradila a další část po dohodě s poškozenými subjekty splácí. Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání. Vzhledem k doznání obžalované a jejímu souhlasu s postupem podle § 307 tr. řádu soud proto rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání, které lze v dané věci považovat za dostatečné, přičemž stanovil odpovídající zkušební dobu v délce jednoho roku, během níž by měla obžalovaná prokázat, že se z její strany jednalo o výjimečné vybočení z jinak řádného života.

Nyní tedy záleží pouze na obžalované, aby se nadále chovala v souladu se zákonem a nezavdala tak příčinu k rozhodnutí soudu o tom, že se v jejím trestním stíhání bude pokračovat.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení může státní zástupce, obžalovaná a poškození do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

V Pardubicích, dne 21. 10. 2011.

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 29. 9. 2014 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX,

nar. XXX, státní občan XXX, bytem XXX8, adresa pro doručování XXX,

je vinen, že

dne XXX. 2013 jako XXX a s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 - 3 živnostenského zákona ve své provozovně Textil nacházející se v XXX, skladoval, nabízel a prodával výrobky, které byly neoprávněně označeny ochrannými známkami, k nimž náleží výhradní právo jinému, kdy se jednalo o:

- 3 ks deštníků, 1 pár pantoflí a 1 ks opasku neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Burberry Limited, se sídlem Haymarket SW1Y1Y Londýn-Horseferry House, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, se sídlem Terasovitá 957/7, Praha 4,
- 8 ks trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Nike International Ltd., One Bowermant Drive, Beaverton, Spojené státy americké, která je v České republice zastoupena firmou NIKE Czech s.r.o., se sídlem V Parku 2294/2, Praha 4,
- 1 ks opasku neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky

XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Dolce and Gabbana Trademarks S.r.l., se sídlem Via Goldoni 10 Milano, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, se sídlem Terasovitá 957/7, Praha 4,

- 6 párů obuvi neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v mezinárodní databázi ochranných známek WIPO, číslo mezinárodní ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Adidas AG, Adi-Dassler-Strasse 1-2, 91074 Herzogenaurach, Spolková republika Německo, která je v České republice zastoupena firmou adidas ČR s.r.o., se sídlem Praha 5, Pekařská 16,
- 11 ks trik s kapucí a 3 ks dámských trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Jack Daniel's Properties Inc., se sídlem Civic Center Drive 4040 California-San Rafael, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, se sídlem Terasovitá 957/7, Praha 4,
- 1 ks trika neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX, zapsanou v národní databázi ochranných známek WIPO-CZ, číslo národní ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Chanel S.A. se sídlem Avenue Charles De Gaulle 135 Neuilly sur seine Cedex, která je v České republice zastoupena advokátní a patentovou kanceláří Traplová, Hakr, Kubát, se sídlem Přístavní 24, Praha 7,
- 2 ks dětských trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Rovio Entertainment Oy, se sídlem Keilaranta 17, Espoo, Finsko, která je v České republice zastoupena advokátní kanceláří JUDr. Čermák Jiří, advokát, se sídlem Klimentská 46, Praha 1,
- 1 ks opasku neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX, zapsanou v národní databázi ochranných známek WIPO-CZ, číslo národní ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Guccio Gucci, S.p.a., Via Tornabuoni, 73/R, která je v České republice zastoupena obchodní společností Zeiner a Zeiner, v.o.s. se sídlem Praha 1, Maiselova 15,

přičemž takto jednal přesto, že veškeré toto zboží neoprávněně označené ochrannými známkami, k nimž přísluší výhradní právo jinému, zakoupil osobně a zboží prodával za ceny značně nižší, než jsou prodávány originální výrobky poškozených majitelů ochranných známek, přičemž jako osoba samostatně výdělečně činná podniká od roku 1997 s předmětem podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a v minulosti již byl postižen ve správním řízení za porušení práv k duševnímu vlastnictví, a uvedl tak do oběhu výrobky, neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému a tím porušil ustanovení § 8

odst. 2 písm. a), b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách,

t e d y

uváděl do oběhu výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému,

č í m ž s p á c h a l

přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle ustanovení § 268 odst. 1 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestům, a to

- podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **čtyř (4) měsíců**, přičemž podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu **podmíněně** odkládá na zkušební dobu **jednoho (1) roku**

- podle § 70 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku k trestu propadnutí věci nebo jiné majetkové hodnoty:

- 3 ks deštníků, 1 pár pantoflí a 1 ks opasku neoprávněně označených ochrannou známkou XXX,
- 8 ks trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX,
- 1 ks opasku neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX,
- 6 párů obuvi neoprávněně označených ochrannou známkou XXX,
- 11 ks trik s kapucí a 3 ks dámských trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX,
- 1 ks trika neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX,
- 2 ks dětských trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX,
- 1 ks opasku neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX.

- Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškození
- společnost Burberry Limited, se sídlem Haymarket SW1Y1Y London -Horseferry House, Velká Británie,
 - společnost NIKE Czech s. r. o., se sídlem V Parku 2294/2, Praha 4,
 - společnost Dolce and Gabbana Trademarks S.r.l., se sídlem Via Goldoni 10 Milano,
 - společnost Adidas AG, Adi-Dassler-Strasse 1-2, 91074 Herzogenaurach, Spolková republika Německo,
 - společnost Jack Daniel's Properties Inc., se sídlem Civic Center Drive 4040 California-San Rafael, USA,
 - společnost Guccio Gucci, S.p.a., Via Tornabuoni, 73/R, Itálie,

odkazují se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení.

Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 29. 9. 2014

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Hana Králíčková

U s n e s e n í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 20. 1. 2015 v hlavním líčení v trestní věci obžalovaného: **XXX**, nar. XXX, adresa pro doručování XXX, o podmíněném zastavení trestního stíhání, t a k t o :

Podle § 223a odst. 1 a § 307 odst. 1 tr. řádu se **podmíněně zastavuje** trestní stíhání obžalovaného XXX pro jednání spočívající v tom, že

dne XXX 2013 jako XXX a s předmětem podnikání výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 - 3 živnostenského zákona ve své provozovně Textil nacházející se v XXX, skladoval, nabízel a prodával výrobky, které byly neoprávněně označeny ochrannými známkami, k nimž náleží výhradní právo jinému, kdy se jednalo o:

- 3 ks deštníků, 1 pár pantoflí a 1 ks opasku neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Burberry Limited, se sídlem Haymarket SW1Y1Y Londýn-Horseferry House, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, se sídlem Terasovitá 957/7, Praha 4,

- 8 ks trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Nike International Ltd., One Bowermant Drive, Beaverton, Spojené státy americké, která je v České republice zastoupena firmou NIKE Czech s.r.o., se sídlem V Parku 2294/2, Praha 4,

- 1 ks opasku neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Dolce and Gabbana Trademarks S.r.l., se sídlem Via Goldoni 10 Milano, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, se sídlem Terasovitá 957/7, Praha 4,

- 6 párů obuvi neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v mezinárodní databázi ochranných známek WIPO, číslo mezinárodní ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Adidas AG, Adi-Dassler-Strasse 1-2, 91074 Herzogenaurach, Spolková republika Německo, která je v České republice zastoupena firmou adidas ČR s.r.o., se sídlem Praha 5, Pekařská 16,

- 11 ks trik s kapucí a 3 ks dámských trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Jack Daniel's Properties Inc., se sídlem Civic Center Drive 4040 California-San Rafael, která je v České republice zastoupena Markétou Shubik, se sídlem Terasovitá 957/7, Praha 4,

- 1 ks trika neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX, zapsanou v národní databázi ochranných známek WIPO-CZ, číslo národní ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Chanel S.A. se sídlem Avenue CHarles De

Gaulle 135 Neuilly sur seine Cedex, která je v České republice zastoupena advokátní a patentovou kanceláří Traplová, Hakr, Kubát, se sídlem Příkladní 24, Praha 7,

- 2 ks dětských trik neoprávněně označených ochrannou známkou XXX, zapsanou v komunitární databázi ochranných známek OHIM, číslo komunitární ochranné známky XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Rovio Entertainment Oy, se sídlem Keilaranta 17, Espoo, Finsko, která je v České republice zastoupena advokátní kanceláří JUDr. Čermák Jiří, advokát, se sídlem Klimentská 46, Praha, 1,

- 1 ks opasku neoprávněně označeného ochrannou známkou XXX, zapsanou v národní databázi ochranných známek WIPO-CZ, číslo národní ochranné známky XXX a XXX, jejichž výhradním vlastníkem je obchodní společnost Guccio Gucci, S.p.a., Via Tornabuoni, 73/R, která je v České republice zastoupena obchodní společností Zeiner a Zeiner, v.o.s. se sídlem Praha 1, Maiselova 15,

přičemž takto jednal přesto, že veškeré toto zboží neoprávněně označené ochrannými známkami, k nimž přísluší výhradní právo jinému, zakoupil osobně a zboží prodával za ceny značně nižší, než jsou prodávány originální výrobky poškozených majitelů ochranných známek, přičemž jako osoba samostatně výdělečně činná podniká od roku 1997 s předmětem podnikání Výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona a v minulosti již byl postižen ve správním řízení za porušení práv k duševnímu vlastnictví, a uvedl tak do oběhu výrobky, neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému a tím porušil ustanovení § 8 odst. 2 písm. a), b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách,

v němž je spatřován přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku.

Podle § 307 odst. 3 tr. řádu se zkušební doba stanovuje v délce **devíti (9) měsíců**.

O d ů v o d n ě n í

Dne 8. 9. 2014 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána obžaloba na XXX pro skutek popsany ve výroku usnesení, v němž byl obžalobou spatřován přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle ustanovení § 268 odst. 1 tr. zákoníku. Proti trestnímu příkazu ze dne 29. 9. 2014 obžalovaný podal odpor. Hlavní líčení soud následně konal dne 20. 1. 2015. Na základě důkazů, které v něm byly provedeny, soud dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

Ve své výpovědi se obžalovaný k trestnému činu doznal. S jeho doznáním korespondují i další důkazy, zejména protokol o provedené celní kontrole, protokol o vydání zboží a odborná vyjádření. K osobě obžalovaného nebyly zjištěny, jak vyplývá ze zprávy z rejstříku trestů, žádné negativní poznatky, jedná se o osobu dosud netrestanou. Ze správního rozhodnutí vyplynulo, že zboží porušující práva duševního vlastnictví bylo v provozovně obžalovaného zjištěno již při kontrole dne 24. 11. 2008 (pokuta 1.000 Kč

a propadnutí věci). Z dohod o narovnání a o náhradě škody s poškozenými vyplynula výše škody (27.276 Kč), ta byla obžalovaným podle poštovních poukázek uhrazena.

Na základě výše uvedeného soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání, a proto rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno. Soud vzal do úvahy zejména skutečnost, že obžalovaný spáchal méně závažný přečin, který s ohledem na svoji povahu nevykazuje vysoký stupeň společenské nebezpečnosti, je osobou bezúhonnou, byť již za obdobné jednání již byl ve správním řízení pokutován, nad následky svého jednání vyjádřil lítost, poškozeným škodu nahradil. Soud dále přihlédl k finanční a rodinné situaci obžalovaného a s ohledem na možnost ztráty zaměstnání v případě odsouzení soud dospěl k tomu, že trestní stíhání obžalovaného lze podmíněně zastavit. Vzhledem k doznání obžalovaného a jeho souhlasu s postupem podle § 307 tr. řádu soud proto rozhodl o podmíněném zastavení trestního stíhání, které lze v dané věci považovat za dostatečné, přičemž s přihlédnutím k povaze věci stanovil přiměřenou zkušební dobu v délce devíti měsíců.

Během zkušební doby by měl obžalovaný prokázat, že se z jeho strany jednalo o výjimečné vybočení z jinak řádného života. V průběhu zkušební doby bude záležet pouze na obžalovaném, aby žil řádným životem, choval se v souladu se zákonem a nezavdal tak příčinu k rozhodnutí soudu o tom, že se v jeho trestním stíhání bude pokračovat.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze do tří dnů od jeho oznámení podat k Okresnímu soudu v Pardubicích stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Usnesení lze napadnout pro nesprávnost některého jeho výroku nebo pro porušení ustanovení o řízení, které usnesení předcházelo, jestliže toto porušení mohlo způsobit nesprávnost některého výroku usnesení.

V Pardubicích dne 20. 1. 2015

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Hana Králíčková

ČESKÁ REPUBLIKA

TRESTNÍ PŘÍKAZ

Samosoudce Okresního soudu v Pardubicích vydal dne 24. 8. 2010 v Pardubicích podle § 314e odst. 1 tr. řádu následující trestní příkaz :

Obviněný

XXX ,

nar. XXX, technik, bytem XXX,

je vinen, že

dne XXX 2010 kolem XXX hod. v XXX na komunikaci č. XXX ul. XXX ve směru od centra města ke křižovatce s pozemní komunikací č. XXX své osobní motorové vozidlo značky XXX, před křižovatkou se plně nevěnoval řízení a situaci v provozu, přičemž narazil přední částí svého vozidla do zadní části malého motocyklu zn. XXX, reg. zn. XXX řidiče XXX, nar. XXX, který motocykl v křižovatce zastavil ve stejném směru jízdy z důvodu vzniklé dopravní situace, po nárazu byl řidič motocyklu několik metrů vržen vpřed na vozovku a motocykl rovněž upadl na komunikaci, bezprostředně po nehodě se obviněný XXX nezdržel jednání, které by bylo na újmu řádného vyšetření a zadokumentování nehody, své vozidlo odstavil před příjezdem hlídky Policie ČR, aniž by vyznačil jeho konečné postavení, svým jednáním porušil důležitou povinnost vyplývající z ust. § 4 písm. a), b), ust. § 5 odst. 1 a ust. § 47 odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, při nehodě utrpěl řidič motocyklu XXX zlomeninu horního konce lýtkové kosti vlevo a zhmoždění pravé poloviny hrudníku, což si vyžádalo lékařské ošetření na oddělení úrazové chirurgie Krajské nemocnice Pardubice s následnou pracovní neschopností a rehabilitací do XXX 2010, kdy byl výrazně omezen v pohybu a běžném způsobu života, došlo k hmotné škodě na osobním vozidlem, motocyklu a oblečení řidiče motocyklu,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona

č í m ž s p á c h a l

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1, 2 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 314e odst. 2 tr. řádu k trestu odnětí svobody v trvání **devíti (9) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **dvou (2) let**.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **dvou (2) let**.

P o u č e n í : Proti tomuto trestnímu příkazu lze do osmi dnů od jeho doručení podat u zdejšího soudu odpor. Právo podat odpor nenáleží poškozenému. Pokud je odpor podán včas a oprávněnou osobou, trestní příkaz se ruší a ve věci bude nařízeno hlavní líčení. Při projednání věci v hlavním líčení není samosoudce vázán právní kvalifikací ani druhem a výměrou trestu obsaženými v trestním příkaze. Nebude-li odpor řádně a včas podán, trestní příkaz se stane pravomocným a vykonatelným. V případě, že obviněný odpor nepodá, vzdává se tím práva na projednání věci v hlavním líčení.

V Pardubicích dne 24. 8. 2010

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 27. 10. 2010 samosoudcem Mgr. Janem Šlosarem v hlavním líčení t a k t o :

Obžalovaný

XXX ,

nar. XXX, XXX, bytem XXX,

je v i n e n , ž e

dne XXX 2010 kolem XXX hod. v XXX na komunikaci č. XXX ul. XXX ve směru od XXX ke křižovatce s pozemní komunikací č. XXX řídil své osobní motorové vozidlo značky XXX, před křižovatkou se plně nevěnoval řízení a situaci v provozu, přičemž narazil přední částí svého vozidla do zadní části malého motocyklu zn. XXX, reg. zn. XXX řidiče XXX, nar. XXX, který motocykl v křižovatce zastavil ve stejném směru jízdy z důvodu vzniklé dopravní situace, po nárazu byl řidič motocyklu několik metrů vržen vpřed na vozovku a motocykl rovněž upadl na komunikaci, bezprostředně po nehodě se obžalovaný XXX nezdržel jednání, které by bylo na újmu řádného vyšetření a zadokumentování nehody, své vozidlo odstavil před příjezdem hlídky Policie ČR, aniž by vyznačil jeho konečné postavení, svým jednáním porušil důležitou povinnost vyplývající z ust. § 4 písm. a), b), ust. § 5 odst. 1 písm. b) a ust. § 47 odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, při nehodě utrpěl řidič motocyklu Lubomír Novák zlomeninu horního konce lýtkové kosti vlevo a zhmoždění pravé poloviny hrudníku, což si vyžádalo lékařské ošetření na oddělení úrazové chirurgie Krajské nemocnice Pardubice s následnou pracovní neschopností a rehabilitací do XXX 2010, kdy byl výrazně omezen v pohybu a běžném způsobu života, došlo k hmotné škodě na osobním vozidlem, motocyklu a oblečení řidiče motocyklu,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

č í m ž s p á c h a l

přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odstavec 1, 2 tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 147 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **sedmi (7) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **jednoho (1) roku a tří (3) měsíců**.

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá, aby v nejkratší možné době nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil.

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu **jednoho (1) roku a tří (3) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen na náhradě škody zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Krajské pobočce pro Pardubický kraj, Územnímu pracovišti Pardubice, Karla IV. 73 částku 6.750,-Kč.

O d ů v o d n ě n í

Dne 18. 8. 2010 byla u Okresního soudu v Pardubicích podána obžaloba na XXX pro jednání popsané ve výroku rozsudku, v němž byl stáním zástupcem shledáván přečin ublížení na zdraví podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Proti trestnímu příkazu ze dne 24. 8. 2010 obžalovaný podal odpor. Hlavní líčení soud konal dne 27. 10. 2010 a na základě důkazů, které v něm byly provedeny, dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

V přípravném řízení i v hlavním líčení obžalovaný trestnou činnost doznal. Obžalovaný uvedl, že před křižovatkou mu z palubní desky nohám upadl mobilní telefon a písennosti, proto se ohnul a když se zpět narovnal, zjistil, že v křižovatce těsně před ním stojí motocykl. I když se snažil ihned brzdit a strhnout řízení více vlevo, střetu již nezabránil a pravou přední částí vozidla narazil do zadní části motocyklu, přičemž náraz odhodil motocykl i s řidičem o několik metrů dopředu. Po zastavení vozidla ihned vystoupil a šel k řidiči motocyklu, který se již snažil vstát a přitom si začal stěžovat na bolest nohy. Na místo nehody přivolali záchrannou službu a Policii ČR, své vozidlo však neponechal v konečném postavení, později si uvědomil, že to nebylo správné, když ani neoznačil konečné postavení. Je si vědom nesprávnosti svého jednání i zavinění této nehody. S poškozeným se kontaktoval, nabídl mu pomoc a pojistnou událost oznámil příslušné pojišťovně. Nad rámec pojistného plnění uzavřel obžalovaný s poškozeným písennou dohodu o finančním vyrovnání, dal mu

celkem 15.000,-Kč a poškozenému později pomohl i jiným způsobem.

Poškozený XXX uvedl, že jel na malém motocyklu a před uvedenou křižovatkou zastavil, a dával přednost vozidlům přijíždějícím zprava. Zezadu do něj narazilo vozidlo obžalovaného, poškozený upadl a později bylo zjištěno, že má zlomenou nohu. Přestože se zlomenina špatně hojila, po dvou měsících na vlastní žádost a šel do práce. Po dobu pracovní neschopnosti používal francouzské hole.

Protokolem o dopravní nehodě včetně plánu a fotodokumentace, které byly zpracovány Policií ČR, byly prokázány místní okolnosti činu. Lékařskými zprávami bylo prokázáno, že poškozený utrpěl zlomeninu horního konce lýtkové kosti vlevo a zhmoždění pravé poloviny hrudníku, což si vyžádalo lékařské ošetření na oddělení úrazové chirurgie Krajské nemocnice Pardubice s následnou pracovní neschopností a rehabilitací do XXX 2010.

Po zhodnocení výše popsanych důkazů jednotlivě i v jejich souhrnu soud dospěl k závěru, že s doznáním obžalovaného koresponduje jak výpověď poškozeného, tak i výše uvedené důkazy listinné. Doba, po kterou byl poškozený výrazně omezen v běžném způsobu života, zejména v pohyblivosti, neboť musel používat francouzské hole, přesáhla dobu 6 týdnů, ve smyslu § 122 odst. 1 písm. i) tr. zákoníku se tak jedná o těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný tak svým jednáním naplnil zákonné znaky skutkové podstaty přečinu těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona (§ 4 písm. a/, b/, § 5 odst. 1 písm. b/ zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů).

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy; dále přihlédl k chování pachatele po činu a také k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro budoucí život pachatele (§ 39 odst. 1 tr. zákoníku).

Rejstříkem trestů má soud za prokázané, že obžalovaný byl v roce 2004 trestán za trestný čin výtržnictví podle § 202 odst. 1 tr. zákona, za což mu byl uložen peněžitý trest ve výši 2.000,-Kč. Zprávou zaměstnavatele (XXX) bylo prokázáno, že obžalovaný je považován za dobrého pracovníka. Z místa bydliště (Magistrát města XXX) nebyly k osobě obžalovaného zjištěny žádné negativní poznatky.

Za polehčující okolnosti soud hodnotí doznání obžalovaného, kladné pracovní hodnocení a následné chování obžalovaného vůči poškozenému – finanční vyrovnání prokázané písemnou dohodou i výpovědí poškozeného a obžalovaného a rovněž pomoc poškozenému v následující době). V neprospěch obžalovaného soud hodnotí dva přestupky v dopravě z roku 2008 a 2009 (překročení nejvyšší povolené rychlosti).

Trest byl ukládán podle ustanovení § 147 odst. 2 tr. zákoníku, podle něhož je sazba odnětí svobody šest měsíců až čtyři roky. Vzhledem k výše uvedenému soud obžalovanému uložil výchovný trest odnětí svobody vyměřený nad spodní hranicí trestní sazby, tedy v délce sedmi měsíců, přičemž výkon trest podmíněně odložil na kratší zkušební dobu jednoho roku

a tří měsíců. Vzhledem k tomu, že k přečinu došlo v přímé souvislosti s řízením motorového vozidla soud uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, byť s přihlédnutím k polehčujícím okolnostem, dále k tomu, že se obžalovaný s poškozeným vyrovnal a pomohl mu i jiným způsobem, na kratší dobu jednoho roku a tří měsíců (sazba jeden rok až deset let).

Nyní bude záležet pouze na obžalovaném, aby svým řádným životem prokázal, že se jednalo o výjimečné vybočení z jinak řádného života a že výkonu trestu odnětí svobody nebude třeba.

Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR se připojila k trestnímu stíhání s nárokem na náhradu škody ve výši 6.750,-Kč za výlohy na léčbu poškozeného. Vzhledem k tomu, že výše popsanými důkazy byla prokázána příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a jeho následkem – zraněním poškozeného a následnou léčbou, soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodl o povinnosti obžalovaného uvedenou škodu uhradit.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů od doručení jeho opisu podat k Okresnímu soudu v Pardubicích odvolání. O odvolání rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Pardubicích dne 27. 10. 2010

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 4. ledna 2011 o odvolání obžalovaného XXX, nar. XXX, bytem XXX, proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 27.10.2010, č.j. 22 T 9/2010-74 takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný uznán vinným přečinem těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 tr. zákoníku. Za tento přečin byl obžalovanému uložen trest odnětí na sedm měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu jednoho roku a tří měsíců, když zároveň byla obžalovanému uložena povinnost, aby v nejkratší možné době nahradil škodu, kterou trestným činem způsobil. Dále byl obžalovanému uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na jeden rok a tři měsíce. Současně byla obžalovanému uložena i povinnost, aby zaplatil na náhradu škody VZP ČR částku 6.750,- Kč.

Podle skutkových zjištění okresního soudu se shora uvedeného trestného činu dopustil obžalovaný tím, že dne XXX 2010 kolem XXX hod. v XXX na komunikaci č. IXXX ve směru od XXX XXX ke křižovatce s pozemní komunikací č. XXX řídil své osobní motorové vozidlo značky XXX, před křižovatkou se plně nevěnoval řízení a situaci v provozu, přičemž narazil přední částí svého vozidla do zadní části malého motocyklu zn. XXX řidiče XXX, nar. XXX, který motocykl v křižovatce zastavil ve stejném směru jízdy z důvodu vzniklé dopravní situace. Po nárazu byl řidič motocyklu několik metrů vržen vpřed na vozovku a motocykl rovněž upadl na komunikaci. Obžalovaný tak svým jednáním porušil důležitou povinnost vyplývající z ustanovení § 4 písm. a), b), ust. § 5 odst. 1 písm. b) a ust. § 47 odst. 4 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Při nehodě utrpěl řidič motocyklu XXX zlomeninu horního konce lýtkové kosti vlevo a zhmoždění pravé poloviny hrudníku, což si vyžádalo lékařské ošetření na oddělení úrazové chirurgie Krajské nemocnice Pardubice s následnou pracovní neschopností a rehabilitací do XXX 2010, kdy byl výrazně omezen v pohybu a běžném způsobu života.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný do výroku o uloženém trestu. Obžalovaný vyjádřil přesvědčení, že s ohledem na polehčující okolnosti a zejména jeho chování po nehodě vůči poškozenému by mohly být splněny podmínky pro rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání. Obžalovaný si je vědom, že se dopustil protiprávního jednání, které může být postiženo zvolenými tresty, poukázal však na to, že svého jednání lituje, hledí se na něho jako na osobu netrestanou a posuzovaný přečin je mimořádným vybočením z jeho jinak řádného života. Jako mimořádně citelný vnímá obžalovaný především trest zákazu činnosti, neboť denně potřebuje využívat motorové vozidlo. To je nezbytné k dojíždění za jeho XXX, která bydlí u své XXX, a automobil potřebuje obžalovaný i k převážení svého XXX. Automobil obžalovaný využívá i k zajišťování nákupů, úředních záležitostí a k dopravě do práce.

Obžalovaný zdůraznil, že ihned po nehodě zajišťoval poškozenému pomoc, vícekrát se mu omluvil, podle uzavřené dohody mu vyplatil na odškodnění částku 15.000,- Kč a zajistil mu i osobní pomoc, když poškozenému posekal zahradu, odvážel odpad a nastěhoval zakoupenou pračku. S poškozeným udržuje obžalovaný přátelské vztahy. I pro další pomoc poškozenému by bylo žádoucí, aby mohl obžalovaný dále řídit osobní automobil. V odvolání proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a buď sám trestní stíhání podmíněně zastavil, nebo uložil trest mírnější na samé spodní hranici zákonné výměry.

S ohledem na obsah odvolání a charakter uplatněných námitek přezkoumal odvolací soud v napadeném rozsudku výroky dotčené odvoláním a zároveň přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.

Napadený rozsudek vzešel z řízení, které proběhlo v souladu s trestním řádem a nebylo zatíženo podstatnými vadami. Okresní soud náležitě respektoval příslušná ustanovení tr. řádu zajišťující právo na obhajobu a ustanovení směřující k řádnému objasnění věci a realizaci jednotlivých důkazů. Odůvodnění rozsudku pak odpovídá ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu. Okresní soud svůj postup náležitě vysvětlil a nelze mu vytknout, že by se dopustil nějaké nesprávnosti, např. že by některý důkaz nebo významnou okolnost pominul, že by některý důkaz hodnotil v rozporu s jeho obsahem, nebo že by z důkazů vyvodil skutečnosti, které z nich logicky nevyplývají. Krajský soud poukazuje na správnou argumentaci odůvodnění napadeného rozsudku a k námitkám podaného odvolání uvádí následující.

Třebaže by případně ve věci bylo možné zvažovat využití odklonu od standardního trestního řízení, třeba v podobě rozhodnutí o podmíněném zastavení trestního stíhání, nelze vytýkat okresnímu soudu jako pochybení, pokud provedl řízení podle obecných ustanovení a zákonným způsobem rozhodl o otázce viny a trestu (viz usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 11Tdo 426/2004).

Zhodnocení věci z hledisek vymezených v § 307 odst. 1 tr. ř. a posouzení toho, zda byly v daném případě naplněny předpoklady pro podmíněné zastavení

trestního stíhání, je po podání obžaloby a návrhu na potrestání výlučně v kompetenci soudu prvního stupně a pokud tento dospěje k závěru, že nejsou splněny podmínky pro toto řešení věci, není odvolací ani dovolací soud oprávněn tento jeho závěr jakkoliv přehodnocovat. Trestní řád totiž odvolacímu soudu neumožňuje, aby sám v rámci odvolacího řízení podmíněně zastavil trestní stíhání, jestliže tak neučinil již soud prvního stupně (srov. § 257 tr. řádu), stejně jako mu s ohledem na fakultativní povahu tohoto odklonu od standardního řízení nedává oprávnění zrušit napadený rozsudek pouze z toho důvodu, že soud prvního stupně nevyužil možnosti podmíněného zastavení trestního stíhání (srov. § 258 a § 259 tr. řádu). Z logiky věci pak vyplývá, že mu nemůže náležet ani právo uložit soudu prvního stupně, aby o podmíněném zastavení trestního stíhání po vrácení věci nově rozhodl, a to ani tehdy ne, když sám shledá splnění všech předpokladů pro toto řešení trestní věci. Nevyužití možnosti podmíněného zastavení trestního stíhání není totiž ani za těchto okolností porušením zákona.

Obžalovaný byl uznán vinným sice jen z nedbalostního přečinu, ale vlastní dopravní nehodu, při které poškozený utrpěl vážnější zranění, zavinil obžalovaný výlučně vlastním protiprávním jednáním bez toho, že by na způsobení nehody měl podíl někdo další. Jestliže obžalovaný motorovým vozidlem srazil zezadu stojící malý motocykl s jeho řidičem, šlo o nehodu, která hrozila i možností způsobení ještě závažnějších následků na zdraví.

I když obžalovaný uvádí, že se na něj hledí jako na osobu netrestanou, zůstává skutečností, že se nedopustil protiprávního jednání poprvé, a navíc byl v nedávné době opakovaně postihován za porušení dopravních předpisů. Ani tyto okolnosti nemohl okresní soud zcela pominout a musel je vzít v úvahu i vedle řady polehčujících okolností zdůrazňovaných v odvolání.

Za velmi významnou polehčující okolnost je nutno nepochybně považovat chvályhodné chování obžalovaného vůči poškozenému po nehodě, když obžalovaný nejenže vyplatil poškozenému finanční odškodnění, ale zajišťoval mu i potřebnou osobní pomoc. Toto zjištění spolu s dalšími polehčujícími okolnostmi však okresní soud nepominul, když obžalovanému uložil ryze výchovný trest jen těsně nad samou spodní hranicí zákonné výměry za současného stanovení krátké zkušební doby.

Trestného činu se obžalovaný dopustil při řízení motorového vozidla, dopravní nehodu způsobil výlučně vlastním pochybením a za okolností, které mohly vést případně i ke způsobení závažnějšího následku. Zcela důvodně proto okresní soud považoval za nezbytné postihnout obžalovaného i uložením vedlejšího trestu zákazů činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel. Pokud byl i tento trest uložen těsně nad spodní hranicí zákonné výměry, lze mít za to, že takový trest náležitě zohledňuje jak uvedené polehčující okolnosti, zejména chování k poškozenému po nehodě, tak i údaje o předchozím životě obžalovaného a zjištění, že obžalovaný byl již opakovaně postihován pro porušení dopravních předpisů.

I když může mít trest zákazů činnosti citelný dopad na osobu obžalovaného,

nelze dovodit s ohledem na okolnosti případu a údaje o dosavadním životu obžalovaného, že by zvolený postih byl nepřiměřeně přísný a nerespektoval hlediska významná pro stanovení druhu a výměry trestu ve smyslu § 39 tr. zákoníku.

Vzhledem k tomu, že všechny odvoláním dotčené výroky napadeného rozsudku jsou správné a v souladu se zákonem a námitkám podaného odvolání nelze přisvědčit, bylo toto odvolání jako nedůvodné podle § 256 tr. řádu zamítnuto.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá, a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Pardubicích dne 4. ledna 2011

JUDr. Aleš Holík, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Renata Moravcová

U s n e s e n í

Okresní soud v Pardubicích rozhodl dne 10. 1. 2011 v trestní věci obžalovaného **XXX**, nar. XXX, bytem XXX, o opravě rozsudku, t a k t o :

Podle § 131 odst. 1 tr. řádu se opravuje písemné vyhotovení rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 27. 10. 2010 č. j. 22 T 72/2010-74 tak, že na místo nesprávné spisové značky uvedené na první straně v záhlaví „22 T 9/2010“ je správně „22 T 72/2010“.

O d ů v o d n ě n í :

Dne 27. 10. 2010 bylo v této věci v hlavním líčení vyhlášen rozsudek. Podle § 131 odst. 1 tr. řádu věty první předseda senátu může zvláštním usnesením kdykoli opravit písařské chyby a jiné zřejmé nesprávnosti, k nimž došlo ve vyhotovení rozsudku a jeho opisech, tak, aby vyhotovení bylo v naprosté shodě s obsahem rozsudku, jak byl vyhlášen.

Vzhledem k tomu, že v písemném vyhotovení rozsudku byla mylně uvedena spisová značka, která je na dalších stranách uvedena správně, soud postupoval podle § 131 odst. 1 tr. řádu a rozhodl o opravě písemného vyhotovení rozsudku tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze do tří dnů od jeho oznámení podat ke zdejšímu soudu stížnost. O stížnosti rozhoduje Krajský soud v Hradci Králové.

V Pardubicích, dne 10. 1. 2011

Mgr. Jan Šlosar, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Petra Drápalíková